

33	Katarína Alexy-Fígerová	11	Igor Mosný
53	Bohumil Bača	31	Jaroslav Novák
23	Jakub Bachorík	67	Ondrej 4.
20	Oto Bachorík	39	Juraj Oravec
21	Zuzana Bachoríková	66	Ivan Patúc
09	Xénia Bergerová	40	Josefine Pavlik
12	Daniel Bidelnica	25	Vladimír Petrík
13	Mária Bidelnicová	35	Andrea Pistl Andrášová
36	Vít Bojňanský	32	Jana Pivovarníková
14	Andrej Botek	19	Štefan Polák
24	Zuzana Augustínová-Boteková	16	Viliam Polák
72	Igi Brezo	26	Peter Pollág
34	Ladislav Černý	48	Marián Polonský
17	Juraj Čutek	69	Barbara Prešinská
18	Maximilián Čutek	59	Drahomír Prihel
41	Pavol Dubina	10	Martin Prokopovič
22	Martin Dzurek	71	Marek Ryboň
52	Robert Ferko	50	Dušan Sekela
46	Nataša Floreanová	62	Silvia Sekelová
76	Veronika Fodorová	38	Zuzana Schmidt
65	Ingrid Mária Gábor	55	Milan Struhárik
15	Ladislav Gajdoš	54	Helena Sumbalová
57	Zuzana Hložníková	68	Robert Szittay
70	Gabriela Hornáčková	43	Martin Šafárik
60	Nataša Húsková	30	Martin Ščepka
04	Marta Chabadová	37	Edo Šelestiak
73	Norbert Kelecsényi	49	Viliam Široký
58	Martin Kellenberger	27	Pavol Štesko
63	Noémi Kolčáková Szakálová	42	Michal Šuda
28	Adriana Korkos	61	Pavol Telek
29	Ján Korkoš	51	Mária Eva Trajterová
75	Martin Korkoš	56	Miloš Vanko
07	Martin Laluha	74	Alexander Vika
06	Milan Lukáč	45	Ondrej Zimka
47	Tibor Majláth	44	Milina Zimková
64	Ladislav Mareš	77	Peter Žanony
08	Robert Mlčúch		

návrat pod pyramídu

Návrat pod pyramídu

Vraciame sa pod pyramídu, krásne vynovený výstavný priestor, v ktorom náš Spolok v minulosti už viackrát prezentoval tvorbu svojich členov. Je dobré vyskúšať čosi nové, vystavovať v iných priestoroch, v inej architektúre, alebo inštitúcii, či v iných súvislostiach. Návrat je však potvrdením spokojnosti a overenej istoty. Akoby sme sa vrátili domov a dnes aj v oveľa rozsiahlejšej podobe. Naša tohtoročná výstava prezentuje i tvorbu našich nových členov. Znamená to rozsiahlejšiu základňu a širšiu názorovú rôznorodosť.

Kedže je to prezentácia viac ako sedemdesiatich vyhranených individuálnych osobností, je to vždy náročné pre našu kurátorku, ktorá sa všade tam, kde sme vystavovali, snaží o vyváženú výstavnú dielu a priestoru, ale aj o celkovú kompozíciu, kde vo veľkom orchestri umožní zaznieť každému tónu, každému sólistovi.

Minulý rok sme zrekapitulovali svoje úspechy i problémy a možno povedať, že celkový výsledok bol veľmi pozitívny. Spolok po svojich tridsiatinách začína ďalšiu etapu a chcel by som veriť, že bude rovnako úspešná. Aj keď podobne ako iné združenia trvalo zápasíme s ekonomickým zabezpečením, a dnes to je ešte náročnejšie ako predtým, som veľmi rád, že sa nám podarilo udržať sa nad latkou priemernosti a náš katalóg, v podobnej kvalite ako vždy, je toho svedectvom.

Verím, že zánietenie a záujem každého člena nám dá silnejší vietor do plachiet. Prajem všetkým členom veľa energie, radosť z tvorby a Spolku výtvarníkov Slovenska ďalšiu bezpečnú plavbu.

Peter Pollág, predseda SVS

Naša bilancia

Prešiel ďalší rok a znova sa stretávame na členskej výstave Spolku výtvarníkov Slovenska. Nie je to naša jediná aktivita. Po premiére v juhokórejskom Soule sme s úspechom realizovali druhú časť vlajkového projektu Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR - výstavu Colour & Form v Tokiu, výstavný projekt Dynastia Bachorík pre Národnú banku Slovenska, výstavu Petra Pollága Kostihoj lekársky v Dome umenia v Piešťanoch a komorné výstavy Štefana Poláka a Juraja Čuteka v Galérii Slovenskej filharmónie.

Dnes teda môžeme znova zopakovať to, čo platilo aj vlani: „Spolok výtvarníkov Slovenska je pevnou konštantou na mape výtvarného diania, pripravuje výstavy doma i v zahraničí, vydáva kvalitné katalógy, prevádzkuje svoj ateliér v Cité internationale des arts v Paríži, má funkčnú webovú stránku a, samozrejme, aj to najdôležitejšie, bez čoho by toto všetko nebolo možné a ani by to nemalo zmysel - má talentovaných autorov.“

Sme si vedomí, že naša činnosť by nebola možná bez podpory zo strany Fondu výtvarných umení aj ďalších sponzorov, ako je najmä Albatros Group a aktuálne i spoločnosti Zöllner Medical, Kreatom, Crystal Esthetic Clinic, či DANEX Slovakia, ktorým ďakujeme.

Sme radi, že dnes sú to i niektorí členovia nášho Spolku, prípadne ich rodinní príslušníci, ktorí sponzorsky prispeli k zdarnému završeniu našej dnešnej akcie. Ďakujeme menovite Petrovi Pollágovi, Kataríne Kellenbergerovej, Martinovi Šafárikovi, Petrovi Horváthovi, Milanovi Lukáčovi, Vladovi Petříkovi, či Matejovi Herzánovi.

Naša dnešná výstava predstavuje 73 autorov. Je to doteraz najrozsiahlejšia prezentácia a som veľmi rada, že k nej vydávame tento katalóg. Predstavuje nielen konkrétne diela, ale vďaka dialógu „umelec a kurátor“, ktorý sa odohráva na jeho stránkach, približuje divákovi i tvorivé zázemie, inšpiračné zdroje, ale aj osobný profil, prípadne naturel jednotlivých autorov.

Teší ma, že sa mi podarilo byť súčasťou tohto dialógu.

No a najviac ma teší skutočnosť, že sme sa zas mohli vrátiť na pôdu pyramídy Slovenského rozhlasu. Je to pre mňa ikonické miesto, pretože tu som pred temer štyridsiatimi rokmi ako vôbec prvá realizovala výstavy Galérie mladých s podporou niektorých pracovníkov rozhlasu, a najmä pána Ivana Mička, ktorý je dodnes našim priaznivcom.

Mária Horváthová, kurátorka výstavy

Predsedníčka Rady FVU Zora Petrášová a riaditeľ FVU Vladimír Palečka odovzdávajú Cenu Fondu výtvarných umení 2024 maliarovi Petrovi Pollágovi

Členka Rady FVU Naďa Šimunová a predseda SVS Peter Pollág odovzdávajú Cenu Spolku výtvarníkov Slovenska za rok 2023

Laureáti Ceny SVS 2023 maliar Vladimír Petřík a sochár Ján Korškoš

Kurátorka výstavy 30 rokov SVS Mária Horváthová rozpráva o výstave pre televíziu

Výstavy Spolku výtvarníkov Slovenska 2023 - 2024

30 rokov SVS

Galéria Silencium. Paneurópska vysoká škola. Bratislava
20.10.2023 - 30.01.2024

Colour & Form. Ten Slovak Artists

Gallery Seira. Ginza. Tokyo / Tokio
26.11. - 09.12.2023

Štefan Polák

Galéria Slovenskej filharmónie. Reduta. Bratislava
10.04. - 29.06.2024

Dynastia Bachorík. Oto a Jakub Bachoríkovci

Átrium Národnej banky Slovenska, Bratislava
13.05. - 31.07.2024

Dynastia Bachorík. Zuzana Bachoríková

Galéria a Foyer Národnej banky Slovenska. Bratislava
13.05. - 31.07.2024

Peter Pollág. Kostihoj lekársky

Galéria Domu umenia. Piešťany
05.06. - 30.08.2024

Juraj Čutek

Galéria Slovenskej filharmónie. Reduta. Bratislava
15.09. - 15.11.2024

Návrat pod pyramídu

Galéria Slovenského rozhlasu. Bratislava
03.12.2024 - 28.02.2025

Cena SVS za rok 2023 bola udelená maliarovi **Vladimírovi Petříkovi** a sochárovi **Jánovi Korškošovi**

Cena SVS za rok 2024 je udelená maliarke **Marte Chabadovej**

Členovia SVS získali aj v tomto roku ďalšie významné ocenenia:

Cenu Fondu výtvarných umení získal **Peter Pollág** na Krištáľové krídlo 2023 bol nominovaný sochár **Jakub Bachorík**

Členovia Spolku výtvarníkov Slovenska participovali i na výstavách, ktoré pripravila kurátorka Mária Horváthová v Ružinovskej galérii, v T.O.P. AUTO PREMIUM Art Gallery v New Living Center Gallery a v Galérii SPP

Ružinovská galéria. Bratislava

Andrea Pist Andrášová. december 2023 - marec 2024

Ingrid Mária Gábor. september - november 2024

New Living Center Gallery

Zuzana Schmidt na výstave **Traja.** apríl - september 2024

Galéria SPP. Bratislava

Poetika. Zuzana Schmidt | Maximilián Čutek. september - október 2024

Pavol Štesko na výstave **Rozptýlená prítomnosť.** október 2024 - január 2025

T.O.P. AUTO PREMIUM Art Gallery. Bratislava

Jakub Bachorík, Igi Brezo, Marta Chabadová, Norbert Kelecsényi, Jaroslav Novák,

Juraj Oravec, Martin Prokopovič, Zuzana Schmidt, Milina Zimková, Peter Žanony

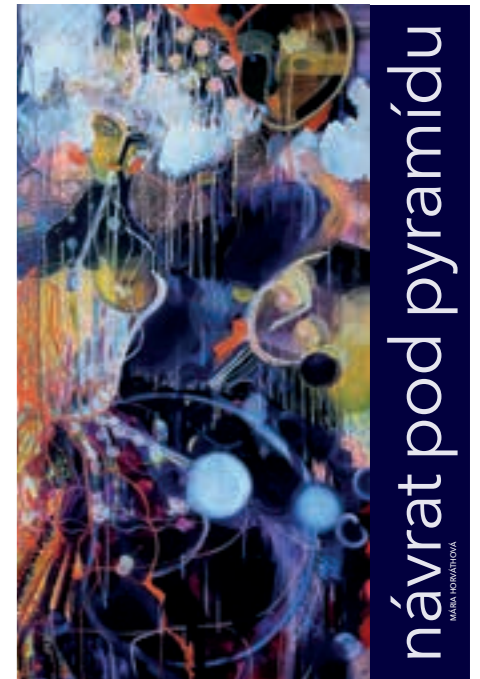
na výstave **Priatelja III.** december 2024 - marec 2025

Plastika sochára Juraja Čuteka na plagáte Bratislavských hudobných slávností 2024

Vystavujúci sochári Igor Mosný (vľavo) a Milan Lukáč (vpravo) na vernisáži výstavy Colour & Form v Tokiu

návrat pod pyramídu

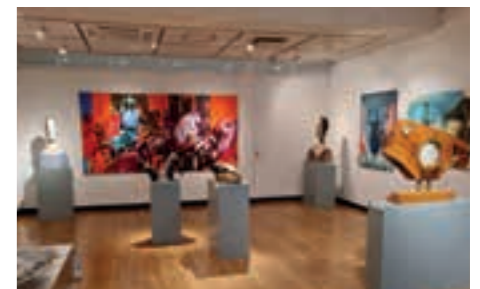
Vrátili sme sa do Galérie Slovenského rozhlasu

Zuzana Bachoríková a jej obrazy v Galérii Národnej banky Slovenska ako neoddeliteľná súčasť projektu Dynastia Bachorík

Výstava Dynastia Bachorík predstavila tvorbu Ota a Jakuba Bachoríkovcov v magickom priestore Átria Národnej banky Slovenska

Z otvorenia výstavy Colour & Form v tokijskej galérii Seira

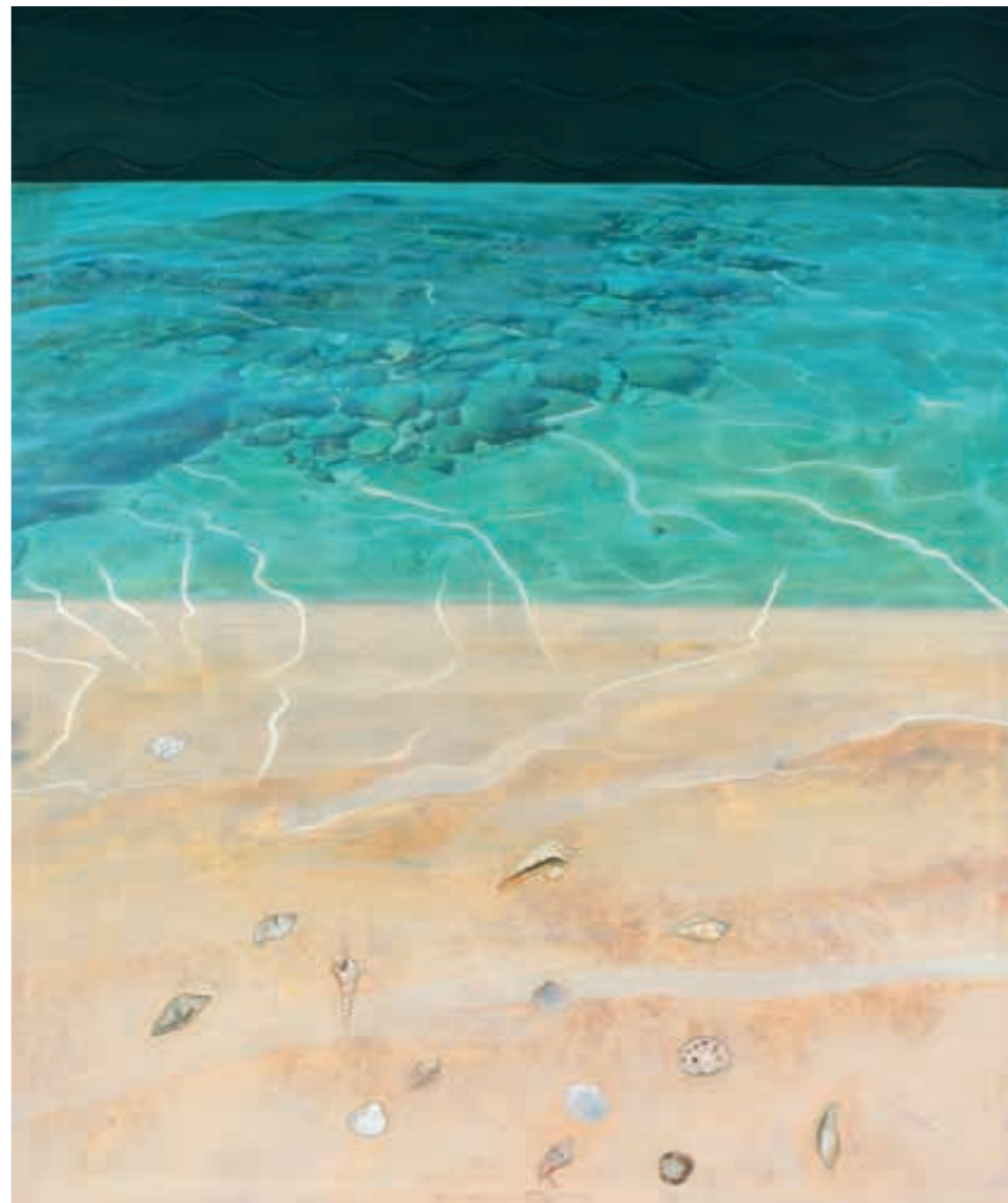
Súmrak II. 2024. Kombinovaná technika na plátne. 100 x 80 cm

Obraz krajiny bol celé roky v popredí tvorivých záujmov Marty Chabadovej a ona sama už dávno zastáva popredné miesto v tomto umeleckom žánri. Spočiatku zobrazovala najmä horskú krajinu v rozmanitých perspektívach a pohľadoch, s premyslenou kompozíciou i hlboko subjektívnou vnútornou víziou reflektujúcou atmosféru prírody a jej premeny. Jej výtvarná reč je postavená na strohej, racionálnej a rytmickej kresbe, ktorej prísne línie zjemňuje čistá a priehľadná olejová malba s dominantnou prevahou bielej, hnedej a zelenej. Táto farebnosť prepožičiava autorkiným dielam poetickú snivosť a evokuje akýsi ekologický princíp a predstavu čistej nedotknutej krajiny. Obrazy Marty Chabadovej nie sú len sondou do tajomného sveta prírody, ale i vyjadrením životného pocitu súčasného človeka. Vnímame to najmä v dielach, kde do obrazu krajiny vkladá prvky zátišia, rodinné fotografie, či záhadné až rozprávko-éterické ženské postavy. Tieto nečakané až surrealisticky pôsobivé detaily vtlačujú jej dielam pečať tajomnej poetiky a najmä magickú atmosféru, otvárajúcu priestor na meditáciu a zamyslenie. Najnovšia tvorba Marty Chabadovej je inšpirovaná stavom prírody, rozmanitými fenoménmi našich miest, ale i našich životov. Vo svojich „ekologických maliarskych výzvach“ usiluje o záchranu morí a oceánov, či v epických parafrázach historických maliieb upozorňuje na nerovnováhu spoločenských vzťahov. Pracuje modernými kombinovanými technikami, ktoré umožňujú postupné odhaľovanie nánosov historickej pamäte, zdôrazňujúc pointu a zmysel jej diel.

„V obrazoch mora z cyklu Strácanie som použila abstraktnejšie stvárnienie morskej hladiny, do ktorej vkladám realistické prvky. Nesnažím sa o vizualizáciu reality. Kompozičné napätie, čisté plochy, abstraktná štruktúra vln, to všetko mi slúži na zdôraznenie ekologických aspektov všeobecného ohrozenia. Je to reakcia na bezohľadné správanie sa ľudí voči prírode. Podobne v diptychu Súmrak I. - II. poukazujem na problém rozpoltenosti európskych vzťahov. Kompozícia, redukcia farieb a technika stvárnienia má zdôrazniť myšlienku a obsah a je zároveň mementom.“

Marta Chabadová sa narodila 2. marca 1950 v Bratislave, kde v rokoch 1970 - 1976 študovala na Vysoké škole výtvarných umení na oddelení krajinárskej maľby (prof. Ján Želibský). Žije v Bratislave a venuje sa maľbe a kresbe. Viackrát bola ocenená i na výstavných podujatiach v Taliansku a v roku 2010 získala Identifikačný kód Slovenska.

More IV. z cyklu Strácanie. 2024. Kombinovaná technika na plátne. 120 x 100 cm

MARTA
CHABADOVÁ

Kontakt:
Palackého 20, 811 02 Bratislava
Tel.: 00421 905 543 955
chabadova@chabadovamarta.sk

„Bronzovou plastikou „Druhého jazdca Apokalypsy“ som reagoval na iniciatívu poľského sochára Bronyslava Krzystofa, ktorý sa témou zaoberá už dlhé roky a prizval ma do projektu v rámci stretnutia autorov Vyšehradkej štvorky. Téma ma fascinovala nielen preto, že je inšpirovaná biblickým videním svätého Jána, ale zároveň preto, že je to sochárska a profesionálna výzva vytvoriť jazdeckú sochu, čo sa už stáročia považovalo za vrchol sochárskeho majstrovstva. Takáto výzva sa neodmieta.“

Postava koňa bola pre Milana Lukáča už od jeho tvorivých začiatkov veľkou výzvou, ktorej sa zhostil s jedinečnou noblesou. Svedčí o tom i jedna z jeho raných realizácií, ktorú dnes nájdeme v stálej expozícii múzea Danubiana. O desať rokov neskôr vytvoril pre jubilejnú výstavu Habsburgovcov na zámku Halbtturn veľkolepé jazdecké torzo víťazného vojvodu. Rovnako dôsledne sa sústredil i na jedného z nebeských jazdcov Apokalypsy. Ten pricválal na ohnivom koni ako stelesnenie vojny. Má moc vziať svetu mier a rozpútať vzájomné vraždenie, jeho ohnivý kôň spaľuje všetko živé a pod jeho ťažkým kopytami sa otriasa zem. Autor ho stvárnil ako víťaza, s jazvami z bojov, ktorý hrdo kráča v póze rímskeho cisára so vztýčeným mečom. Priznané stopy plameňa, kovové zvary a deštrukcia tvarov, fragmenty nájdených predmetov vsadené do modelovaných prvkov, pozoruhodná patina a expresia gesta i výrazu, to je obraz démonickéj postavy obdarenej mocou nad životom i smrťou.

Milan Lukáč sa narodil 29. septembra 1962 v Bojniciach. V rokoch 1981 - 1987 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Ján Kulich, prof. Ladislav Snopek) a v rokoch 1985 - 1986 na École Nationale Supérieure des Beaux Arts v Paríži (prof. Jean Cardot). Žije v Bratislave, venuje sa sochárskej tvorbe, kresbe a malbe. Je docentom a vedúcim katedry na ústave VTM FA STU v Bratislave. Jeho tvorba je známa v medzinárodnom kontexte a získal mnohé ocenenia. V roku 1988 Cenu Martina Benku, v roku 1990 Cenu Paula Louisa Weilera, v roku 1998 „Prix Itinéraire“ v Levallois pri Paríži a v roku 2022 Krištáľové krídlo.

Apokalyptický jazdec. 2021. Bronz. v. 60 cm

„Pri malbe rád využívam spontánnosť. V tomto prípade sa pretavila na plátne do zobrazenia niekoľkých dimenzií priestoru. Pracovný názov obrazu, „Pred obrazom gule dve - nikto ich však nevezme“, o tom vypovedá viac. V obraze nájdeme ďalší obraz, pred ktorým je zobrazený podstavec s dvoma guľovými objektmi. Tieto objekty tak naveky ležia medzi divákom a postavou na obraze. Ide teda o obraz v obraze, vďaka čomu vznikol priestor pre niečo medzi tým.“

V tvorbe Martina Lалуha často nachádzame inklinácie ku kubistickej štylizácii tvarov, k surrealistickej nadsádzke reality i k niektorým princípom talianskych avantgárd. Uvoľnená fantázia a schopnosť imaginácie spolu s diskretnou, často čierno-bielou farebnosťou vtlačujú mnohým z jeho diel príznačnú tajomnosť až záhadnosť. Hra s geometrickými tvarmi a vrstvenie viacerých plánov a perspektív dáva jeho dielam priestorovú, ale i významovú hĺbku.

Martin Laluha sa narodil 26. októbra 1979 v Bratislave. V rokoch 1994 - 1998 študoval na Strednom odbornom učilišti v Pezinku, odbor kameň a keramika. Ďalšie výtvarné vzdelanie získal v ateliéri svojho otca, známeho maliara Milana Láluha. Žije v Bratislave a venuje sa malbe, kresbe, keramike, plastike i hudbe.

Pred obrazom. 2017. Olej na plátne. 90 x 70 cm

MILAN
LUKÁČ

Kontakt:
Slepá 9, 811 02 Bratislava
Tel.: 00421 903 222 972
milan.lukac1962@gmail.com

MARTIN
LALUHA

Kontakt:
Stupavská 35, 831 06 Bratislava
Tel.: 00421 905 666 611
m.laluha@gmail.com

„Dielo je inšpirované čarovným a neprebádaným svetom húb, konkrétne hubou *Gyromitra esculenta* (Ušiak obyčajný). Je to pre mňa istým spôsobom tvorivý relax, ktorý je v kontraste k mojim vážnejším témam konzumu a násilia. Nie je to môj prvý obraz k tejto téme a sám som prekvapený, aká inšpirácia a jemnosť i odvaha tvarov je ukrytá vo fascinujúcom živote a v mikrosвете podhubí. Snažím sa zachytiť obsiahle, tajomné a záhadné tvaroslovie húb. Táto na obraze je stvárnená vo fantastických nereálnych farbách, čo ju mení na tajomný nočný svietiaci objekt.“

Robert Mlčúch vo svojich farebne výrazných obrazoch tlmočil osobný protest voči prevahe moderných, elektronických a najmä počítačových technológií, ktoré ohrozujú krehký detský svet, no v konečnom dôsledku sú hrozbou i pre všetkých nás. Používal symboliku, iróniu i humor a špecifický vyjadrovací jazyk, odvodený z detskej tvorby i počítačových hier.

Dnes vo svojich obrazoch volí cestu tajomnej až poetickej imaginácie, výrazne zužuje farebnú škálu a do popredia stavia precíznu prácu so svetlom v duchu akéhosi „neobarokového“ temnosvitu. Čierna obrysová kresba, ktorá v jeho figurálnych príbehoch zreteľne ohraničovala tvary, je robustnejšia a stáva sa súčasťou modelácie objemov. Siluetu zobrazovaného objektu vymedzuje neónová linka vyžarujúca jasnú svetelnú stopu. Celý obraz žiari, otvára svoje vnútro a odhaľuje magický a nedostupný mikrosvet.

Robert Mlčúch sa narodil 24. marca 1977 v Bratislave, kde v rokoch 1998 - 2004 študoval na Vysoké škole výtvarných umení (prof. Juraj Meliš). Žije v Bratislave a venuje sa komornej i exteriérovej sochárskej tvorbe, dizajnu, kresbe, ale najmä malbe.

Gyromitra esculenta. 2023. Akryl na plátne. 110 x 90 cm

**ROBERT
MLČÚCH**

Kontakt:
Nám. hraničiarov 13
851 03 Bratislava
Tel.: 00421 915 734 029
rmlcuch@yahoo.com
www.mlcuch.raduz.org

„To, čo sa v mojich obrazoch deje, považujem za akési uchopovanie priestoru z rozličných strán a uhlov, uchopenie rôznych možností toho skutočného, ale aj pocitového priestoru. Ide tu o priestor v jeho fyzikálnej a fyzickej podstate, ale aj o priestor obsahov a symbolov a ich maliarsku interpretáciu.“

Xénia Bergerová sama priznáva, že je fascinovaná priestorom a jej príbehy sa často odohrávajú na tajuplnom mieste, ktorého mágiu umocňuje prelínanie geometrických tvarov, ustupujúcich až do nedozernej hĺbky v smelých perspektívach i skratkách. Často vymedzuje plochu obrazu paralelným vrstvením horizontálnych či vertikálnych plôch, alebo magickými štvorcami šachovnice, ktoré prepožičiavajú jej obrazom nádych tajomna. Žriedla jej inšpirácie siahajú od veľkorysých figurálnych kompozícií a tajomných aktov cez zátišia a fragmenty architektúr, prírodných prvkov a kvetín až k mágii osobných predmetov a fetišov. Veľmi často - tak ako aj teraz - je to však „len“ priestor.

Xénia Bergerová sa narodila 13. júla 1977 v Bratislave. V rokoch 1995 - 2001 študovala na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Ján Berger) a v roku 2000 absolvovala študijný pobyt na Akademii Sztuk Pięknych v Krakove. Je docentkou na Katedre reštaurovania Vysoké školy výtvarných umení a s prestávkami pôsobí aj na Katedre výtvarnej výchovy Pedagogickej fakulty Univerzity Komenského. Žije v Bratislave a venuje sa malbe. V roku 2016 získala Cenu Martina Benku.

Levitácie. 2024. Kombinovaná technika na plátne. 120 x 100 cm

**XÉNIA
BERGEROVÁ**

Kontakt:
Tel.: 00421 908 496 469
bergerxenia@gmail.com
www.artofbergers.com

„Maľujem starostlivo premyslené plochy od veľkých po malé, vytvárajúce spolu väčšie celky, cez jemné štruktúry až po posledné „zrnká piesku“. Vnímam to ako vesmír od veľkých štruktúr až po najmenšie mikročastice, striedanie prísne definovaných tvarov a chaosu, deterministickej (Euklidovskej geometrie) a „neposlušnej“ kvantovej fyziky.“

Martin Prokopovič vychádza z klasických princípov geometrickej abstrakcie a jeho „dokonalé“ kompozície vystupujúce z plochy do priestoru sú výsledkom premysleného a zložitého skicovania, rozkresľovania a modelovania. Sú prísne minimalistické a decentné vo svojich líniách i farebnosti. Kontrast asymetrie a priestorového vrstvenia často evokuje v jeho dielach dramatický akcent a napätie, ktoré možno vnímať ako počiatok chaosu v usporiadanom svete čistých tvarov.

Martin Prokopovič sa narodil sa 1. februára 1968 v Prešove. Študoval v Bratislave, v rokoch 1986 - 1992 na Fakulte architektúry STU (prof. Ivan Petelen) a v rokoch 1991 - 1994 na Vysokej škole výtvarných umení (prof. Vladimír Popovič). V súčasnosti žije a tvorí v Zálesí pri Bratislave. Venuje sa predovšetkým architektonickej tvorbe a dizajnu, ale aj malbe, kresbe, ilustrácii a komorným závesným i priestorovým objektom.

MARTIN PROKOPOVIČ

Boh je matematik. 2024. Akryl na plátne. 130 x 130 cm

Kontakt:
Záhumenná 8, 900 28 Zálesie
Tel.: 00421 905 251 121
prokopovic.martin51@gmail.com

„ Často robím hlavy, ktorými vyjadrujem poctu tisíckam umlčaných hlasov. Sú určitým mementom zneužitia moci tými, ktorým bola táto moc zverená. Umlčanie pravdy a legitimácia zla nikdy nemôžu byť demokratickým princípom. “

Sochár Igor Mosný nachádza inšpiráciu v histórii i v súčasnosti a jedinečným spôsobom vnáša poetiku a vzrušujúcu tajomnosť dávnych mýtov do uponáhľanej všednosti nášho života. Presvedčivá reč symbolov a nečakaných metafor nás zasiahne už pri prvom pohľade na jeho sochárske kompozície, na jeho hlavy a torzá ľudských i zvieracích postáv, v ktorých je utajená nezvyčajne silná a emotívna výrazovosť.

Z archetypálnej jednoduchosti a znakovosti i zo sugestívnej farebnosti Mosného diel vyžaruje zvláštne napätie, ktoré práve kontrastom poetického a expresívneho, ale i krehkého a monumentálneho evokuje v divákoch vzrušujúci pocit dejã vu. Sú to diela plné života i tajomnej mágie a sú v nich zakódované tisícročia historického vývinu od dávnej minulosti Európy cez mytológiu, kresťanstvo až po súčasnosť. Silný príbeh demokracie od antických čias až po súčasnosť nachádza reflexiu v jeho bronzových, drevených, kamenných i keramických hlavách umlčaných, oslepených či spútaných postáv.

Igor Mosný sa narodil 9. januára 1959 v Trenčianskych Tepliciach. V rokoch 1979 - 1985 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Ladislav Snopek, prof. Rudolf Pribiš a prof. Ján Kulich). Žije v Trenčíne a venuje sa komornej i monumentálnej sochárskej tvorbe, keramike a kresbe.

Hlava - umlčaný hlas. 2013 - 2024. Kameň, bronz. 64 x 34 x 14 cm

IGOR MOSNÝ

Kontakt:
Hlavná 51, 911 05 Trenčín
Tel.: 00421 911 229 451
igor.mosny@gmail.com

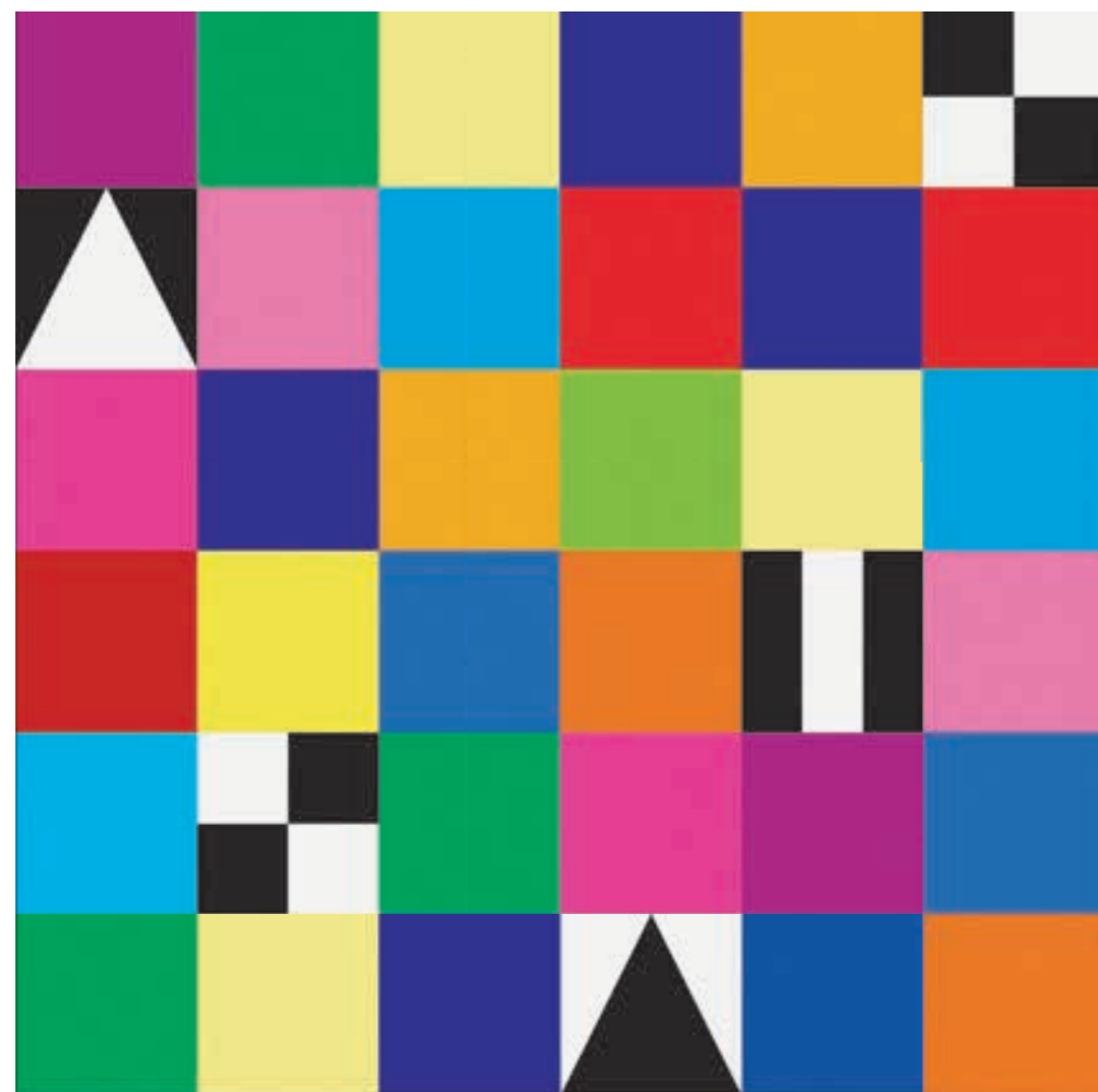
„Kompozícia *Orbis pictus* vychádza z mojej filozofie, ako i z redukcie vizuálnych zobrazovacích prostriedkov na vzťah základných geometrických prvkov. To sú štvorec, trojuholník a obdĺžnik. Tieto čierne-biele časti ostro kontrastujú s farebnými políčkami ladenými do komplementárnych vzťahov. I keď celá kompozícia obrazu je nabitá neustálym vibrovaním, v konečnom pôsobení zanecháva v nás pocit harmónie.“

Daniel Bidelnica má mimoriadne široký tvorivý záber, ktorý zasahuje do rozmanitých sfér výtvarného prejavu. Rovnako bohaté sú i jeho inšpiračné pramene, ktoré siahajú od literatúry a filozofie cez historické i geografické špecifiká rozmanitých, zväčša exotických krajín až po vesmírne témy. Oslovujú ho však i temer bezhraničné možnosti elektronickej komunikácie a čiarový kód sa stal témou celej série jeho diel.

I keď dominantnou v jeho prípade je maľba, nie sú zriedkavé ani jeho presahy do sféry textilnej tvorby, zväčša art protisu. Aj tu najčastejšie hľadá inšpiráciu v klasických princípoch geometrickej abstrakcie a využíva magickú silu základných geometrických prvkov a ich schopnosť ovládnuť priestor.

Daniel Bidelnica sa narodil 16. februára 1957 v Nitre. V rokoch 1977 – 1983 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Eugénia Lehotská a doc. Ivan Vychlopen). Žije v Bratislave a venuje sa komornej i monumentálnej maľbe, grafike, art protisu, plastike, polychrómovaným priestorovým objektom a body paintingu, ale i rozmanitým formám dizajnu a reklamy.

**DANIEL
BIDELNICA**

Orbis pictus. 2023. Textil. 150 x 150 cm

Kontakt:
Ferienčíkova 2, 811 08 Bratislava
Tel.: 00421 903 031 335
daniel@bidelnica.sk

„Obraz *Relax 1402* pochádza zo širšieho cyklu s názvom *Relax*. Je vytvorený v polohe lyrickej abstrakcie s dôrazom na jeho meditatívne pôsobenie s prvkami snivosti. Inšpirovala som sa prírodou a postupným posunom vznikol dojem nekonečného priestoru v intenciách vyžarovania monochromatickej modrej farebnosti. Obraz tak získal svoju originalitu a autenticitu.“

Cyklus komorných maliieb *Relax*, ktorému sa Mária Bidelnicová už isté obdobie venuje, prezentuje vo svojej celistvosti širokú škálu jej tvorivých zámerov. Východiskom väčšiny diel je princíp lyrickej abstrakcie, prípadne krehký balans na jej hraniciach s viac či menej evidentnými presahmi do predmetného sveta. Použitie fragmentov reality vtláča týmto imaginatívnym dielam istú pečať adresnosti, umocňuje ich metaforický odkaz a tlmočí osobné emotívne pocity a zážitky. Sugestívna monochrómna farebnosť má v tomto prípade silný symbolický význam.

Mária Bidelnicová sa narodila 19. júla 1954 v Bratislave. V rokoch 1969 – 1973 študovala na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave u prof. Rudolfa Filu a v rokoch 1977 – 1983 na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave na Katedre reštaurovania u doc. Iriny Mészárošovej. 1982 absolvovala štúdium na Istituto Centrale del Restauro v Ríme u profesorov G. Serangeliho a S. Lancioniho. 1983 – 1990 pôsobila na Katedre reštaurovania na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave a 1993 – 2006 pôsobila ako reštaurátorka v Slovenskej národnej galérii. Žije v Bratislave a v Rusovciach a spočiatku sa venovala len reštaurovaniu historických obrazov, neskôr i tvorbe kópií známych umeleckých diel. Od roku 2008 sa venuje i voľnej maľbe a fotografii.

Relax 1402. 2022. Kombinovaná technika ma plátne. 80 x 60 cm

**MÁRIA
BIDELNICOVÁ**

Kontakt:
Ferienčíkova 2, 811 08 Bratislava
Tel.: 00421 903 031 336
marika.bidelnicova@gmail.com

„Pracujem s figúrou a jej fragmentmi v abstraktnom prostredí. Štylizovaná figúra a abstraktná štruktúra sú dva ťažiskové prvky mojich obrazov. V poslednom čase som upustil od komplikovaného budovania výjavu a začal som kombinovať voľné, široko rozmaľované plochy s dynamickou kresbou. Inšpiroval som sa aj svojimi náčrtmi a skicami, automaticky tvorenými ako vedľajší produkt sústredenia. Chcem zachytiť vnútorné pocity, snové inšpirácie i momentálne spontánne prežívanie. Svojím obrazom „Meditácia“ prinášam rôzne odkazy na skryté, nevyjadrené, no tušené. Podnetom sú pre mňa zažité, niekedy v podvedomí zapísané prvky. Inšpirujú ma snové fantázie, reakcie na udalosť, ktorá sa však nechce demonštrovať priamym naratívom, ale skôr pocitom a z neho vyvierajúcim sekundárne zhmotneným tvarom. Biblické inšpirácie sú pre mňa reakciou na existenciálne otázky.“

V tvorbe Andreja Boteka sa prelínajú prvky abstraktnej i figurálnej maľby, ktoré sú vo svojej krehkej imaginatívnej podobe schopné presvedčivo evokovať umeleckej reflexie, tlmočiace najvnútornejšie pocity autora z prežívanej reality. Inšpiračne východiská sú však v tomto prípade rozhodne širšie, zahŕňajú i biblické a literárne pramene, spomienky, sny a predstavy. Kontrast temer homogénnych farebných plôch a kresby, prekrývajúcej sa vo viacerých vrstvách a plánoch, navodzuje ilúziu živých príbehov.

Andrej Botek sa narodil 17. septembra 1957 v Bratislave. V rokoch 1977 - 1982 študoval na FA SVŠT v Bratislave na katedre rekonštrukcie a obnovy pamiatok (prof. Mikuláš Bašo a prof. Daniel Majzlík) a na Bohosloveckej fakulte UK. Absolvoval súkromné výtvarné štúdiá u akad. mal. Jozefa Bubáka a akad. mal. Františka Šestáka. Žije v Bratislave a okrem architektonickej a výtvarnej tvorby sa venuje i teórii a metodike reštaurovania a obnovy pamiatok i problematike sakrálnej architektúry a umenia. Pôsobí ako docent na Ústave teórie a dejín architektúry a obnovy pamiatok FAD STU v Bratislave.

Meditácia. 2024. Akryl a kresba na plátne. 80 x 80 cm

„Triptych Diverzita je pokračovaním interaktívnych diel, vytvorených technikou otláčkov v hmote so živým odrazom diváka v úlomkoch zrkadiel. Podľa Bohumíra Bachratého už v minulosti boli vystavené zrkadlá v rámoch s titulkom: „Tvoj autoportrét, ctený divák“. Aj ja ponúkam takúto reflexiu. Vzlozkoch zrkadiel fragmenty ľudskej podoby. Človeka, akoby v rozklade svojej celistvosti, ktorý je jednou z najmocnejších síl a hrozbou ľudskej existencie. Aj o tom je triptych Diverzita. Je o rodovej rovnováhe, o napätí a vzťahoch, o možnostiach ľudského riešenia, ktoré naznačuje zrkadlový dialóg „On a Ona, Oni, Ony“.“

Príznačným prvkom Gajdošovej tvorby je už roky pokrývanie povrchov sochárskych diel jemnými i robustnejšími plastickými štruktúrami, či znakovo-obrazovými symbolmi, ktoré umocňujú svojim zašifrovaným významom metaforickú výrazovosť jeho diel. Jednou z polôh tohto tvorivého princípu je mozaika, ktorou pokrýva povrch tvarovaných kruhových závesných objektov a používa pritom úlomky zrkadla. Zrkadlo nielenže vizuálne obohacuje celkové výrazové pôsobenie mozaiky, no svojou schopnosťou reflexie priamo oslovuje diváka a zapája ho do „tvorivej konverzácie“.

Ladislav Gajdoš sa narodil 4. júna 1940 v Sabinove. V rokoch 1959 - 1965 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Jozef Kostka) a v rokoch 1963 - 1964 na Akadémii výtvarných umení v Prahe (prof. Karel Hladík). V rokoch 1984 - 1990 žil v emigrácii, zväčša v Nemeckej spolkovej republike. Po návrate striedavo žije v Bratislave a v Prešove a venuje sa sochárskej tvorbe, tapisériám i vitrážam. Je autorom mnohým exteriérových a parkových plastík a súborov realizovaných v keramike.

Diverzita I. - III. 2023. Polychrómovaný polyester/zrkadlová mozaika. Ø 120 cm

ANDREJ
BOTEK

LADISLAV
GAJDOŠ

Kontakt:
Radvanská 24, 811 01 Bratislava
Tel.: 00421 904 250 579
and.botek@gmail.com

Kontakt:
A. Prídavka 24, 08 001 Prešov
kontakt@sochargajdos.sk

„Iba prelet ... uväznení v nekonečne, v priestoroch našej mysli, slobodne hľadáme a nachádzame známe svetlo poznania, tušenia súvislostí, ktoré však v zápätí slabne a stráca sa v zabudnutí ... tak ako my.“

Viliam Polák patrí k autorom so širokou sférou umeleckých prejavov i umelecko-organizačných aktivít. Na spolkových výstavách sme už zaznamenali jeho priestorové i závesné objekty, koláže, fotografie a známa je i jeho tvorba v oblasti scénického výtvarníctva. V ostatných rokoch sa však s väčšou intenzitou znova venuje maľbe a od komornejších diel sa postupne dostáva i k väčším a monumentálnejším formátom. Zatiaľ čo vo svojej fotografickej tvorbe sa autor sústreďoval na ľudskú postavu, portrét a akt a často sa vyjadroval i k veľmi špecifickým a tabuizovaným otázkam a problémom spoločnosti, v jeho súčasnom maliarskom programe je predmetom zobrazenia priehľadná morská hladina, žiarivá obloha, či vzdušné prúdy. Technikou akrylu v jasných farbách s prevahou modrých, zelených a zlatistých tónov Viliam Polák otvára pred divákom víziu imaginárnej krajiny, prežiarenej svetlom, ktoré sa stáva určujúcim médiom jeho najnovších diel. Sú zhmotnenou víziou slobody, voľných rozletov, vyrovnaných stavov ľudskej duše.

Viliam Polák sa narodil 22. marca 1953 v Bratislave. V rokoch 1973 - 1977 študoval na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Trnave. Žije v Novom Meste nad Váhom a venuje sa maľbe, fotografii, objektu a videu, scénickej tvorbe i grafickému dizajnu.

Iba prelet. 2024. Akryl na plátne. 180 x 120 cm

VILIAM
POLÁK

Kontakt:
Obrancov mieru 3
915 01 Nové Mesto nad Váhom
Tel.: +421 905 216 655
vilpolak@gmail.com

„Dievča v toreadorskom klobúku sedí na býkovi. Je to ako v živote i ako v opere Carmen. Býk je síce symbolom plodnosti a maskulity, ale krehká žena so svojimi zbraňami ho dokáže zmanipulovať. Nie vždy sa to však skončí dobre.“

Inšpiračný okruh tvorby Juraja Čuteka je nesmierne široký. Zlatý vek prevratných objavov a osobností, hrdinovia detských snov, rodinné mytológie, to všetko nespočetnekrát spodobil vo svojich vážnych i úsmevných dielach. Osobitné miesto v jeho tvorbe však patrí ženskému fenoménu, kde s pôvabom, ale i silou, príznačnou pre antické hrdinky, stvárnjuje svoje bohyne, múzy, ženy - anjelov i metaforické personifikácie hudby a umenia. Tu tiež narába so svojim arzenálom drobných bronzových predmetov s vlastnou identitou a pamäťou, no sústreďuje sa najmä na prapôvodný materiál svojej tvorby - drevo, využívajúc jeho tvárnosť, vnútornú energiu, vitalitu i jedinečnú krásu. Carmen, smelá a vášnivá „Amazonka“, uzavretá vo vymedzenom priestore vlastnej „scény“, ponúka mnohovýznamové odkazy i asociácie, v ktorých sú ukryté najhlbšie pravdy a tajomstvá života.

Juraj Čutek sa narodil 28. februára 1957 v Žiline. V rokoch 1972 - 1976 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave u prof. Ludwika Korkoša a v rokoch 1977 - 1983 na Vysokej škole umeleckého priemyslu v Prahe na oddelení sochárstva u prof. Josefa Malejovského a prof. Josefa Svobodu.

Žije v Bratislave, venuje sa sochárstvu, kresbe, maľbe a interiérovému dizajnu. Okrem mnohých výstav sa v uplynulých rokoch zúčastnil na nespočetných sochárskych sympóziách a viaceré i sám inicioval a viedol. V roku 2017 bola odhalená vo viedenskej Opere jeho busta slovenskej opernej divy Lucie Popovej a v roku 2018 získal za svoju tvorbu Krištáľové krídlo.

Carmen. 2024. Drevo, mosadz. v. 52 cm

JURAJ
ČUTEK

Kontakt:
Mickiewiczova 3
811 07 Bratislava
Tel.: 00421 903 717 595
juraj.cutek@gmail.com

„Mojou inšpiráciou dlho bola poézia. Vlastné verše i diela básnikov, mytológie a ságy. Často to bol svet pochmúrny a nelútostný, tak ako sám život. Dnes hľadám podnety aj inde. V prírode, v rodine a som rád, že mágia svetla, ktoré objavujem, prežiarila aj moju poéziu a celú moju tvorbu.“

Pre tvorbu Maximiliána Čuteka bola od počiatku príznačná istá „rudimentárnosť“ a expresívna robustnosť, ktorá sa prejavila v jeho obrazoch i sochách. Boli to najmä stély a monumentálne pôsobivé postavy keltských božstiev a druidov, v ktorých autor najvýraznejšie zúročil dva roky prežité v Írsku, kde vstrebával domáce ságy a legendy. Sústredil sa na archetypálne a strohé tvary i drevené fragmenty, často surové a vyňaté priamo z ich prírodného prostredia. Dnešná podoba jeho sochárskej tvorby nadobúda nové dimenzie. Zaujatie drevom zostáva a zdá sa trvalé. Pribudol však kameň v precízne opracovaných líniách a objemoch. Pôvodné archetypálne tvary sú abstrahované do elementárnych geometrických útvarov. Namiesto robustnosti je tu náznak hravosti, namiesto expresívnej nadsádzky jemný lyrický akcent, niekedy umocnený kontrastom farebného detailu či nečakanou poetikou vkladáných fragmentov „nájdenej predmetov“ na pôsob ready-made. Pozoruhodné sú i nové inšpiratívne východiská. Do popredia sa dostávajú intímnejšie, ba dokonca i rodinné témy, torzá zvierat, ryby, vtáci. Expresívny výraz a dramatický akcent nahradila tichá meditatívnosť a mágia svetla.

Maximilián Čutek sa narodil 14. júna 1984 v Bratislave, kde v rokoch 1999 – 2003 študoval na Strednej škole úžitkového výtvarníctva Josefa Vydru (prof. Marián Mudroch a doc. Marián Huba), v rokoch 2003 – 2004 absolvoval študijný pobyt v Írsku a v rokoch 2005 – 2006 študoval na Výtvarnej škole Václava Hollara v Prahe (prof. Jan Gemrot a doc. Josef Hlaváček). V štúdiách pokračoval v rokoch 2013 – 2017 na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, v ateliéri strihovej skladby (doc. Maroš Šlapeta a prof. Darina Smržová). Žije v Bratislave a venuje sa sochárskej tvorbe, malbe a objektu, okrajovo i poézii a hudbe.

MAXIMILIÁN ČUTEK

Kontakt:
Mickiewiczova 3, 811 07 Bratislava
maxcutek@gmail.com

Blíženci. 2020. Kameň. v. 48 cm

„Dielo „Aquarela“ sa pokúša zachytiť bohatstvo vnútorných vzťahov a závislostí medzi prírodnými živlami a antropomorfnými a zoomorfnými prvkami. Je to snaha o zobrazenie síl, ktoré nás obklopujú, naplňajú a determinujú od makrosvetu až po mikrosvet. Redukovaná farebnosť má upriamiť divákovu pozornosť na obsahovú stránku diela.“

Štefan Polák maľuje svoje tajuplné príbehy a surrealistické vízie skôr v náznakoch ako v súvislých dejoch. V jeho dielach sa prelína dávna minulosť so súčasnosťou a metafory, tajuplné odkazy a posolstvá dostávajú nové významy. Intuícia ho vedie do ríše abstrakcie, no podvedome cíti i svoju spätosť s reálnym svetom, do ktorého sa vo svojich príbehoch vždy znova a znova vracia. Využíva prvky fantazijného realizmu i postupy blízke informelu a lyrickej abstrakcii a od počiatku sa presadzuje ako smelý vyznávač poeticko-imaginatívnej tvorby. Dnes možno povedať, že patrí medzi jej najvýznamnejších predstaviteľov.

Polák je jedinečným koloristom s bohatou škálou jemných lazúr i robustných štruktúr. V najnovších dielach sa však jeho farebná dravosť stlmila do decentných až monochrómnych polôh, narástol podiel krehkej a snovej kresby a do popredia sa dostala magická významnosť.

Štefan Polák sa narodil 18. decembra 1952 v Partizánskom. V rokoch 1971 – 1977 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. L. Čemický, prof. F. Gajdoš), v rokoch 1979 – 1986 pôsobil ako pedagóg na VŠVU a v roku 1982 študoval na École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs v Paríži (prof. Zao Wou-ku a prof. P. Grenier). Žije v Bratislave a tvorí vo svojom ateliéri v Jánovciach. Popri komornej malbe sa venuje i sochárstvu. V roku 2017 získal Cenu SVS.

Aquarela. 2020. Akryl a olej na plátne. 130 x 100 cm

ŠTEFAN POLÁK

Kontakt:
Adámiho 2, 841 05 Bratislava
Tel.: 00421 905 984 822
gallery@stefanpolak.com

„Hmota si ma podmanila už dávno a ja idem za hlasom svojho srdca, za svojimi snami a svojimi predstavami. To je cesta, ktorá ma nikdy nesklamala. Vedie cez horské štíty i hlboké lesy, po brehoch riek a šírých rovinách až tam, kde každý večer zapadá slnko. Vtedy sa obzriem a viem, že tá námaha za to stála.“

Oto Bachorík pracoval najprv s drevom, potom s kameňom, dominantne sa však celé roky venoval najmä realizáciám v bronz, ktorý ho zlákal svojimi jedinečnými vizuálnymi danosťami, štruktúrami, ale aj schopnosťou interpretovať nové významové posolstvá.

V roku 2014 realizoval svoj gigantický projekt čiernych polychrómovaných drevených figurálnych solitérov - mužov, žien i zvierat v nadživotnej veľkosti. Bola to zaujímavá epizóda v jeho tvorbe a náhle sa skončila. Po dramatických udalostiach si dnes znova kladie nové výzvy. Kamenné monumenty, ktoré práve dokončil, predstavujú vo svojej zjednodušenej tvarovej línii, objemovej jednoznačnosti a materiállovej čistote jedinečnú syntézu nespočetných fenoménov, ktoré viac ako štyri desaťročia formovali jeho sochársky výraz.

Oto Bachorík sa narodil 26. marca 1959 v Bratislave. V rokoch 1974 - 1978 študoval na Strednej škole umeleckých remesiel v Bratislave (prof. Ludwik Korkoš) a v rokoch 1978 - 1984 na Vysoké škole výtvarných umení (prof. Ladislav Snopek).

Dnes žije v Bratislave-Devíne a venuje sa komornej i monumentálnej sochárskej tvorbe, kresbe i malbe. Má za sebou dlhoročnú pedagogickú činnosť a je iniciátorom početných sochárskych sympózií. V roku 2018 získal Cenu Spolku výtvarníkov Slovenska a v roku 2020 Krištáľové krídlo.

Malá katedrála. 2024. Žula. v. 100 cm

OTO BACHORÍK

Kontakt:
Kremeľská 13, 841 00 Bratislava
otobachorik@gmail.com

„Príroda a jej utajená mágia, ponor do morských hĺbín plných rozmanitých tvorov, ale najmä sondy do ľudských emócií a životov, ktoré sa mi pretavili do rodinných výjavov, postáv i ľudských hláv, to boli témy, ktoré ma odjakživa priťahovali a dovoľovali mi na chvíľu uniknúť do imaginatívnej ríše fantázie a podvedomia. Je to svet, kde sa snúbi poetika s drámou a miznú hranice medzi realitou a snom.“

Maliarska tvorba Zuzany Bachoríkovej je založená na koloristických kvalitách. Maľuje zväčša akrylom a kombinuje ho i s inými technikami. Veľkorysé tvary svojich obrazov často zvyrazňuje pevnou obrysou linkou a kresbu využíva i na zdôraznenie určujúcich prvkov kompozície.

Kresba je rovnocenným pendantom jej malieb a svojou výrazovou silou za nimi nijako nezaostáva. Najčastejšie kreslí ceruzkou na veľké formáty a jemnú chvejivú sieť liniek a šrafúr nanáša na pozadie farebných štruktúr, alebo na čistú bielu plochu.

Vo svojej najnovšej tvorbe sa Zuzana vracia ku komornejším formátom, maľuje najmä na papier žiarivými farbami a tvarovú estetiku robustných objemov nahrádza bohato členenou kompozíciou, subtilnejšími postavami, drobnými detailmi a tvarmi, vlniacimi sa vo vertikálnych a horizontálnych líniiach. I keď sa v jej tvorbe objavujú aj nové inšpiratívne prvky, naďalej nám odhaľuje záhadné a krehké metaforické vízie medziľudských vzťahov a prepojenie človeka s prírodou. A práve táto jej sústredenosť na vnútorný pocitový svet dáva divákovi v dnešnom období techniky a strhujúceho životného tempa priestor na meditáciu a zamyslenie.

Zuzana Bachoríková sa narodila 25. septembra 1961 v Bratislave. V rokoch 1976 - 1980 študovala na Strednej škole umeleckých remesiel v Bratislave (prof. Gabriel Štrba, prof. Štefan Králik). Žije v Bratislave-Devíne a venuje sa malbe, kresbe, ilustrácii, ale i interiérovému a textilnému dizajnu s vlastnou autorskou značkou.

Dvaja v tráve. 2023. Kombinovaná technika na papieri. 72 x 100 cm

ZUZANA BACHORÍKOVÁ

Kontakt:
Kremeľská 13, 841 00 Bratislava
Tel.: 00421 905 852 433
zuzanabachorikova1@gmail.com
www.zuraba.com

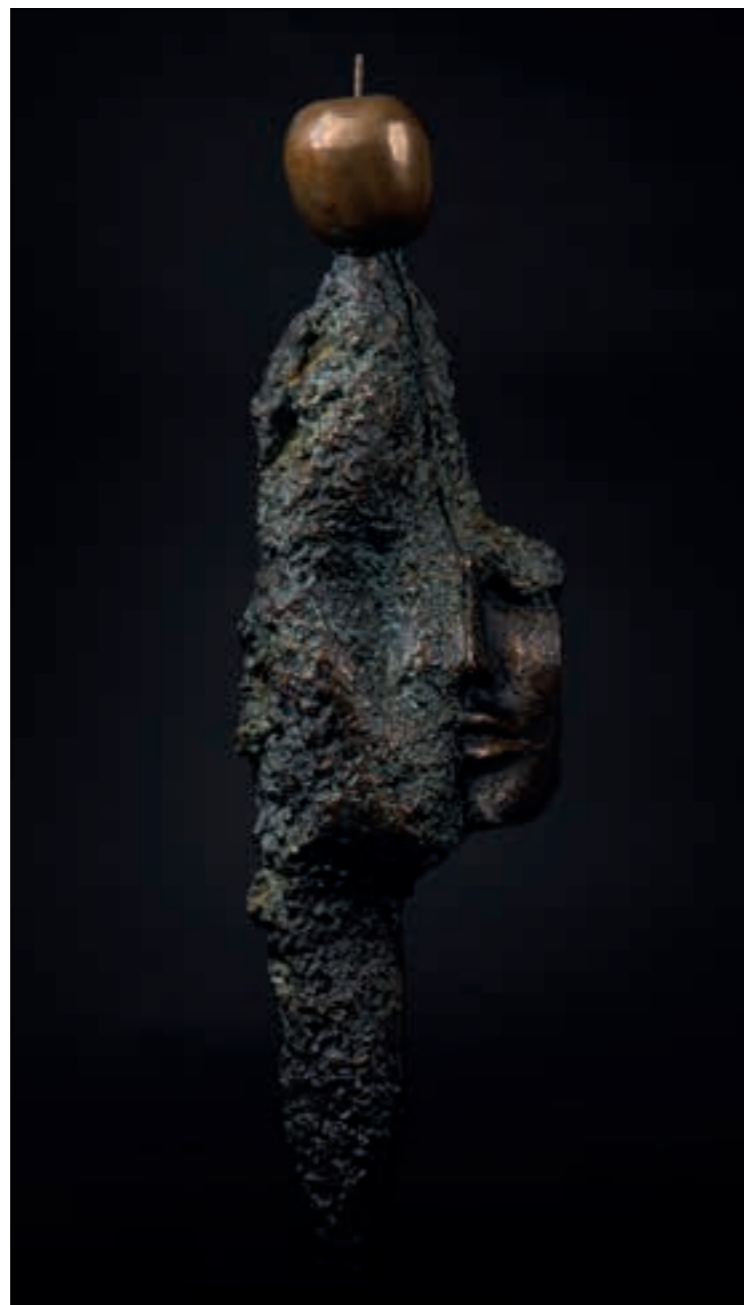

„Lidská schopnosť vcítiť sa do druhého človeka, do jeho situácie, vnímať čo prežíva a pochopiť jeho konanie, to sa všeobecne považuje za empatiu. Vďaka empatii si dokážeme utvárať a udržiavať korektné vzťahy s druhými ľuďmi, pomáhať im keď je to potrebné. Empatia je aj vyjadrenie ľudskosti, porozumenia a ochoty počúvať a aj vzájomne komunikovať.“

Pri svojej práci sa stretávam so širokým okruhom ľudí, vnímam ich problémy, ale i radosti. I keď som spočiatku nevnímal zmysel tohto slova a vlastne sa kedysi ani bežne nepoužívalo, vzájomné ľudské vzťahy, porozumenie a vcítenie sa do situácie iných, to je častá téma, ktorá rezonuje v mojich dielach. Siahal som po nej podvedome, neskôr cielene a dnes je pre mňa určujúca.“

Empatia je skutočne jedným z určujúcich momentov Dzurekovej tvorby, ale i jeho života, ako nás v tom utvrdia jeho aktivity, často realizované práve pre tých znevýhodnených. A práve z takýchto pohnútok sa zameriava na medzilidské vzťahy, na vzťah muža a ženy, na city a procesy ako láska a zblíženia, ale i odcudzenie, strach a úzkosť. Všíma si však i témy celospoločenské, najmä ekologické, humánne a sakrálne, využívajúc pritom širokú škálu metafor, symbolov, znakov a rozmanitých literárnych či religióznych podobenstiev. Vychádza z reality, z dokonale tvarovaných objemov a antických profilov a hláv, ktoré však posúva vďaka rozmanitým až surrealistickým prvkom do sveta fantázie a snov. Jeho sochy často vedú medzi sebou dialóg a kladú otázky. Zároveň však komunikujú s divákom a dávajú mu možnosť reagovať.

Martin Dzurek sa narodil 8. marca 1973 v Bratislave. Prvé skúsenosti s umením získal v ateliéri svojho otca, sochára Dušana Dzureka, vytvoriac si postupne vlastný nezameniteľný a veľmi charakteristický výtvarný jazyk. Žije v Modre a venuje sa predovšetkým sochárskej tvorbe a objektu, multimedialným projektom i interaktívnym inštaláciám, performanciam a dnes už aj malbe. Pozoruhodné sú i jeho aktivity v oblasti ekológie a charity.

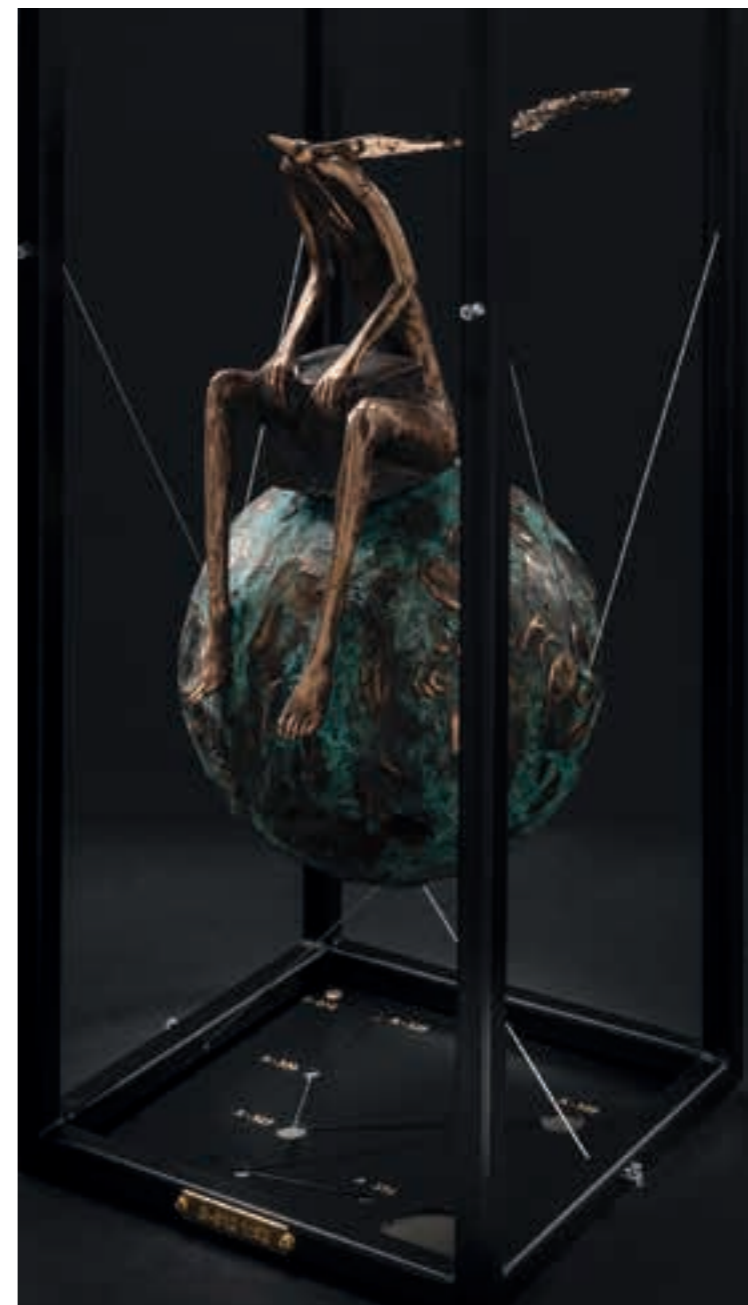
Empatia. 2024. Bronz. 60 x 15 x 15 cm

„Sú chvíle, keď sa vám zastaví svet. Keď príde správa, ktorej nechcete veriť a predsa je skutočná, keď chcete vrátiť čas, ale nakoniec musíte rátať dňami, ktoré prídu potom. Hľadáte pevné body, ktorých sa môžete chytiť. Malý princ bol pre mňa jedným z nich a ja viem, že je tu vždy pre mňa.“

Diela Jakuba Bachoríka majú výrazný metaforický podtón a sú plné symbolov a podobenstiev. V jeho raných prácach prevažovala až archetypálna znakovosť a plynulé línie objemov, neskôr jeho sochárska reč dostala racionálnejšiu, no rovnako emotívnu a poetickú podobu.

Také sú najmä diela, v ktorých dokázal prepojiť zem a vesmír v pôsobivom „galaktickom cykle“, kde sa v krehkých konštrukciách otvárajú pred nami tajomné vesmírne dialky, kde sa zrkadlí hviezdna obloha a kde sa v zdanlivo transcendentnom priestore vznášajú Mesiac a planéty. Tu prežíva svoj príbeh Malý princ, dnes už Jakubova ikonická postava, s ktorou sa občas dokáže stotožniť, a ktorú nachádzame i v jeho voľných komorných plastikách. Tvorba Jakuba Bachoríka, ktorá vždy odrážala jeho osobné i rodinné príbehy a jeho najvnútornejšie pocity, sa stala zhmotneným výrazom jeho vzťahu k prírode, k osudom jeho najbližších, i k rozmanitosti okolitého sveta a dnes má podobu vášnivej umeleckej i ľudskej výpovede.

Jakub Bachorík sa narodil 27. decembra 1983 v Bratislave. V rokoch 2001 - 2002 študoval na Huron Heights Secondary School v Toronte, a potom v Bratislave, v rokoch 2003 - 2006 na Vysokej škole múzických umení (prof. Anna Cigánová) a následne v rokoch 2006 - 2010 na Vysokej škole výtvarných umení (prof. Juraj Meliš, doc. Ján Hoffstädter). Žije v Bratislave-Devíne a venuje sa najmä sochárstvu, malbe, grafike, ale i scénografii a interiérovému dizajnu. V roku 2023 získal Cenu Martina Benku a v roku 2024 bol nominovaný na Krištáľové krídlo.

B - 621. 2022. Bronz a oceľ. 70 x 30 x 30 cm

MARTIN
DZUREK

Kontakt:
Moyzesova 2/a 900 01, Modra
Tel.: 00421 903 362 841
martindzurek@gmail.com
www.martindzurek.sk

JAKUB
BACHORÍK

Kontakt:
Kremelská 13, 841 10 Bratislava
Tel.: 00421 908 727 475
jakubbachorik@jakubbachorik.com

„Kedže žijem na hranici zvukov a ticha, je pre mňa mimoriadne dôležité vizuálne posolstvo. V mojich obrazoch sa snažím tlmočiť svoje fantázie, emócie a to, čo prežívam. Vyjadrujem sa hlavne abstraktnými štruktúrami a formami a používam jasné farby, štruktúry i techniku koláže, či vkladané texty.“

Inšpirujem sa svojimi vnútornými predstavami, biblickými posolstvami, poéziou i reálnymi zážitkami. Malbu cítim spontánne, emotívne, je mojím vnútorným posolstvom, metaforou života, meditatívnym pohľadom na svet. Chcela by som, aby bola vizuálnou poéziou a oslovila vnútro divákov. Tvoriť znamená pre mňa existovať.“

Maliarsky svet Zuzany Augustínovej Botekovej sa rozprestiera v nefiguratívnom priestore abstrakcie. Pracuje s prelínajúcimi sa farebnými plochami, s amorfnými i geometrickými tvarmi, s vkladnými prvkami koláže i fragmentmi textov. Jej diela upútajú žiarivou farebnosťou, kontrastom priesvitných lazúr a hĺbkou štruktúr, ale najmä šírkou reflexie imaginatívneho sveta spomienok, zážitkov a pocitov, ale tiež odkazmi na závažnejšie historické i literárne pramene.

Zuzana Augustínová Boteková sa narodila 27. augusta 1969 v Bratislave. V rokoch 1984 - 1988 študovala na Strednej umeleckopriemyselnej škole odbor textilné výtvarníctvo (akad. mal. Ján Berger, akad. mal. Karol Pichler, akad. mal. Júlia Sabová) a v rokoch 1994 - 2000 na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave na katedre textilu (prof. Eva Cisárová-Mináriková, doc. Jozef Bajus, doc. Júlia Sabová). V rokoch 1995 - 1997 si tu zároveň doplnila pedagogické minimum na spôsobilosť výučby výtvarnej výchovy u doc. Ladislava Čarného.

Žije v Bratislave a venuje sa voľnej výtvarnej tvorbe, koláži, malbe, textilným objektom a textilnému úžitkovému umeniu. Popri vlastnej tvorbe sa venuje aj pedagogickej činnosti.

ZUZANA AUGUSTÍNOVÁ BOTEKOVÁ

Kontakt:
Radvanská 24, 811 01 Bratislava
Tel.: 00421 902 540 569
zuzana.botekova@gmail.com

Nečakaj, kým z neba ti hviezda padne. 2024. Akryl a koláž na plátne. 150 x 100 cm

„Teším sa pri pohľade na rastlinu, ako sa táhá za svetlom. Zahaľuje štruktúru kameňov, múrov, rozrastá sa po ploche a vytvára nové vzorce. Sú to prekvapenia z prebúdzania.“

Výtvarný prejav Vladimíra Petříka, napriek neustálemu prepojeniu na reálny svet, od počiatku inklinoval k abstraktným polohám, k štylizácii tvarov až na hranicu znaku, k polarizácii figuratívneho a pomyselného. Určujúcim médiom jeho tvorby sa stala farba - žiarivá, erupatívna, nahodená veľkorysým gestom a schopná vyjadriť akúkoľvek myšlienku, pocit, náladu.

Autor vo svojej tvorbe obsiahol nekonečnú škálu námetov. Od prírodných motívov cez krajinu, hudobné a vesmírne témy až po ľudskú postavu a emotívny svet súčasného človeka. Pozoruhodné sú najmä diela, v ktorých nekonvenčným spôsobom odhaľuje poéziu bežných vecí a naoko bezvýznamných fragmentov života, upozorňujúc tak na drobné ľudské radosti a možnosť úniku do ríše rozjímania.

Vladimír Petřík sa narodil 11. septembra 1953 v Bratislave. V rokoch 1969 - 1973 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave (prof. Gabriel Štrba) a v rokoch 1973 - 1979 na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave na Oddelení monumentálnej maľby (prof. Robert Dúbravec, prof. František Gajdoš, prof. Dezider Castiglione). V roku 2013 ukončil doktorandské štúdium ArtD.

Žije v Bratislave a venuje sa malbe, grafike, kresbe, knižnej ilustrácii, realizáciám pre film a monumentálnej tvorbe. Pôsobí ako vysokoškolský pedagóg na ústave VTM FA STU v Bratislave. V roku 2023 získal Cenu Spolku výtvarníkov Slovenska.

VLADIMÍR PETŘÍK

Kontakt:
Staré Grunty 160, 841 04 Bratislava
Tel.: 00421 903 385 986
vlado.petrik@gmail.com

Ťahavá rastlina. 2023. Akryl na plátne. 200 x 160 cm

„Hexptych, ktorý som realizoval technikou smaltu na kovovom podklade je pripomenutím i mementom zároveň. Je venovaný spomienke na prvý transport židovských žien a dievčat zo Zemplínskej a Šarišskej župy do koncentračného tábora v Osvienčime. Tisíc žien bolo 25. marca 1942 na stanici Poprad-Tatry naložených do nákladných vagónov na cestu, z ktorej sa väčšina už nevrátila. Život im rozdal tie najhoršie karty. Boli v zlom čase na zlom mieste. Šesť kariet osudu je i upozornením, že zlé miesta i zlé časy sa môžu kedykoľvek objaviť. Spoločnosť si preto musí pripomínať i smutné momenty histórie, aby sa neopakovali. Nestrácajme pamäť.“

Peter Pollág vždy hľadá nové cesty umeleckej reflexie. Pozoruhodná je i skutočnosť, že v jeho dielach nás neohromí len výnimočná tvarová i farebná kultivovanosť a jedinečnosť, či bohatá škála rukopisných nuáns, ale i významová sila a nadčasovosť posolstiev. Nanovo interpretuje motívy, robí posuny v priestore i v čase a prostredníctvom dávných príbehov, odкрýva tajomstvá mnohých generácií, aby nakoniec odhalil i realitu dneška. Rovnako empatický je i k závažným výzvam spoločenského diana. Po veľkorysých „mapách“, vojnových konfliktov, ktoré predstavil v Danubiane, ale i v Soule a Tokiu, dnes prináša mimoriadne emotívny cyklus smaltov s názvom „Spomeň si na mňa“. Sú to diela metaforické i adresné, a ako „karty života“ rozhodne nadčasové.

Peter Pollág sa narodil 19. februára 1958 v Levoči. V rokoch 1973 - 1977 študoval na SŠUV v Košiciach, 1977 - 1983 na VŠVU v Bratislave a 1980 - 1988 si dopĺňal štúdiá na akadémiách v Perugii, v Paríži, v Prahe a v Madride. Je laureátom Premio Alla Punta Assisi (1981), Ceny Martina Benku (1983), Grand Prix „Corrida Pedestre Internationale“ v Paríži (1986), získal Krištáľové krídlo (2008), IBBY Honour List (2022) a Cenu Ľudovíta Fullu (2022). V roku 2022 získal Cenu SVS a v roku 2024 Cenu Fondu výtvarných umení. Žije v Bratislave, venuje sa maľbe, kresbe, grafike, ilustrácii, mozaike i sochárskym monumentom.

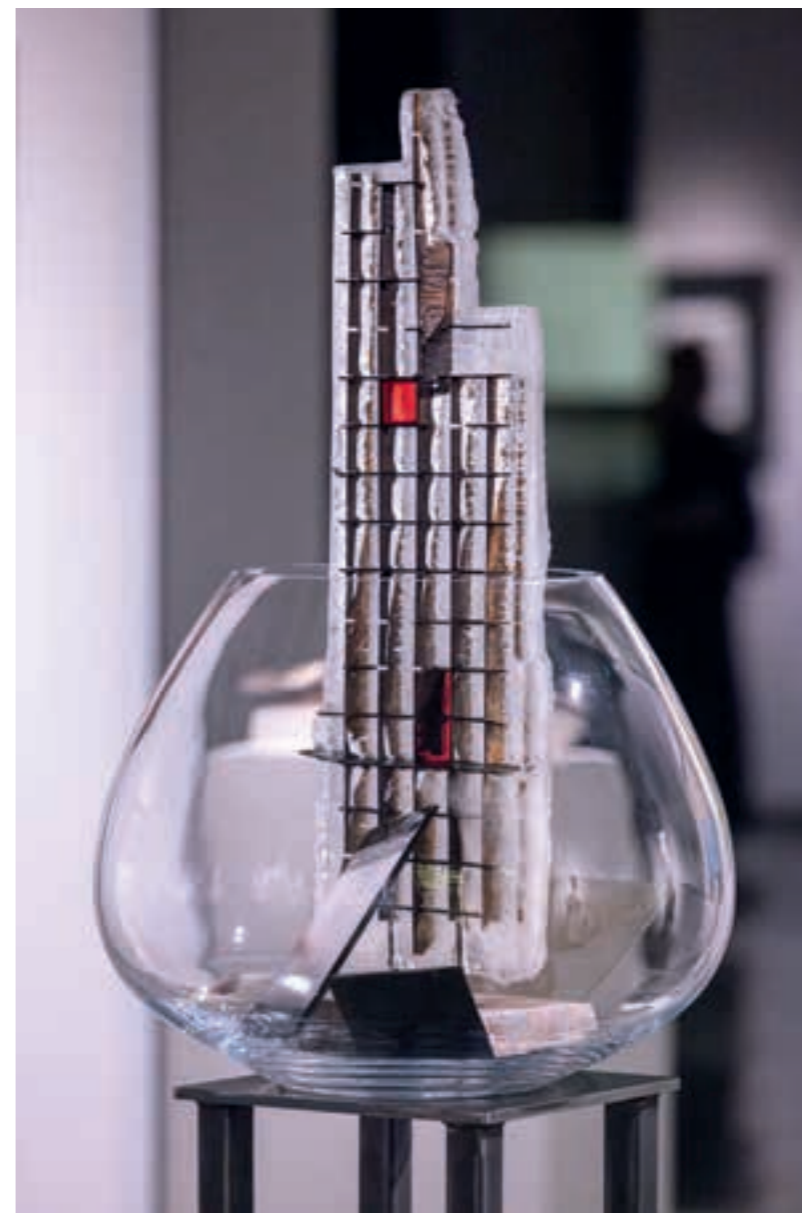
Spomeň si na mňa I. - VI. 2024. Smalt na kovovej platni. 90 x 60 cm

„Moja socha Rozptýlená prítomnosť je zhmotnením paradoxného protikladu času a trvácnosti. Na prvý pohľad pôsobí zamrzená, pokrytá ľadom, akoby zakonzervovaná v prítomnom okamihu. Materiál, z ktorého je vyrobená, má však dlhú históriu - železo recyklované z opustených predmetov, čo predtým slúžilo svojmu účelu. Ľad symbolizuje dočasnú, pominuteľnú a neustálu zmenu. Ako sa ľad postupne topí, stráca svoju formu, rozptyľuje sa do priestoru a mizne - tak, ako okamihy, ktoré nemôžeme uchopiť. Ale pod touto nestálosťou ľadu zostáva pevné železné jadro, odolné a neústupné, no zároveň podliehajúce korózii času. Príbeh sochy je o ľudskom živote. Ľad je naše každodenné bytie, ktoré sa mení a vyparuje, zatiaľ čo železo predstavuje naše dedičstvo, podstatu, ktorá pretrváva, hoci aj tá je ovplyvnená vonkajšími vplyvmi - koroduje, mení sa, ale nezmizne.“

„Rozptýlená prítomnosť“ nás núti zamyslieť sa nad tým, čo je skutočne trvácne. Nie je to ani ľad, ani železo, ale proces, v ktorom jedno ovplyvňuje druhé. Rovnako ako spomienky a skúsenosti rozptyľujú sa, ale zanechávajú stopu. Táto socha je pozvaním vnímať prchavosť prítomnosti a je zároveň oslavou odolnosti a krásy transformácie.“

Pavol Štesko prekvapuje najmä širokou paletou materiálov siahajúcou od klasických, ako drevo, kameň, sadra a bronz, až k novým organickým hmotám, plastom a najmä ku sklu, ktoré má v jeho tvorbe temer univerzálne využitie. Je súčasťou mnohých plastík a autor s ním experimentuje i vo svojej maliarskej tvorbe. Maľuje na sklo, vrstvi ho vo viacerých plánoch, tvorí sklené „tieňobrazy“. Zaujímavou paralelou k transparentnosti skla je ľad, ktorý má podobné optické vlastnosti, no jeho „pominuteľnosť“ je v tomto prípade určujúca.

Pavol Štesko sa narodil 12. novembra 1968 v Banskej Bystrici. V rokoch 1983 - 1987 študoval na Strednej umeleckopriemyselnej škole v Bratislave (prof. Juraj Gavula). Žije v Banskej Bystrici a venuje sa reštaurovaniu, sochárskej tvorbe, kresbe a maľbe.

Rozptýlená prítomnosť. 2024. Kov, plexisklo, sklo, ľad. v. 68 cm

PETER POLLÁG

Kontakt:
Sasinkova 9, 811 08 Bratislava
Tel.: 00421 905 740 338
peterpollag@gmail.com

PAVOL ŠTESKO

Kontakt:
29. augusta 5
974 01 Banská Bystrica
Tel.: 00421 905 526 585
pavolstesko@gmail.com

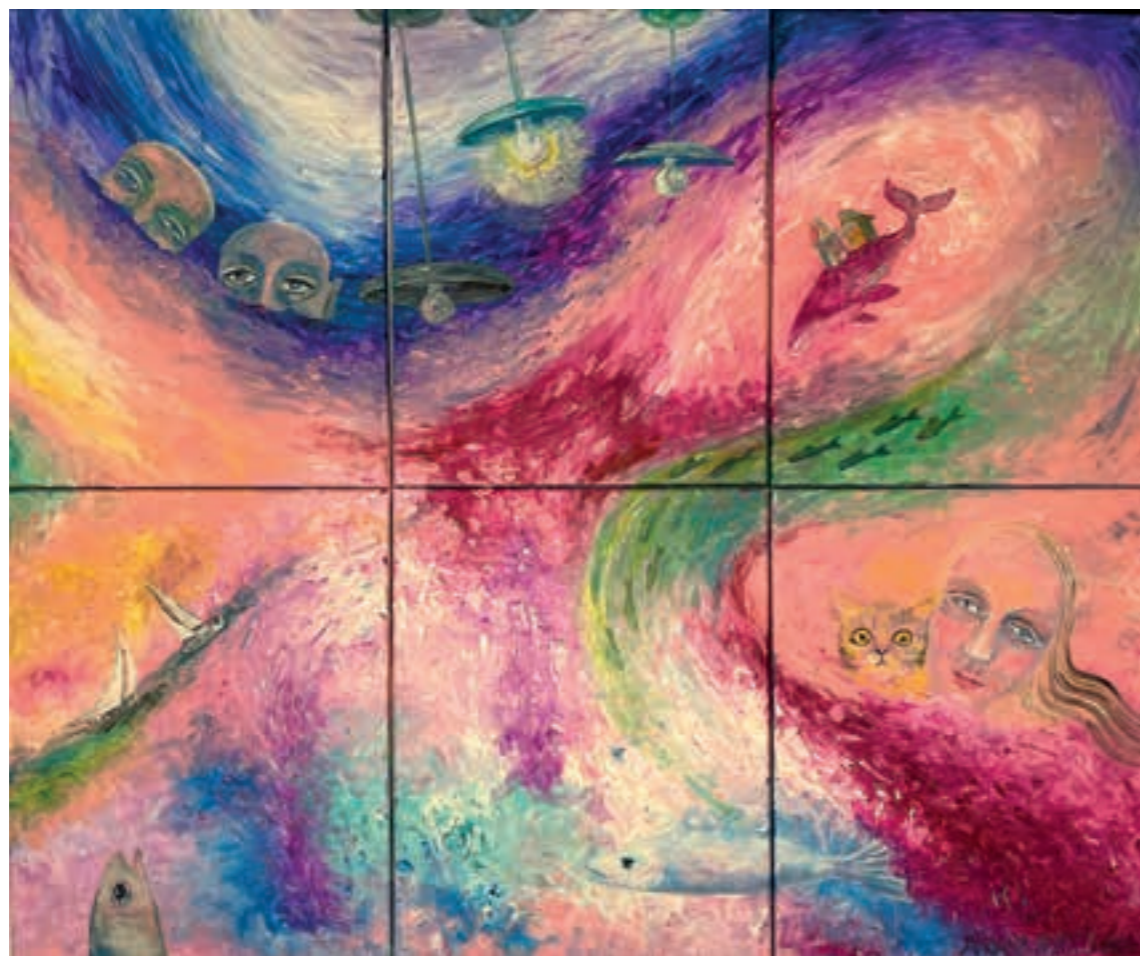

„Žijeme vo svete, ktorý je plný Dualít a naša psychická limitácia nám neumožňuje chápať skutočnú realitu našej existencie, vedomia a nekonečnosti. Napriek tomu, že dualita akoby nás rozdeľovala na Ja a TY, Svetlo a Tma, Láska a Nenávisť, má aj magickú silu udržiavať všetko v rovnováhe.“

Adriana Korkos už roky žije v exotickej vzdialenej cudzine, no napriek tomu je neustále spätá s krajinou svojho detstva a spomienok. Vďaka svojej kreativite a fantázii si osvojila veľmi osobitý, farebne žiarivý a tvarovo štylizovaný jazyk, odvodený zo sveta detských príbehov, či animovaných filmov s čitateľnou symbolikou, ktorá odhaľuje jej vnútorný citový svet.

Zo spomienok i zážitkov i predstáv autorka buduje imaginatívny priestor, v ktorom sa prelína živá krajina s tajomným tichom vesmíru i neprebádanými zákutiami morského sveta. A v tomto až surrealisticky pôsobiacom priestore, pripomínajúcom vlniace sa more, nachádzame ľudské i zvieracie tvory, ryby i bizarné predmety, z ktorých každý prežíva svoj vlastný príbeh.

Adriana Korkos sa narodila 14. novembra 1969 v Kežmarku. V rokoch 1989 - 1992 študovala na Vysoké škole umeleckého priemyslu v Prahe, v rokoch 1992 - 1994 na University of Western v Sydney a v roku 1996 absolvovala postgraduálne štúdium na Akadémii výtvarných umení v Prahe (prof. Kurt Gebauer). Striedavo žije v Sydney, v Hongkongu a v Bratislave a venuje sa širokej škále výtvarných disciplín od klasických cez konceptuálne a environmentálne až k audiovizuálnym projektom a filmu.

Dualita zo série „Prúdy“. 2024. Akryl na plátne. 120 x 150 cm

**ADRIANA
KORKOS**

Kontakt:
Moyzesova 8, 811 05 Bratislava
adrianakorkos@yahoo.com
www.adrianakorkos.com

„Vo svojej tvorbe sa inšpirujem staroslovanskou symbolikou, ako sú totemy, či stĺpy, ktoré sú mementom zabudnutých príbehov našej histórie.“

Tieto symboly, totemy a znaky vznikali v pradávnej histórii starých etník, najmä kmeňov Keltov a starých Slovanov, žijúcich na našom území. U Slovanov s rozvojom spoločnosti začali vznikať remeslá súvisiace so spracovaním kovov, zlata, bronzu.

Inšpirujú ma pamiatky slovanského dávnoveku. Tieto dávnoveké symboly dávajú výrazný impulz mojej výtvarnej tvorbe a ja nadväzujem na pradávnu históriu a zároveň aj na súčasný svet, v ktorom žijeme.“

Ján Korkoš dokonale ovláda tradičné remeselné práce i klasické kovácke postupy a vo svojej tvorbe preferuje archetypálne tvaroslovie. Podmanila si ho tajomná minulosť starých Slovanov, ich tradície, zvyky i božstvá. Práve preto s vášňou tvorí v kove, kameni a sporadicky i v dreve najmä robustné a hutné stély, brány a stĺpy, či iné znakové vertikály, ktoré sú späté s geniom loci slovenskej krajiny a svojou symbolikou pripomínajú minulosť nášho národa.

Ján Korkoš sa narodil 6. apríla 1944 v Čiernej Hore. V rokoch 1959 - 1963 študoval na Strednej umeleckopriemyselnej škole pre umelecké spracovanie kovov a kameňov v Turnove a v rokoch 1970 - 1973 na Pedagogickej fakulte v Banskej Bystrici. Bol jedným z prvých profesorov novozaloženej Strednej umeleckopriemyselnej školy v Kremnici. Žije vo Svätom Jure a venuje sa sochárskej, medailárskej a šperkárskej tvorbe, sporadicky i kresbe a maľbe. V roku 2023 získal Cenu SVS.

Oslavný symbol. 1983. Kov. v. 250 cm

**JÁN
KORKOŠ**

Kontakt:
Bratislavská 21, 900 21 Svätý Jur
Tel.: 00421 908 526 100
korkosova@yahoo.com

„Pri mojich figurálnych torzách vytvorených v umelom kameni zohráva dôležitú rolu okrem tvaroslovia i farebnosť, štruktúra, či hra svetla a tieňa. Som fascinovaný snivosťou a pod jej vplyvom sa odpúšťam od reality i od proporcií, či anatomickej dokonalosti. Následne vytváram a spájam figurálne torzá do bizarných kompozícií a novotvarov, často i v kombinácii s drapériou. Figúra sa metamorfuje - mení sa na objekt. Pocit slobody pri voľbe námetu a spôsobu jeho stvárnenia je pre mňa mimoriadne dôležitý. Je dôležitejší ako ustálený a poznateľný výtvarný prejav.“

Martin Ščepka sám priznáva, že je uchvátený motívom metamorfóz, ktoré boli najmä v pradávnych mytológiách jednou z konštant ľudského i božského sveta a aj dnes cez presvedčivú symboliku a metaforu dokážu tlmočiť posolstvá záhadných významov. Okamih, keď sa hmota prevetľuje z jednej formy do druhej považuje za kľúčový, a preto vo svojej tvorbe spája rôzne fragmenty, niekedy i navonok nesúvisiace, vytvárajúc novú realitu.

Martin Ščepka sa narodil sa 14. apríla 1980 v Malackách. V rokoch 1994 - 1998 študoval na Škole úžitkového výtvarníctva Josefa Vydru v Bratislave, odbor tvarovanie dreva a rezbárstvo a v rokoch 2000 - 2006 na Vyskej škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri socha a priestor (prof. Jozef Jankovič). V rokoch 2002 - 2003 študoval na Akadémii výtvarných umení v Prahe v ateliéri figurálneho sochárstva a medaily (prof. Jan Hendrych). Žije vo Veľkom Bieli a venuje sa sochárskej tvorbe, reštaurovaniu, malbe, grafike a fotografii. Okrem SVS je členom i OZ Resculpture.sk a od roku 2024 je i členom medzinárodného klubu umelcov Art-Diagonal vo Viedni.

Torzo. 2024. Umelý kameň a žula. 55 x 20 x 17 cm

**MĀRTIN
ŠČEPKA**

Kontakt:
Poľovnícka 30, 900 24 Veľký Biel
Tel.: 00421 903 961 927
scepkam@centrum.sk

„Je to alegória troch zo štyroch elementov. Je to zároveň i úvaha o nedokonalosti vecí a javov. Na obraze sú definované tri elementy, ktoré symbolizujú zem, oheň, vodu. Sú zámerne zašifrované v minimalizovanej malbe na plátne. Odkrytie podkladovej plochy umocňuje jednoduchosť najmä zvislých línií evokujúcich ležérnu nástojčivosť prchavého okamihu. Druhá rovina je výlučne emocionálna. Jednoduchosť línií má navodiť pocit čistoty až priezračnosti. Nejde tu o hlboké filozofické analýzy. Ide len o snahu preniknúť do podvedomia vnímavého diváka. Prvky akčnej malby a abstraktného expresionizmu nie sú náhodné.“

Charakteristickými prvkami maliarskej tvorby Jaroslava Nováka je jeho práca s farbou a dynamické maliarske gesto, ktoré vnáša do jeho kompozícií pocit pohybu. Aj keď koloristická zložka je dominantnou črtou jeho maliarskeho jazyka, v ostatnom období zužuje farebnú škálu svojich diel až do monochrómnych podôb, a vtedy do popredia vystupuje jeho razantná kresba, pokrývajúca obrazovú plochu v bohatom labyrinte línií a škvŕn. Často ju však vnímame len vo veľmi premyslených dotykoch a krehkých linkách až kaligrafického charakteru. Primerane k tomu autor štylizuje a minimalizuje tvary do podoby výrečných symbolov a znakov, ktoré vďaka dramatickej černej majú značnú výpovednú silu.

Jaroslav Novák sa narodil 28. decembra 1961 v Trenčíne. V rokoch 1981 - 1987 študoval na Vyskej škole výtvarných umení v Bratislave u doc. Ivana Vychlopena, doc. Milana Rašlu a na oddelení úžitkovej grafiky u prof. Ota Luptáka. Po skončení štúdií sa začal venovať grafickému dizajnu a od roku 2014 sa venuje výlučne malbe. Žije a tvorí v Sládkovičove.

Tri elementy. 2024. Olej na plátne. 190 x 190 cm

**JAROSLAV
NOVÁK**

Kontakt:
Sigetská 1681/12
+925 21 Sládkovičovo
Tel.: 00421 903 719 327
jaronovak@gmail.com

„Inšpiráciou pre obraz je vnučka Anna a môj blízky vzťah s úžasnou malou bytostou... Namalovala som aj realistickejší portrét, ale uprednostňujem tento obraz, je viac expresívny a presvedčivý. Svojím výrazom nadväzuje na moju predchádzajúcu tvorbu, kde sa však motív dieťaťa doposiaľ neobjavil. Ale čím tak oslovuje pohľad dieťaťa? Prezrádza, že jeho svet je bohatší, než sme si vôbec dokázali predstaviť.“

V maliarskej tvorbe Jany Pivovarníkovovej sa celé roky ako dominantný objavoval motív éterickej a záhadnej jazdkyne v splyvavom šate, alebo magické zábery na siluetu koňa v anonymnom vyprázdnenom priestore. Čisté a jednoduché tvary a monochrómna, zväčša modrá farebnosť umocňovali tajomnú atmosféru celého výjavu. Obraz dieťaťa, hrajúceho sa s loptou, je krásnym osviežením a obohatením inšpiračných východísk autorkinej tvorby, približuje jej rodinné i citové zázemie a reflektuje najosobnejšie prežívanie reality.

Jana Pivovarníková sa narodila 3. marca 1949 v Bratislave. V rokoch 1964 - 1968 študovala na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave a v rokoch 1968 - 1974 pokračovala v štúdiu na Filozofickej fakulte UK, odbor dejiny umenia. Žije v Bratislave a venuje sa komornej maľbe, sochárskej tvorbe, a tiež výtvarnej teórii.

Vnučka Anna. 2024. Olej na plátne. 100 x 60 cm

JANA
PIVOVARNÍKOVÁ

Kontakt:
Cádrova 6, 831 01 Bratislava
Tel.: 00421 903 160 284
j.pivovarnikova@gmail.com
www.modernart.sk

„Dielo je mojou reflexiou rajskej záhrady. Symbol tvaru, večnosti, ženského a mužského princípu. Zároveň je to snaha o zjednodušenie vyjadrovacieho momentu, ale nie na úkor expresívnej formy. V tvorbe mi vždy ide o pravdivé a úprimné vyjadrenie pocitov. V každom z mojich diel je časť toho, čím sa práve v mysli zaoberám, príbeh ktorý prežívam, a názov vyzýva diváka, aby do tohto príbehu vstúpil. Obraz Emerald Garden III. symbolizuje môj vlastný ženský princíp zjednotenia.“

Súčasný maliarsky prejav Kataríny Alexyovej Fígerovej predstavuje výrazný posun od vizuálnej reality do polôh abstrakcie. Využíva tajomnú silu štrukturálnej maľby a maliarskeho gesta, účinok nezvyčajných farebných akordov, magickú reč poetických metafor i expresívnych skratiek, čím divákovi otvára priestor na meditáciu i dialóg. Rovnako presvedčivá je i miera imaginácie a spontánnej predstavivosti, ktorá jej umožňuje interpretovať príznačné témy vo veľmi pôsobivých kompozíciách. Farebný svet jej obrazov je reflexiou širokej škály podnetov zo sveta literatúry, poézie a hudby, ale i z každodenného sveta ľudí, ktorých príbehy vníma cez prizmu vlastných myšlienok, túžob a predstáv.

Katarína Alexy Fígerová sa narodila 8. januára 1963 v Bratislave, kde v rokoch 1978 - 1982 študovala na Strednej priemyselnej škole grafickej. Žije v Bratislave a venuje sa maľbe, grafike a v poslednom období i sochárskej tvorbe. V roku 2019 bola rezidentkou Cité internationale des arts v Paríži a v roku 2023 jej bol udelený Pamätný list predsedu BSP za kultúrne aktivity v rámci kraja.

Emerald Garden III. 2020. Akryl a kombinovaná technika na sololite. 95 x 110 cm

KATARÍNA
ALEXY-FÍGEROVÁ

Kontakt:
Koprivnická 16, 841 02 Bratislava
Tel.: 00421 905 421 726
katarina.figerova@gmail.com
www.katarina-alexyo-figerova.sk

„Vo videní, v citoch i v poznaní je dôležitý ľudský obsah. Aj ja monitorujem, vnímam ten môj svet s mantinelmi, z ktorých sa niekedy túžim vymaniť, avšak niekedy ma bludný kruh života väzní a spútava v prežitej minulosti, v spomienkach...“

Sochárska a maliarska tvorba Ladislava Černého je úzko prepojená a vzájomne sa dopĺňa. Hoci ho na počiatku zaujala abstraktná maľba a aj svoje sochárske solitéry komponoval v tomto duchu, postupne prechádza na pôdu predmetného sveta a sústreďuje sa najmä na ľudskú postavu, jej torzá a fragmenty. Dnes patrí k uznávaným figuralistom nielen u nás, ale i v zahraničí.

Spočiatku pracoval zväčša s epoxidom, ktorý patinoval či celoplošne polychrómoval, neskôr prešiel ku klasickým materiálom, kameňu, drevu i bronzu. Jeho sochy – komorné, ale i tie veľkorysejšie až monumentálne, charakterizuje robustný, často až archetypálny tvar a použitie farebného akcentu, ktorý má v diele jasnú symbolickú úlohu. Najmä pre jeho exteriérové monumenty je príznačné vkladanie rozmanitých fragmentov industriálnych prvkov, ako sú reťaze, rúry či pásy ocele. Tieto prvky vnášajú do jeho diel chladný a odosobnený akcent, ktorý umocňuje expresívno-dramatické výrazové pôsobenie celej kompozície a sústreďuje pozornosť na ľudskú postavu, či iný ohrozený subjekt. Práve táto existenciálna podstata človeka a jeho miesto i poslanie v dostupnom univerze je jednou z východiskových inšpirácií Ladislava Černého. Jeho diela kladú až hamletovské otázky, upozorňujú na krehkosť a zraniteľnosť ľudskej osobnosti v súčasnom svete.

Ladislav Černý sa narodil 2. novembra 1965 v Bratislave, tu v rokoch 1985 – 1986 študoval na Vysokej škole výtvarných umení reštaurovanie. V rokoch 1987 – 1991 pokračoval v štúdiu na Hochschule für Bildende Künste v Drážďanoch (prof. Ingo Sandner a neskôr i prof. Horst Jokusch, prof. Friderun Bonzin a prof. Günter Jacob). Žije v Ivanke pri Dunaji a popri reštaurátorskej tvorbe sa intenzívne venuje maľbe, sochárskej tvorbe a objektu.

Vymedzený priestor. 2024. Oceľ, polychrómovaná lipa. 180 x 90 x 88 cm

„Ženská postava, sediacca chrbtom k divákovi, dáva najavo, že minulosť už nie je zaujímavá, pretože ONA je už otvorená budúcnosti a novým výzvam. Staré zážitky symbolicky odložila – sú v zelenej nádobe s podobou ľudskej tváre. Táto personifikácia pokračuje v jemných náznakoch ďalších postáv, ktoré sa postupne stávajú dôležitou súčasťou jej života. Celok pôsobí optimisticky, až veselo a navodzuje pozitívne myšlienky, čo podčiarkuje aj použitá farebnosť.“

Andrea Pistl Andrášová má nezameniteľný štýl, pre ktorý je charakteristický expresívny výraz, erupcia koloritu a veľkorysé maliarske gesto. Maľuje obrazy plné vášne a života. Jej plátna reflektujú vnútorný pocitový svet ženy, raz modernej a emancipovanej, inokedy spútanéj konvenciami a váhovej, vždy však plnej túžob a predsavzatí. V jej tvorbe, ktorá má výrazný epický akcent, sa prelínajú staré i nové príbehy, jej vlastné rodinné zázemie i súkromné mytológie, ale cítime tu i literárne, sociálne a spoločenské podnety. V každom z jej obrazov je ukrytý silný príbeh, ktorý rezonuje v kompozícii, v kolorite i v štylizácii postáv. V jej figurálnych scénach vždy nájdeme utajenú symboliku. Je ukrytá v tvaroch, farbe, v názvoch či gestách. Prelína sa a vrství priam v surrealistických súvislostiach a vzťahoch.

Andrea Pistl Andrášová sa narodila v Košiciach, tu získala prvé výtvarné lekcie v triede maliarky Viery Černákovej. Od roku 1978 študovala na Pedagogickej fakulte UK v Trnave na Katedre špeciálnej pedagogiky so zameraním na arteterapiu a štúdium ukončila na Univerzite v Košiciach. Ďalšie výtvarné skúsenosti získavala v ateliéri sochára Jána Mathé v Košiciach a v ateliéri Ladislava Vychodila v Bratislave. V roku 1999 prichádza do Bratislavy, kde si buduje vlastný ateliér a začína sa venovať s plným nasadením maľbe.

A posteriori. 2020. Olej a pastel na plátne. 250 x 200 cm

LADISLAV
ČERNÝ

Kontakt:
Družstevná 50
90028 Ivanka pri Dunaji
Tel.: 00421 905 331 490
info@ladislavcerny.sk
www.ladislavcerny.sk

ANDREA
PISTL ANDRÁŠOVÁ

Kontakt:
Tel.: 0042 905 24 363
aaapistl77@gmail.com

„Príroda so svojím nekonečným tvarovým bohatstvom je východiskom všetkých mojich výtvarných snažení. V nej hľadám inšpiráciu i odpoveď na zložité otázky života a snažím sa odhaliť tajomstvo jej dokonalých tvarov.“

Vít Bojňanský je sochár, maliar, ale i vynikajúci kresliar. Jeho sochársku tvorbu charakterizuje spontánnosť prejavu a vnímame ju v jedinečnom prepojení dynamických línií a veľkorysých robustných objemov, ktoré s bravúrou dosiahne i v nepoddajných hmotách, najmä v kameni. Jeho sochárske tvaroslovie často opúšťa overené modely reality a cez jemnú geometrickú štylizáciu sa blíži až na hranice abstrakcie.

Bojňanský často kombinuje rozmanité materiály, niekedy len vo forme drobných detailov alebo farebných akcentov, ktoré vnášajú do jeho diel prekvapivé napätie či novú poetiku. Inokedy podobným postupom prepojenia zdanlivo nesúvisiacich diel transponuje pôvodný sochársky artefakt do nových nečakaných súvislostí. Práve táto kreativita a autenticita ho včlenila do medzinárodného projektu Apokalyptickí jazdci prezentovaného s úspechom v Maďarsku a v Poľsku.

Námetom Bojňanského sôch je najmä svet prírody, rozmanité ľudské príbehy, torzá architektúr a priestorové objekty, ale i zvieracie motívy s príznačnou postavou koňa. Inšpiráciu hľadá i v literatúre, histórii, vo všednej realite dneška, no najmä vo vlastnom vnútornom pocitovom svete. Jeho cyklus kresieb a plastík s metaforickým názvom Sarkofágový kvet je jeho výsostne osobnou emotívnou výpoveďou a vyrovnaním sa so smrťou svojej matky.

Vít Bojňanský sa narodil 14. októbra 1962 v Bratislave. V rokoch 1981 – 1987 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Ján Kulich). Žije a tvorí v Bratislave-Záhorskej Bystrici a venuje sa sochárskej a maliarskej tvorbe, kresbe a monumentálnym realizáciám.

Sarkofágový kvet. 2023. Bronz. 73 x 20 x 10 cm

„Námety pre svoje malby a kresby čerpám z rozmanitých hudobných foriem a postupov, a tiež z poézie. Vo výtvarnom tvarosloví používam maliarske gesto, archetypálne abstrahované tvary vsadené do rozmanitých štruktúr.“

Vo svojej ranej tvorbe kládol Edo Šelestiač dôraz predovšetkým na veľkorysú až monumentálne pôsobivú kompozíciu a sýtu farebnosť prenikavých modrých a červených tónov. Archetypálne pôsobivé, no neidentifikovateľné robustné tvary na neutrálnom pozadí navodzovali predstavu nekonečných vesmírnych priestorov, v ktorých sa rútia žiarivé bolidy. V ostatných rokoch stlmil farebnú škálu až do monochrómnych polôh, tvary sa stali subtilnejšími a často sa temer strácajú na neutrálnom pozadí. Miznú aj posledné spojivá s predmetným svetom a autor sa sústreďuje najmä na matériu farby, využíva štruktúry a rozmanité hmoty, ako cement, piesok na docielenie až nedefinovateľnej atmosféry tajomnosti a metaforickej výrazovosti.

Edo Šelestiač sa narodil 3. mája 1968 v Bratislave, tu v rokoch 1982 – 1986 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu na oddelení propagačného výtvarníctva u prof. Rudolfa Filu. Po ukončení štúdií pracoval v oblasti výtvarnej propagácie a filmu. Žije v Bratislave a venuje sa voľnej maľbe, reštaurovaniu kamenných artefaktov a okrajovo i dizajnu interiérov.

Elégia pre Emíliu. 2024. Kombinovaná technika na plátne. 150 x 130 cm

VÍT
BOJŇANSKÝ

Kontakt:
tel.: 00421 903 246 727
vito.bojnansky@gmail.com
www.bojnansky.eu

EDO
ŠELESTIAK

Kontakt:
Račianska 38, 821 03 Bratislava
Tel.: 00421 907 381 993
edoselestiak@yahoo.com

„Madrigal III je tretím zo série štyroch obrazov, ktoré som namalovala na motívy rovnomennej básne od slovenského básnika Erika Ondrejčku. Vpísané fragmenty veršov do kompozície obrazov sú zhmotneným odrazom môjho prežívania poézie a evokujú predstavu rozmanitých príbehov. Symbolikou farieb a používaním rôznych štruktúr sa snažím zvýrazniť mágiu poézie. Poznatky zo štúdia arteterapie využívam cielene. Som žena, a tak ako iné ženy so svojimi životnými príbehmi prijímam životné výzvy. Plátno mi slúži ako médium na ich hľadanie a napĺňanie.“

Zuzana Schmidt vo svojej tvorbe nadväzuje na silný prúd lyrickej abstrakcie, a jej jediná vizuálnu spätosť s realitou predstavujú často len fragmenty nápisov či veršov známych básnikov, ktoré vkladá do svojich diel. Je to nielen spôsob ako sa stotožniť s poetikou a emotívnosťou poézie, ale i možnosť preniesť jej duchaplnú metaforiku a rytmus do kompozície obrazu. V najnovších dielach hľadá užšie prepojenie s reálnym svetom tvarov prostredníctvom drobných hláv, evokujúcich fragment klávesnice, ktorú namiesto písmen tvoria profily ľudí, obrátených k sebe vo vzájomnom dialógu, ale i odvracajúcich sa v geste ľahostajnosti, či dokonca odmietnutia. Je to nová symbolika i metafora, ktorou Zuzana Schmidt otvára dôležité témy vzájomnej medziludskej komunikácie v jej nespočetných podobách.

Zuzana Schmidt sa narodila v Šintave. V rokoch 1994 - 1999 študovala na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre na Katedre výtvarnej tvorby a výchovy (PeaDr. Jana Satková) a v rokoch 2017 - 2018 absolvovala dvojročné akreditované štúdium Intervencia umením - arteterapia v procese socializácie, reedukácie, výchovy a liečby na Inštitúte vzdelávania v arteterapii u prof. Jaroslavy Šickovej Fabrici. Žije v Bratislave a popri pedagogickej činnosti sa venuje maliarskej tvorbe.

ZUZANA SCHMIDT

Madrigal III. 2024. Kombinovaná technika na plátne. 100 x 100 cm

Kontakt:
Staré Grunty 326B,
841 04 Bratislava
Tel.: 00421 918 392 960
zuzana.sch@yahoo.com

„Tento obraz vznikol v rámci mojej kolekcie, v ktorej som vytvoril čisté motívy znakovou formou. V tomto konkrétnom diele je uplatnený legendárny akt, stvárnený hrubou štruktúrou prepletených foriem záhadného problému, vyriešený jediným zásahom meča, ostrou vertikálnou čiarou...“

Obrazy Juraja Oravca oslovujú diváka prostredníctvom svojho metaforického podtextu a zmysluplných symbolov. Často sú to parabolické interpretácie, magické podobnosti, citácie i parafrázy, ktoré majú korene v histórii, náboženstvách a rozmanitých mytológiách.

Jeho výtvarná reč pozoruhodným spôsobom osciluje na hranici figuratívnej maľby a abstraktného prejavu. Škála jeho tvaroslovia siaha od archetypálnych tvarov cez geometrické prvky a fragmenty reality až po zhľuky písmen a iné lettristické prvky. Mnohé z jeho diel majú až reliéfne štruktúry, ktoré pohlcujú svetlo a v hĺbkach obrazu ho koncentrujú do tajomnej žiary.

V najnovšej tvorbe uplatňuje Juraj Oravec osobitý analytický princíp, obohatený o prvky poetickej imaginácie a výsledkom sú veľmi sofistikované kompozície, z ktorých síce vyžaruje fantazijná snová atmosféra, prítomná v celej jeho tvorbe, ale sú tam i záhadné a metaforické príbehy, odkazy, či rébusy, čerpajúce zväčša z antickej histórie i literatúry. Gordický uzol a dilema Alexandra Velkého je jedným z nich.

Juraj Oravec sa narodil 8. októbra 1956 v Kežmarku. V rokoch 1971 - 1975 študoval na Strednej priemyselnej škole grafickej v Prahe (prof. Bohuslav Blažej, prof. Clara Istlerová) a v rokoch 1975 - 1981 na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave (doc. František Stoklas, doc. Ivan Vychlopen, prof. Dezider Castiglione a Vladimír Gažovič). Žije v Trenčíne a venuje sa maľbe, voľnej a užitkovej grafike, kresbe, ilustrácii, sochárstvu a realizáciám do architektúry. Za svoju tvorbu získal viaceré ocenenia a v roku 2014 sa stal laureátom Ceny Fra Angelica.

Gordický uzol. 2024. Akryl na plátne. 130 x 130 cm

JURAJ ORAVEC

Kontakt:
Hlavná 25, 911 05 Trenčín
Tel.: 00421 905 401 448
jurooravec@orangemail.com

„Od textilného dizajnu a tvorby šperkov som sa v priebehu rokov dostala k malbe, najmä v jej abstraktných polohách.

Vytváram haptické kompozície pomocou farebných a štruktúrnych vrstiev. Používam vlastné pastózne médiá, cement, popol, škrob, piesok i vzácne materiály ako plátkové zlato, striebro, či jantár, ktoré miešam do akrylových farieb. Je to stále sa meniaci, intenzívny a kreatívny proces, ktorým dokážem vyjadriť svoje vnútorné pocity a svoj pohľad na okolitý svet a prírodu.“

Tvorivý záber textilnej výtvarníčky, šperkárky a maliarky Josefina Pavlik je naozaj neobyčajne široký, a čo je pozoruhodné, vykazuje značnú mieru continuity a vzájomného prelínania rozmanitých techník a materiálov. Toto špecifikum prepožičiava jej dielam istú autenticitu a univerzálnu výrazovosť. Základnou črtou jej tvorby, malbu nevynímajúc, je farebná kultivovanosť a decentnosť. Dynamika a razantnosť maliarskeho gesta v jej obrazoch spolu s špecifickými netradičnými hmotami, ktoré spája s akrylom, vtlačujú jej dielam tajomnú poetiku, ale i náznak drámy. Vnímame ich v jej prírodných metamorfózach i vo fragmentoch príbehov, prepojených na súčasnosť.

Josefina Pavlik sa narodila v Bratislave, kde v rokoch 1969 - 1974 študovala dejiny umenia na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského. Od počiatku sa však venovala i textilnému dizajnu, objektu, šperku a neskôr i komornej malbe. Od roku 1978 žije a tvorí v nemeckom Taufkirchene a časť roka i v Bratislave. Je členkou viacerých zahraničných i domácich umeleckých združení. V roku 2002 získala za svoju tvorbu Cenu predsedu vlády Spolkovej krajiny Bavorsko.

JOSEFINE PAVLIK

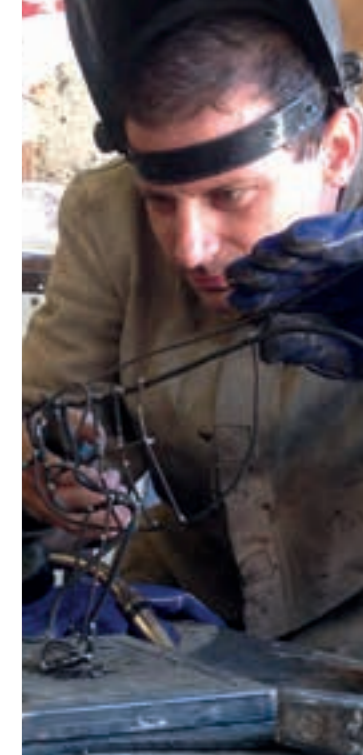
Unikanie. 2022. Kombinovaná technika a plátkové zlato na plátne. 95 x 95 cm

Kontakt:
Herlianska 4, 821 02 Bratislava
Wasserschloss 1,
84416 Taufkirchen / Vils, Germany
Tel.: 00421 907 649 079
0049 176 816 500 80
josefine-pavlik@gmx.de

„Nepoviem Ti o nich,
nikomu.
Budem ich kričať cez tmu,
tichom privretých očí.“

Napriek istej prirodzenej „brutalite“ techniky zváraného železa, mnohé sochy Pavla Dubinu vyžarujú nesmiernu krehkosť a silnú emotívnu výrazovosť. Sú to najmä tie, v ktorých sa sústredil na tajomný, neodhalený a zraniteľný svet detí. Sú to diela symbolické a metaforické, ktoré veľmi úspornými výrazovými prvkami dokážu rozprávať silné príbehy. V ich dejoch rezonuje láska, materstvo, bezmocnosť i tragédia. I keď v nich Dubina často používa zložité perspektívy a konštrukcie, schodiská, zrkadlá, zamrežované priestory i tajomné neidentifikovateľné stavby, inokedy mu na dosiahnutie rovnako emotívneho dojmu postačujú drobné symboly, metafory a personifikácie, a niekedy stačí i názov, ktorý otvorí cestu divákovej fantázie.

Narodil sa 19. decembra 1975 v Bratislave. V rokoch 1994 - 2000 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Juraj Bartusz, prof. Juraj Meliš) a v roku 1999 absolvoval dvojsemestrálny študijný pobyt na Kunst Fachhochschule v Kieli (prof. Kerstin Abraham). Žije v Bratislave a venuje sa voľnému aj monumentálnemu sochárstvu, interiérovým i exteriérovým objektom a realizáciám do architektúry.

Utajené sny. 2024. Zvárané železo a bronz. v. 45 cm

PAVOL DUBINA

Kontakt:
Tupolevova 10, 851 01 Bratislava
Tel.: 00421 905 526 351
palidub@gmail.com
www.palidub.sk

„Momentálne sa hrám s figúrou, ani nie tak s formou ako s časovosťou a snahou vyjadriť aktuálnu myšlienku prostredníctvom kompozície a gesta. Najbližšie k tejto impresii je vyvolávanie fotografie v tmavej komore - čaro experimentu, nedokonalosť dokonalého materiálu, procesuálnosť negatívu a pozitívu. Vnútro sochy je ako nádoba spomienok a snov. Priťahuje ma paradox hmotnosti a tiaže materiálu i krehkosti a poetiky myšlienky, ktorú tlmočí. Je také ťažké prežiť a udržať si niť myšlienok a snov. A ťažkosti sochárskej tvorby sú vlastne za odmenu.“

Michal Šuda pracuje s priestorom a hmotou. Fragments a torzá ľudských tiel vo vypätých polohách a pózach, so stopami deštrukcie spôsobenej vekom, či vonkajším zásahom umiestňuje do prostredia vytvoreného z masívnych drevených plátov, klád, žlabov, evokujúcich akúsi „loď života a spásy“ unášanú v bezbrehých vodách ľudského nepochopenia.

Zväčša anonymné ľudské telo často modeluje do podoby krehkej škrupiny s rozmanitými, veľmi decentnými patinami, evokujúcimi starnutie, inokedy farebne priznáva jeho prirodzenú nahotu, alebo naopak stupňuje napätie a drámu použitím bielej epoxidovej, či sadrovej hmoty. Je tu kontrast reality a predstavy, priamočiarosti a nadsádzky, s prvkami ironie, parafrázy, ale najmä skrytej metafory. Šudove diela sú nesmierne silné a emotívne. Reagujú na spoločenskú realitu, odhaľujú tajomné stránky ľudského bytia, vyvolávajú otázky a nútia diváka reagovať a dopovedať započaté.

Michal Šuda sa narodil 21. septembra 1974 v Bratislave, kde v rokoch 1993 - 1999 študoval na Vysokej škole výtvarných umení (prof. Juraj Meliš). V roku 1998 študoval na Muthesius-Hochschule für Kunst und Gestaltung v Kielu (prof. Hannes Brunner) a v rokoch 2000 - 2002 na Universität für angewandte Kunst vo Viedni (prof. Gerda Fassel). Žije v Bratislave a venuje sa sochárskej tvorbe, objektu i realizáciám do architektúry. Pôsobí ako pedagóg na Ústave výtvarnej tvorby a multimédií Fakulty architektúry Slovenskej technickej univerzity.

Carpe diem. 2023. Epoxid a drevo. 100 x 220 x 50 cm

Kontakt:
Tel.: 00421 948 133 107
soch.suda@gmail.com

„To, čoho sa sv. Martin z vlastného rozhodnutia vzdal, inému zachránilo život... Časť pláštá z jeho pliec padá k zemi, aby zakryla nahého a uzimeného žobráka. Akt evokujúci materstvo. Všetky tie matkine prikrýtia a prebdené noci nad kolískou sa nedajú ani zrátať. Mama...“

Slovo, status, pojem, termín, ktorý sa ozaj iba chabo môže stať nositeľom všetkej tej prejavenej a odovzdanej obety, lásky a nehy. Mama...

Slovo vyvolávajúce potrebu vzdania vďaky. **ĎAKUJEM!**“

november 2024

V tvorbe Martina Šafárika sa prelína poetická imaginácia s metaforickosťou. Tvar, farba, myšlienka, to všetko je zmysluplné a sprostredkúva nám isté posolstvá s výrazným duchovným rozmerom. Ich význam a zmysel je v jeho prípade zväčša spätý s kresťanskou a národnou symbolikou, no zároveň i s intenzitou osobných emócií, ktoré sú reflexiou spomienok, túžob, predstáv, no hlavne osobných zážitkov.

Martin Šafárik sa s realitou vyrovnáva prostredníctvom tvarov a farieb. Jeho výtvarná reč, niekedy minimalistická, inokedy až barokovo bohatá, no vždy farebne veľmi kultivovaná, využíva často i dramatický účinok svetla, ktoré vtlača jeho obrazom tajomnú až mystickú atmosféru.

Martin Šafárik sa narodil 14. februára 1983 v Bratislave. V rokoch 1997 - 2002 študoval operný spev na Cirkevnom konzervatóriu, v rokoch 2003 - 2012 súkromne študoval maľbu u akad. mal. Pavla Potočka a v rokoch 2002 - 2009 absolvoval štúdium na Teologickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

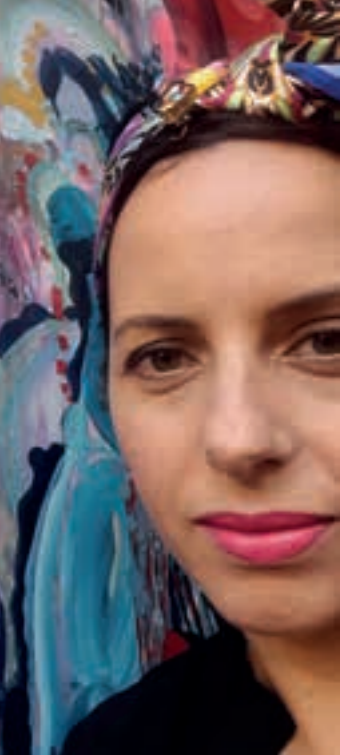
Je farárom v Borskom Svätom Jure a zároveň sa venuje i spevu a najmä komornej maľbe. Tvorí vo svojom ateliéri v Bratislave. V roku 2020 získal Cenu Martina Benku.

Sv. Martin. 2024. Olej a akryl na plátne. 70 x 50 cm

MARTIN
ŠAFÁRIK

Kontakt:
www.martinsafarik.eu

„Magické zrkadlo je čarodejným oknom do krajiny plnej maškár a turoňov, žien a ich ochrancov alebo únoscov. Je to odveká hra, ktorá nám je známa už tisícročia z rôznych mýtov, bájí a príbehov. Na druhej strane je to moje pokračovanie vyjadrenia pocty Vladimírovi Kompánkovi a jeho krásnym obrazom.“

Milina Zimková je síce absolventkou grafickej špeciálky Vojtecha Kolenčíka a grafike sa permanentne a s úspechom venuje, do povedomia divákov však vošla ako maliarka veľkých figurálnych scén a príbehov, ktoré majú svoje korene v histórii, v literatúre i mytológii starých národov, ale tiež v jej osobných zážitkoch, snoch a predstavách. Osobitú polohu jej tvorby predstavujú svojsky poňaté „citácie“ rozmanitých ikonických umeleckých diel, ktoré „zažila“ počas svojich návštev londýnskych, parížskych či iných európskych galérií. Medzi takými dielami však obzvlášť rezonujú tie, kde nachádzame reflexie na obrazy i sochy Vladimíra Kompánka, vedúcej osobnosti Galandovcov. Jeho karnevalové maškary, bujarí turoňi i vášnivé únosy pretlmočila autorka svojím nezameniteľným maliarskym rukopisom i žiarivou farebnou škálou do jedinečnej apoteózy Kompánkovo diela.

Milina Zimková sa narodila 1. júna 1979 v Bratislave, kde v rokoch 2001 - 2007 študovala na Vysoké škole výtvarných umení (doc. Vojtech Kolenčík). V roku 2004 študovala na Aristotelian University v Tessalonikách (prof. M. Yannadakis). Žije v Bratislave a venuje sa maľbe a voľnej grafike. Má za sebou desiatky samostatných i skupinových výstav a v roku 2015 získala Cenu Martina Benku.

**MILINA
ZIMKOVÁ**

Kontakt:
Mošovského 2, 811 03 Bratislava
Tel.: 00421 902 467 340
sommacka@yahoo.com

Magické zrkadlo. 2024. Akryl, tempera na plátne. 150 x 100 cm

„Galandovcov priťahovali rázovité oblasti Slovenska, najmä na Fašiangy. Milovali atmosféru sprievodov a prekáračiek. Inšpirovali sa turoňmi a maškarami od výmyslu sveta. Môj obraz je spomienkou na priateľov umelcov, na Vlada Kompánka, Andreja Barčíka, Milana Laluhu, Ignáca Kolčáka, Evera Púčka, najmä preto, že štátne inštitúcie na nich zabúdajú.“

Ondrej Zimka čerpá z domáceho i európskeho kultúrneho dedičstva. Jeho maľované legendy, ľudové múdrosti, vlastné spomienky i zážitky, ale i vymyslené parafrázované príbehy sú plné vášne, radosti i malých ľudských drám. Sú situované najmä do prostredia jeho rodiska a diváka očaria svojou spontánnosťou, poetikou i skrytým humorom, no najmä až surrealistickým vrstvením a rozvíjaním príbehu. Obraz Vlada Kompánka ako maľuje turoňov a bosorky je tiež surrealistickou víziou. Kompánek miloval Fašiangy a vo svojej neodmysliteľnej baranici bol i s kamarátmi umelcami vždy živou súčasťou týchto slávností a ich atmosféru i podobu mal pevne zakotvenú v srdci.

Ondrej Zimka sa narodil 29. novembra 1937 v Turzovke-Hlinenom. V rokoch 1958 - 1964 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Peter Matejka, prof. Jozef Chovan).

Žije a tvorí v Bratislave, neustále sa však vracia do svojho rodiska. V súčasnosti sa venuje predovšetkým komornej maľbe, má však za sebou bohaté aktivity v oblasti ilustrácie, animovaného filmu i kresleného humoru. Okrem iných ocenení je nositeľom Ceny SVS (2014) i Ceny FVU (2011) a je jedným zo zakladateľov Spolku výtvarníkov Slovenska.

Vlado Kompánek maľuje v Starej Bystrici. 2024. Akryl na preglejke. 100 x 150 cm

**ONDREJ
ZIMKA**

Kontakt:
Mošovského 2, 811 03 Bratislava

„V dnešnom uponáhlanom svete by som si priała svojou tvorbou navodiť pokoj a harmóniu. Moje farebné cítenie je spontánne, ale nesnažím sa dominovať silnými farbami. Aj keď istá rôznorodosť a ľahká improvizáčna kresba, ktorú sa snažím uplatniť aj v malbe s kompozične integrovaným priestorom, na prvý pohľad vytvára dojem, akoby sme aj my diváci patrili do tohto obrazu. Je to zámer, v snahe navodiť tvorivý dialóg a priestor na meditáciu.“

Nataša Floreanová už roky strieda život v Bratislave a v Sydney so sezónnymi pobytmi na Cote d'Azur a možno povedať, že je svetobežníčkou. Samozrejme to má vplyv i na jej tvorbu, v ktorej cítime ozveny európskej moderny, súčasných výtvarných trendov i pôvodnej aboroginskej kultúry. Jej inšpiračné zdroje obsiahli množstvo tém. Motívy mestskej krajiny, panorámy veľkomesta i portréty a figurálne výjavy, v ktorých rezonuje mestský život sa však v jej tvorbe objavujú najmä v ostatných rokoch. Sú to diela často presahujúce rámec komorných formátov a prekvapujú expresívno-dramatickým akcentom, decentným koloritom, zmyslom pre vyváženú kompozíciu i hĺbkou výrazu.

Nataša Floreanová sa narodila v Bratislave, kde v rokoch 1967 - 1969 študovala dejiny umenia na FF UK (doc. Radislav Matuščík). V rokoch 1970 - 1975 pokračovala v štúdiu na University of Sydney (prof. Bernard Smith), v rokoch 1978 - 1981 študovala grafiku na National Art School v Sydney (prof. Leonardo Matkevich) a v roku 1985 maľbu na Scuola Lorenzo di Medici vo Florencii.

Od roku 1990 žije striedavo v Sydney a Bratislave a venuje sa maľbe i grafike. Je známa aj ako autorka ďalších projektov, napr. obkresľovanie poklopov v uliciach svetových metropol, či performancie s manekýnkami. Za svoju tvorbu ako prvá žena získala Cenu Henkel.

Priateľky. 2023. Olej na plátne. 112 x 79 cm

„Už roky sústreďujem svoju pozornosť na svet Nepónov - neskutočných a vymyslených postáv, ktoré žijú v mojom podvedomí. Modelujem príšerky, klaunov i maškary a zvyknem im v mojom ateliéri vytvoriť aj bezpečný priestor, ako maľovanú divadelnú scénu. Niektorých zvyknem brať so sebou aj do sveta. Najčastejšie na Bienále umenia do Benátok, a tam si ich zvečním na San Marco. Pri modelovaní hláv ma baví skúmať mimiku tváří pri rôznych posunoch očí, nosa, úst. Výraz kreatúr vyjadruje rôznosť bytostí vo svojich pózach a maskách až do nadprirodzenosti a najmä výrazné oči dávajú hlavám vyjavený, absurdný vzhlád, ktorý je zrkadlom ich charakteru. Hlavy sú osadené do segmentu tela, a busta i podstavec slúžia ako plochy pre maľbu.“

Už pred rokmi som si všimla zhľuky divákov na San Marco v Benátkach. Nie, nechovali holuby. Pozorovali muža, ktorý rozkladá svoje príšerky i rozmanité objekty do variabilných kompozícií, obchádzali ich zo všetkých strán a fotografovali sa s nimi v rôznych perspektívach ako účastníci tejto akcie. Dnes viem, že celý tento projekt Tibora Majlátha nevznikol len ako očarenie Benátkami a ich umeleckou a karnevalovou atmosférou. Má hlbšie korene v autorovej scénickej tvorbe a možno až v jeho nespútanej fantázií a schopnosti ponoriť sa a chvíľu žiť vo svete imaginácie. Je inšpirovaný divadlom, históriou i vlastnými zážitkami, ktoré posúva do metaforických, ba až surrealistických polôh.

Tibor Majláth sa narodil 10. augusta 1953 v Topoľčanoch. Od detstva sa venoval výtvarnej tvorbe. V rokoch 1971 - 1977 študoval na Fakulte architektúry Slovenskej vysokej školy technickej v Bratislave. Po ukončení štúdií zostal v Bratislave, kde pôsobí dodnes. Od projekčnej činnosti v architektúre sa postupne presúval k výtvarnej tvorbe, najmä v interiéri, kde spolupracoval so scénografom Jánom Zavarským. Posledných desať rokov sa zaoberá výhradne voľnou tvorbou. Venuje sa maľbe, komorným priestorovým kompozíciám v rozmedzí socha - objekt a neformálnym spontánnym performanciam.

Šašo. 2023. Papier, latex, sadra, akryl. v. 180 cm

NATAŠA FLOREANOVÁ

TIBOR MAJLÁTH

Kontakt:
Gorazdova 36, 811 04 Bratislava
Tel.: 0061 418 430 620,
00421 0903 617 607
natashaflorean@hotmail.com

Kontakt:
Dunajská 60, 811 08 Bratislava
Tel.: 00421 918 625 817
tibormahlath50@gmail.com?

„Po nútenom opustení keramickej Modry v roku 1995 som začal postupne hľadať cestičky do svojej doby bronzovej. Dvadsaťdeväť rokov som na keramiku iba spomínal a udržoval s ňou len cudné kontakty. Dnes som si spomenul na zabudnutý keramický podstavec a nutkalo ma naň nasadiť krásnu bronzovú korunu. Zostavil som ju tak, aby bola, ako to už pri korunovačných klenotoch býva, svedectvom rôznych historických zmien. V tomto prípade dvadsaťsedemročného obdobia mojej keramickej Modry a temer tri desaťročia mojej bronzovej Bratislavy.“

V Polonského dielach objavujeme jedinečný svet fantázie a tajomna, a jeho tvorbu radíme do línie poeticko-imaginatívneho prejavu. Je vyznávačom plynulých a krásnych línií a inšpiráciu hľadá i v dielach helénskej kultúry a renesancie. Vo svojich sochárskych príbehoch využíva metaforu, symboliku, personifikáciu i alegóriu, a významy týchto symbolov „dopovedá“ názvami, nápismi i citátni. Dnes píše i básne.

Marián Polonský sa narodil 23. augusta 1943 v Hubine pri Piešťanoch. V rokoch 1962 - 1969 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Rudolf Pribiš). Dnes sa vo svojom bratislavskom ateliéri venuje najmä medailérskej tvorbe, reliéfu a komornej plastike v technike bronzu. Za svoju tvorbu získal početné ceny, v roku 1990 Cenu Art Dialogue na IX. Biennale Internazionale del Bronzetto Dantesca v Ravenne, v roku 2014 Cenu Art Valley na XXXII. kongrese FIDEM v Sofii, v roku 2015 sa stal laureátom Ceny Spolku výtvarníkov Slovenska, v roku 2018 získal Cenu Fra Angelica a v roku 2019 Cenu Fondu výtvarných umení.

„Tri desaťročia som ťa nechal ležať v Modre vydržala si, ďakujem ti a urobila si dobre. Dnes nesieš na sebe bronzovú váhu do mojich očí vtisla si mi vlahu. Skôr ako sa bronz objavil na obzore siahli naši prapredkovia po hline skúsil som to sám na modranskom dvore a štvrtstoročie nemyslel na nič iné. Akú to len prežíval som neistotu a dni hrôz príchodom revolučných reštitúcií a dedičných podvodov. Dnes tomu verím, že nebolo to náhodou, sťa záchranca oslovil ma čakajúci bronz.“

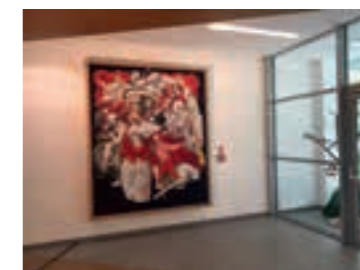
Keramika moja bola v Modre, dnes je to bronz a Bratislava
Pánu Bohu vďaka a tomuto kovu sláva.“

Keramika Modra - Bronz Bratislava. 1990 - 2024. Keramika a bronz. v. 80 cm

„Áno, to je moja práca za ostatný polrok. Moja „pocta“ výnimočnému mimovi slávnostne odhalená v púchovskom divadle 9. mája 2024 za prítomnosti Milana Sládka, primátorky mesta Púchov a verejnosti. Na jednom obraze sú kľúčové postavy z ôsmich predstavení Milana Sládka. A som rád, že sám majster, pán Sládek sa pri odhalení obrazu verejne stotožnil s jeho obsahom. Zdôraznil, že som výtvarne zadefinoval jeho tvorbu a život. Milan Sládek pochádza zo Streženic, čo je v súčasnosti už časť Púchova a toto výtvarné dielo bude trvalo pripomínať jeho výnimočný prínos pre naše i svetové umenie.“

Maliar Viliam Široký je autorom mnohých realizácií v oblasti exteriérového i interiérového dizajnu do rozmanitých spoločenských, verejných i súkromných priestorov. Viaceré z jeho realizácií najmä v kultúrnych objektoch však spadajú do oblasti monumentálnej maľby. Maliarska reč týchto diel vychádza zväčša z realistických princípov, reflektuje prírodné prostredie, či situácie každodenného života. Autorova „pocta“ Milanovi Sládekovi je špecifická najmä v tom, že nejde len o vyjadrenie obdivu umelcovi, ale i priateľovi. Mnohofigurálna dynamická kompozícia v surrealistickej nadsádzke zobrazuje celú škálu Sládekových postáv, ale najmä paletu výrazov od grotesky a komédie až po bezútešnú drámu. Dominantná červená v kontraste k belostnej maske má zohrávať významnú symbolickú rolu.

Viliam Široký sa narodil 17. mája 1951 v Humennom. V rokoch 1970 - 1976 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave, na oddelení monumentálnej tvorby - výtvarné dielo v architektúre u doc. Františka Gajdoša. V rokoch 2009 - 2012 absolvoval doktorandské štúdium na Fakulte dizajnu STU a istý čas pôsobil ako pedagóg na vysokých i stredných umeleckých školách. Žije v Piešťanoch a okrem dizajnu a diel do architektúry tvorí i v oblasti maľby a kresby, kde sa sústreďuje najmä na kresbu tušom. Je členom Únie výtvarných umelcov Olomoucka.

Pocta Milanovi Sládkovi. 2024. Olej na plátne. 240 x 190 cm

VILIAM ŠIROKÝ

Kontakt:
Vrbovská cesta 86, 921 01 Piešťany
Tel.: 00421 905 105 051
viliam.siroky@gmail.com
www.viliamsiroky.eu

MARIÁN POLONSKÝ

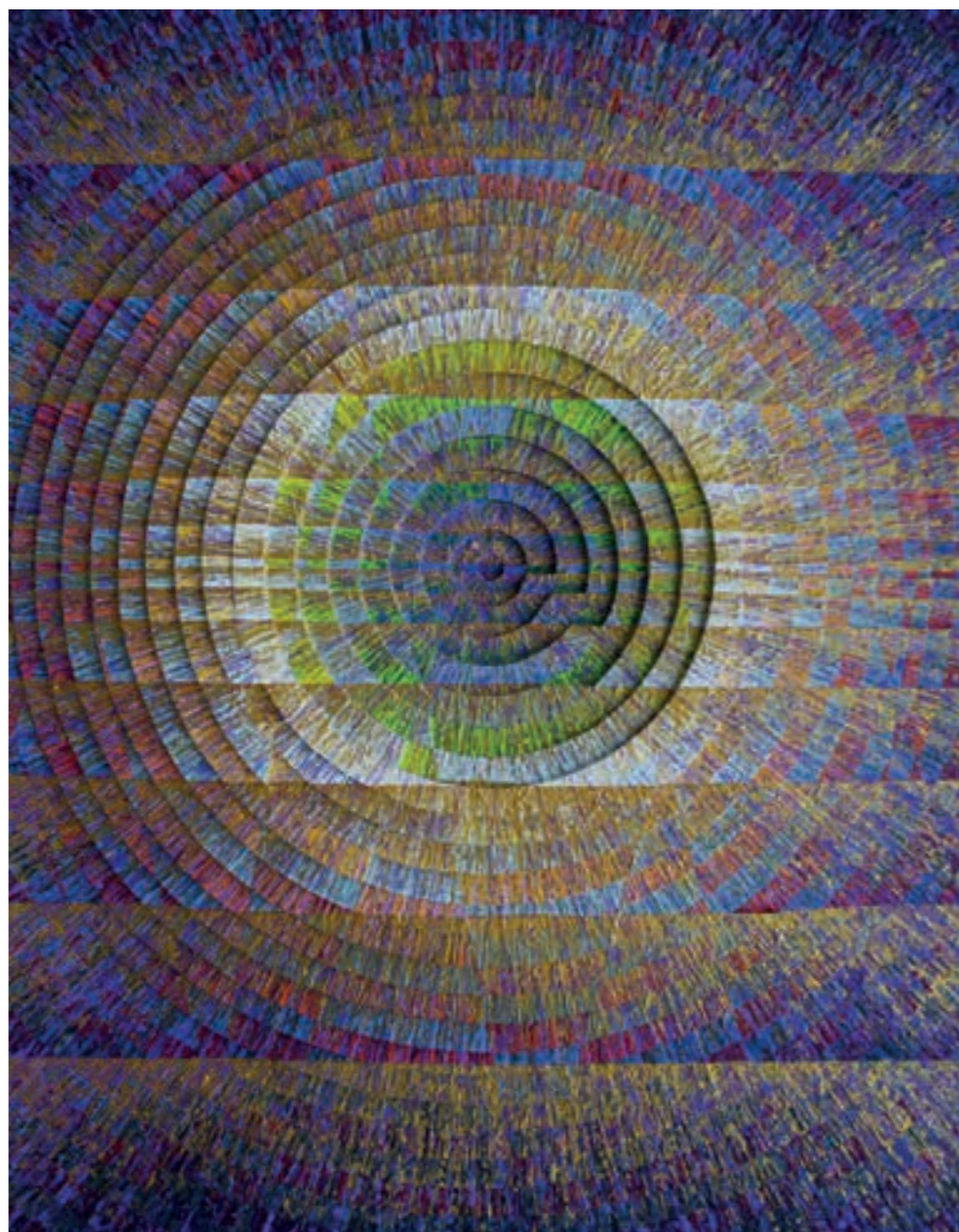
Kontakt:
Štefánikova 31, 811 05 Bratislava
Tel.: 00421 2 5249 3203

„Entropia je zákon platný v našom vesmíre, všetko čo vzniklo, musí i zaniknúť. V našom krátkom bytí sa preto venujme dobru a láske, aby sme aspoň niečo pozitívne prežili. S každým z nás totiž zaniká aj celý vesmír.“

Maliarsky program Dušana Sekelu je nezameniteľný a jednoznačne rozpoznateľný vďaka svojej výrazovej identite, rovnováhe koloristických a dekoratívnych kvalít a vizuálnej dynamike. Autor vo svojej tvorbe prepája princípy abstrakcie a sčasti i op-artu a svoje premyslené kompozície, najmä kruhy, trojuholníky, ovály či špirály maľuje na identicky tvarované a do priestoru vystupujúce geometrické útvary. Navodzuje tým nielen nečakané priestorové pôsobenie svojich závesných diel, ale i jedinečný pocit pohybu, ktorý umocňuje žiarivá farebnosť akrylu a citlivé narábanie so svetlom. Základnou vizuálnou inšpiráciou Sekelových diel sú zväčša rozmanité prírodné prvky, či nekonečnosť vesmíru a cez tieto univerzálne témy dokáže tlmočiť i myšlienky hlbšieho citového, filozofického i spoločenského obsahu.

Dušan Sekela sa narodil 3. marca 1955 v Medzilaborciach. V rokoch 1970 - 1974 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu v Košiciach a v rokoch 1974 - 1980 na Vyskej škole výtvarných umení v Bratislave, oddelenie monumentálnej tvorby (prof. Elvira Antalová, prof. Robert Dúbravec, prof. Ján Želibský, doc. Ivan Vychlopen). Žije v Bratislave a venuje sa komornej maľbe, objektu, inštaláciám i pedagogickej činnosti a spolupodieľa sa i na organizovaní výstavných aktivít Spoločnosti voľných výtvarných umelcov SVU.

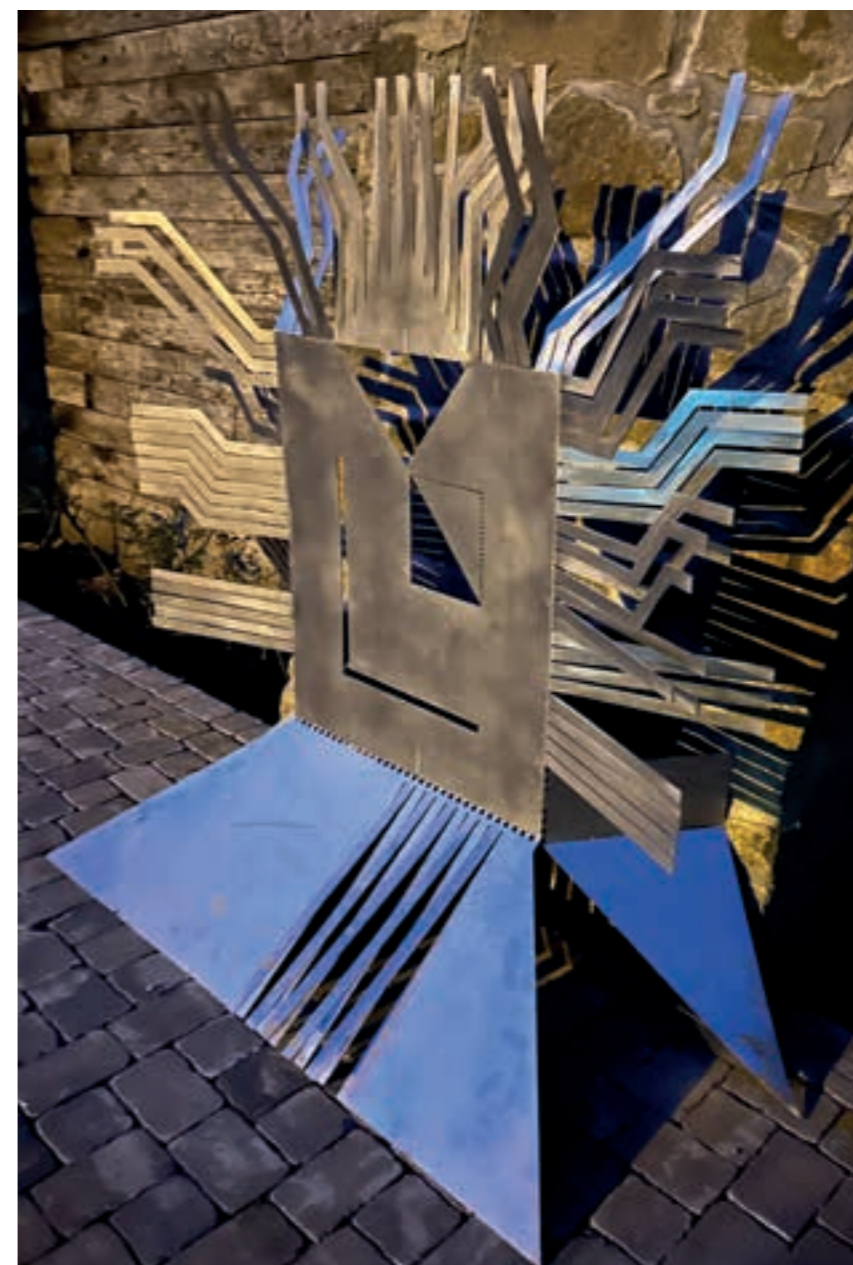
Entropia. 2023. Akryl na tvarovanej kapa doske. 130 x 100 cm

„Toto je moja predstava matky, sediacej s rozloženou sukňou, v naručí s dieťaťom, obklopenej vibráciami najsilnejšej lásky. Je to láska, ktorá presahuje hranice priestorov, ktorá sa šíri ako lúče svetla, ako odkaz súčasnému svetu, že láska je život, že Láska je Boh. Je to spomienka z môjho detstva, keď v parku pred domom starého otca oddychovali unavení kočovníci. Rovno z voza do parku. Tak ako vtedy, tak aj teraz tu, alebo inde na svete. Život je neustála zmena... Premiéra bez reprízy. Už od počiatku...“

V tvorbe Márie Evy Trajterovej už celé roky rezonuje pozoruhodná inšpirácia, späť so životnou situáciou nevidiacich a slabovidiacich. Táto inšpirácia je úzko spätá s jej blízkym vzťahom a spomienkami na vlastnú matku. V snahe sprostredkovať nevidiacim výtvarné umelecké diela sa Mária Eva Trajterová postupne dostala od klasických podôb kresby a grafiky k využitiu princípu slepotlače. Možno povedať, že ide o invenčnú interpretáciu Braillovoho písma prostredníctvom plastickej tlače, perforácií, výrezov i vrstvenia, čím jednotlivé diela ponúkajú divákovi jedinečný vizuálny i hmatový zážitok. Autorka realizovala celé cykly takýchto tlačí i rozmanité perforované panneau, plastické plátna i svetelné objekty.

Mária Eva Trajterová sa narodila 1. septembra 1951 v Bratislave. Po stredoškolských štúdiách v rokoch 1971 - 1976 študovala súkromne maľbu u Milana Laluhu. Mária Eva Trajterová žije v Bratislave a venuje sa maľbe, kresbe, ilustrácii a literárnej tvorbe.

Matka s dieťaťom. 2024. Svetelný objekt, antikoro, polychrómia. v. 200 cm
Z cyklu Svetelné objekty pre vidiacich - nevidiacich pre každú dobu

MÁRIA EVA
TRAJTEROVÁ

Kontakt:
Drotárska cesta 66
811 02 Bratislava
Tel.: 00421 903 301 918
trajterova@gmail.com

DUŠAN
SEKELA

Kontakt:
Holičska 14, 851 05 Bratislava
Tel.: 00421 903 967 045
dusansekela@zoznam.sk

„Vnímam, že dnes mnohí z nás majú potrebu glorifikovať druhých – slávnych, mocných, bohatých či krásnych. Často im pripisujeme hodnotu, ktorá prevyšuje našu vlastnú, a pritom nevidíme, ako nás toto porovnávanie ničí. Táto socha je mojím pokusom zamyslieť sa nad tým, prečo máme potrebu stavať niektorých ľudí na piedestál, a ako to ovplyvňuje nás samotných. Glorifikácia však pretrvá, kým idealizovanú predstavu o iných nevymeníme za vieru v samých seba. Všetci ľudia majú rovnakú hodnotu, ale nie každý človek si to už uvedomuje.“

Robert Ferko patrí k najmladšej sochárskej generácii. Už jeho študentské práce veľa prezrádzali o jeho snahe vybočiť z konvencií. Veľmi kreatívne pracuje s rozmanitými, zväčša klasickými sochárskymi materiálmi a aj inšpiračné pramene jeho tvorby sú veľmi podnetné, prekračujú stáročia i teritória a často majú hlboký filozofický podtext. Jeho plastika Glorifikácia je osobným vyznaním vlastného názoru na hodnotu ľudskej osobnosti. Je plná zašifrovaných odkazov, ktoré vnímame i v samotnom základnom materiáli – v dreve, v jeho puklinách a stopách vekov, ktoré ho poznačili.

Narodil sa 14. januára 1998 v Bratislave. V rokoch 2013 – 2017 študoval na Škole úžitkového výtvarníctva Josefa Vydru v Bratislave, odbor kameňosochárstvo. Od roku 2017 – 2023 študoval na Vysoké škole výtvarných umení na oddelení Socha, objekt, inštalácie u doc. Jána Hoffstädtera. Už počas štúdií sa zúčastnil na početných workshopoch a sympóziách, kde získal i prvé ocenenia. Žije v Bratislave a venuje sa sochárskej tvorbe.

Glorifikácia. 2024. Drevo a bronz. v. 80 cm

ROBERT
FERKO

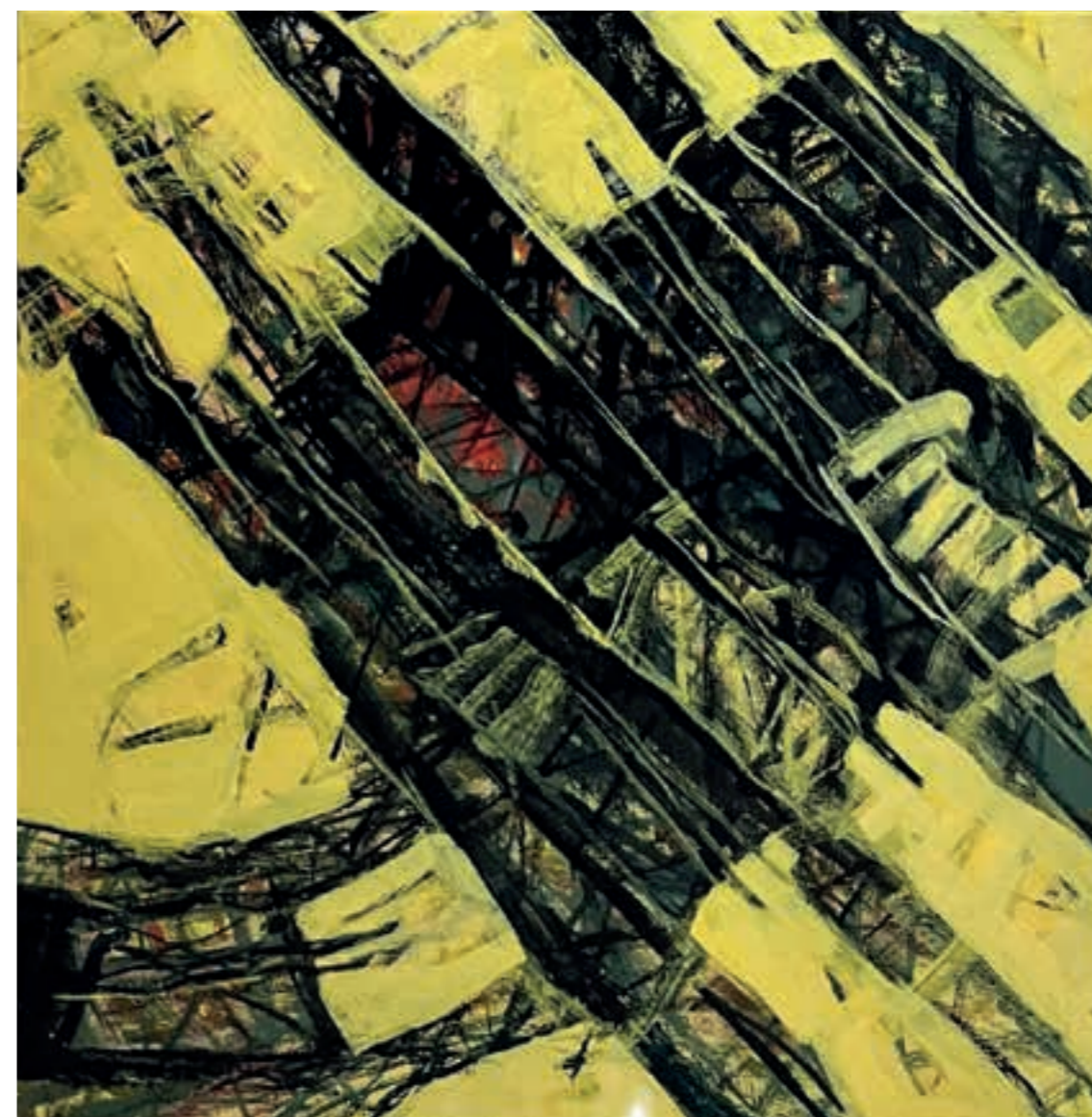
Kontakt:
Šulekova 7, Bratislava 811 06
Tel.: 00421 918 556 993
robert@ferko.co

„Pri súčasnom poznávaní vesmíru si uvedomujeme jeho základný zákon života – zrod a zánik. Sme tu len na určitý čas, keď môžeme pozitívne konať v prospech prítomnosti, ale i budúcnosti. Život na našej planéte s nami nekončí. Bol darom našich predkov a budú ho užívať i ďalšie generácie. Rozvíjajme a usmerňujme naše konanie v zmysle tvorivej práce a pozitívneho myslenia. Kroťme svoju nenásytosť a konajme tak, aby sme si zaslúžili dar, ktorý nám bol daný.“

V obrazoch Bohumila Baču vždy nájdeme metaforické a symbolické prvky, ktoré často majú viacvýznamovú platnosť a vyzývajú diváka k meditácii. Raz sú to jednoznačne identifikovateľné kyvadlá, veže, stĺpy, či brány, inokedy tajuplné predmety, alebo formy evokujúce rozmanité geometrické kompozície či imaginárne priestory. Cez tieto výrazové prvky autor zdieľa svoje vízie i posolstvá zväčša humánneho charakteru. Veľmi často v jeho tvorbe nachádzame reflexie nekonečného a veľkolepého vesmírneho priestoru s jeho známymi zákonitosťami, ale i dosiaľ i neodhalenými tajomstvami. Vnímame ich cez robustnú až archetypálnu štylizáciu tvarov, žiarivú, inokedy zemitú farebnosť a dynamickú kompozíciu umocnenú čiernou kresbou.

Bohumil Bača sa narodil 28. marca 1943 v Plaveckom Mikuláši. V rokoch 1962 – 1966 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Peter Matejka). Žije v Bratislave a venuje sa malbe a kresbe. Je zakladateľom Strednej súkromnej umeleckej školy a dlhé roky pôsobil ako jej riaditeľ a pedagóg. V rokoch 1999 – 2005 bol predsedom SVS. V roku 2013 získal Cenu SVS.

Vesmírne strety. Detail. 2014 – 2019. Olej na plátne. 200 x 100 cm

BOHUMIL
BAČA

Kontakt:
Tel.: 00421 2 64 77 58 56
ssus@ssus.sk

„Môj obraz vznikol v najhorúcejšom období tohto extrémneho leta. Pot mi stekal z čela a teplo ochromovalo. Preto som utekala od začatej práce do prírody, k vode, do lesa, aby som našla inšpiráciu, ktorá sa v správnej chvíli pretaví na plátno. A potom prišiel deň, keď sa tá nahromadená horúca energia musela zhmotniť. Začala som nanášať farby na plátno priamo z tuby a potom ich rozotierala rôznymi špachtľami. Keď boli štruktúry a farebná kompozícia obrazov hotové, nechala som ich odpočívať, aby som ich ráno dotiahla ťahmi štetca. Takto vznikol aj tento obraz ako súčasť letného triptychu, ktorý je vyjadrením intenzívneho prežívania všetkých farieb a pocitov leta. Je v ňom slnko, voda, vzduch, hýrivá šantivosť i napäté očakávanie uvoľnenia v podobe dažďa. Je to zhmotnená spomienka na leto 2024.“

Helena Sumbalová vo svojej tvorbe priznáva bezprostredné spojenie s reálnym svetom tvarov, no jej poeticko-lyrický naturel a snaha hľadať nové spôsoby realizácie výtvarných zámerov ju zvädzajú i na rázcestia abstrakcie. Inšpiráciu pre svoju tvorbu nachádza v prírode, v panoráme mesta, no najmä vo vlastnom pocitovom svete ženy, poetky, maliarky.

Obrazy Heleny Sumbalovej majú v sebe často zakódovanú symboliku, ktorú nachádzame nielen v štylizovaných formách a tvaroch, ale najmä vo farebnej skladbe jej diel. Žiarivá žltá evokuje slnečné rána, vášnivá červená je zhmotnenou víziou horúceho leta a fragmenty kvetín a tráv zas naznačujú prírodné prostredie, v ktorom sa príbeh odohráva. Malba je jej život a zažíva ju naozaj spontánne.

Helena Sumbalová sa narodila 23. augusta 1951 v Bratislave, kde v rokoch 1970 - 1975 študovala na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského. Žije v Bratislave a v poslednom desaťročí sa začala intenzívne venovať maliarskej tvorbe, kresbe i poézii.

Ráno sa z toho vymotáš. 2024. Akryl na plátne. 100 x 70 cm

HELENA
SUMBALOVÁ

Kontakt:
Bzovická 2, 851 07 Bratislava
Tel.: 00421 905 929 067
hsumbalova@gmail.com
www.sumbaart.com

„Viola je krásny hudobný nástroj, ale zároveň aj ženské meno, a tak mi napadla myšlienka, vytvoriť plastiku, kde sa obe Violy spoja do jedného výtvarného celku.“

Milan Struhárik patrí ku generácii sochárov, pre ktorých harmónia tvaru a idey bola základným kánonom ich tvorby. Toto krédo, ktoré celý život vyznával, rezonuje v portrétnych bustách známych dejateľov, ale i v nespočetných komorných dielach, realizovaných v dreve, kde uplatnil svoj cit pre materiál a plynulé mäkké línie. Táto časť jeho tvorby, ktorej sa i dnes venuje, je tichou a nenápadnou, ale veľmi emotívnou oslavou slovenskej ženy i slovenskej prírody.

Struhárikove ženské hlavy i elegantné štíhle postavy sú často oživené drobným farebným akcentom, či jemnou minimalistickou kresbou evokujúcou tradičnú ornamentiku. Jeho výtvarný jazyk nadväzuje na poeticko-imaginatívnu líniu nášho umenia, využívajúc prvky surrealistického tvaroslovia, účinok rozmanitých symbolov a najmä princíp personifikácie.

Narodil sa 18. marca 1935 v Novom Meste nad Váhom. V rokoch 1955 - 1961 študoval na Vysoké škole umeleckého priemyslu v Prahe (prof. Josef Wagner, prof. Jan Kavan a prof. Jan Bauch). Žije v Novom Meste nad Váhom a venuje sa sochárskej, sporadicky i medailérskej tvorbe. Dlhé roky pôsobil ako pedagóg na Ľudovej škole umenia v rodnom meste. V roku 2021 získal Cenu Spolku výtvarníkov Slovenska.

Viola. 2024. Kolorované drevo, mosadz, zlatá guma. v. 68 cm

MILAN
STRUHÁRIK

Kontakt:
Severná 18, 915 01
Nové Mesto nad Váhom
Tel.: 00421 32 77 15 81 2

„V roku 2015 došlo v Paríži k teroristickému útoku. Správa o tomto nešťastí ma doviedla k myšlienke zhotoviť kovovú plastiku spojením dvoch suvenírov Eiffelovej veže, ktoré som si kúpil počas niekoľkomesačného súkromného študijného pobytu v meste na Seine. Vložil som tam LED žiarovku z obchodu IKEA ako svietiaci objekt na počesť nezlomnosti tohto mesta. V roku 2024 som znovu použil tento svietiaci objekt ako symbol otvorenia Letných olympijských hier v tejto nádhernej metropole.

Spoločným menovateľom oboch sa stalo čaro nečakaného. Fascinuje ma skutočnosť, že dva odlišné prvky, ktoré som kúpil vo vzdialenosti cca 1 500 km (Paríž - IKEA Bratislava) zapadajú do seba s milimetrovou presnosťou.

Bola to náhoda, šťastná ruka, tvarová metafyzika, či interaktívna kuriozita?

Sú to bežné komerčné veci, ktoré zdánlivo nesúvisia, ale dávajú nám „nový zmysel“.“

Miloš Vanko je predovšetkým maliar, no niekedy odbočí svojimi komornými objektmi i do sveta absurdít a nečakaných záhad. Jeho maliarska tvorba sa rozvíja v dvoch základných polohách. Obrazy reflektujúce zažitú či vysnenú realitu sú expresívno-dramatické, raz priame a adresné, inokedy so symbolmi a znakmi či s momentom prekvapenia, vždy však vyvolávajú rozmanité asociácie. Jeho abstraktná tvorba je charakteristická žiarivejším koloritom, uvoľneným a dynamickým štetcovým rukopisom, niekedy až s prvkami akčnej maľby. Autorova inšpirácia vychádza z obrazu prežívanej krajiny, z poézie, z hudby alebo z textov piesní. No a to ostatné? To je presne v duchu toho, čo o ňom už dávno napísal jeho kurátor Bohumír Bachratý: „Vankova rovnica: zvedavosť + predstavivosť + tvorivosť = asociačná hra.“

Miloš Vanko sa narodil 13. marca 1956 v Pažiti pri Partizánskom. V rokoch 1977 - 1983 študoval na Vysoké škole výtvarných umení na oddelení monumentálnej maľby (prof. Eugénia Lehotská, doc. Ivan Vychlopen). Žije v Bratislave a venuje sa maliarskej tvorbe, za ktorú získal ocenenia najmä na výstavných podujatiach v Taliansku. V roku 2023 sa stal laureátom Identifikačného kódu Slovenska.

PARIS OLYMPIC 2024. 2015 - 2024. Kov a LED svietidlo IKEA. v. 34 cm

MILOŠ VANKO

Kontakt:
Podjavorinskej 5
811 03 Bratislava 1
Tel.: 00421 903 781 433
milos.vanko1@gmail.com

„Hoci som v priebehu svojej doterajšej tvorby vystriedala niekoľko grafických techník, v ostatných rokoch preferujem techniku linorezu a linorytu. Hlboký kontrast čiernej a bielej farby umocňuje expresívnu výrazovosť mojich grafík, v ktorých sa pokúšam zobrazit grotesknú povahu súčasného sveta. Je to zároveň aj metafora neustáleho boja zlých vecí a cností a tento zápas je často veľmi nerozhodný.“

Grafická tvorba Zuzany Hložníkovej sa od počiatku odvíjala od ústredného motívu, ktorý predstavoval boj dobra a zla, nástrahy temných síl ohrozujúcich ľudstvo a paralely k antickým metamorfózam. Tejto humanistickej motivovanej významovej roviny, expresívnej a dramatickej, plnej surrealistických vízií a tajomných symbolov autorka prispôsobila vlastnú výtvarnú reč - strohú a skratkovitú, oprostenu od popisných detailov, založenú výlučne na kontraste robustných tvarov a čistých plôch. Čiernobiela farebnosť, razantná a dynamická kresba, fragmenty ľudských i zvieracích postáv, to všetko umocňuje dramatický účinok jej osudových drám.

Zuzana Hložníková sa narodila 21. mája 1952 v Žiline. V roku 1973 ukončila štúdium na Strednej umeleckopriemyselnej škole v Bratislave (prof. Gabriel Štrba). Ďalšie skúsenosti získavala v ateliéri svojho otca, prof. Vincenta Hložníka. Žije v Bratislave a venuje sa voľnej grafike, kresbe, sporadicky aj ilustrácii, známkovej tvorbe a úžitkovej grafike. Je spoluautorkou viacerých monumentálnych realizácií v architektúre, najmä vitráží.

Námesačný. 2024. Linorez na papieri. 52 x 43 cm

ZUZANA HLOŽNÍKOVÁ

Kontakt:
zuzana.hloznikova@gmail.com

„Od prvej návštevy Austrálie v roku 2004 začala moja maliarska tvorba naberať nové smerovanie. Bol som očarený krajinou, jej rozľahlosťou, monumentalitou a zvláštnym svetlom. Začal som mapovať svoje spomienky na miesta, ktoré som prešiel a doslova prežil. Svoju krajinu som zaplnil zvieratami, figúrami a tajomnými znakmi domorodej kultúry. Tak sa prepojila moja tvorba dlho sústredená na svet antických hrdinov. Oslobodenie Promethea a Rekonštrukcia Odysea prešlo do oslobodenia a mapovania novej krajiny.“

Martin Kellenberger vo svojej maliarskej tvorbe čerpá z viacerých inšpiračných zdrojov. Očarený dávnymi eposmi namaľoval desiatky diel, v ktorých spodobil známe postavy antických hrdinov. Nebol to však len Odyseus, Perseus, trójsky kôň, a bájny Pegas, ale aj výjavy z Altamiry, či biblické postavy a nakoniec i naši súčasníci. Neskôr to boli novodobí hrdinovia olympijských hier, ako paralela k tým antickým. Martina zlákali i panorámy miest a najmä krajín, ktoré navštívil. Namaľoval ich žiarivými farbami plné svetla, zvukov, stromov, rastlín i zvierat, ktoré často dopĺňa symbolmi, magickými znakmi i textom.

Martin Kellenberger sa narodil 11. októbra 1957 v Bratislave. V rokoch 1976 - 1980 študoval na Katedre výtvarnej výchovy Pedagogickej fakulty UK v Trnave (prof. Ľudovít Hološka a doc. Alexander Vika) a v rokoch 2005 - 2017 pôsobil ako vysokoškolský pedagóg na Fakulte architektúry STU. Žije v Bratislave a tvorí v oblasti maľby, grafiky, ilustrácie i animovaného filmu. V roku 2001 získal Cenu Ľudovíta Fullu i viacero ocenení o Najkrajšiu knihu a v roku 2006 bol nominovaný na Cenu Hansa Christiana Andersena.

V srdci Austrálie. 2011 - 2012. Akryl na plátne. 120 x 85 cm

„Už viac ako desaťročie sa venujem figurálnej kresbe a pastelom. Téma benátskeho karnevalu ma upútala pohybom ľudských tiel a ich skratiek. Kreslím akty, ktoré obliekam a umiestňujem do priestorov vysnívanej architektúry a na breh mora. Maľba suchým pastelom mi vyhovuje najviac a venujem sa jej vo svojom ateliéri. Vnímam ju ako relax popri mojich sochárskych prácach. Okrem postáv maľujem suchým pastelom i krajinu.“

Plastiky a objekty Drahomíra Prihela, ktoré v priebehu rokov realizoval v skle technikou brúsenia i liatia, sú všeobecne známe a prezentoval ich na početných, najmä samostatných výstavách na Slovensku i v zahraničí. Je vyznávačom štíhlych línií s dokonalými hranami a čírej sklenej hmoty, do ktorej vkladá rozmanité farebné štruktúry. Od objektov a plastík prešiel k závesným skleneným kompozíciám, kde začal uplatňovať maliarske techniky. Odtiaľ už bol iba krok k voľnej maľbe a v jeho prípade to bol predovšetkým žiarivý a krehký pastel, ktorý vyhovuje jeho tvorivému naturelu.

Inšpiráciu najprv hľadal v prírode, ale návšteva Benátok, ako bývalej sklárskej veľmoci, ho upriamila i na iný fenomén tohto jedinečného mesta - na každoročný karneval a najmä na nádherné ženské postavy zahalené v rozprávkových róbach. Bizarnosť karnevalovej atmosféry rezonuje i v jeho rozsiahlej sérii pastelov kde maľuje ženy ako masky, krásne odeté, ale často i bez šiat v podobe jemne zmyselných aktov.

Drahomír Prihel sa narodil 9. septembra 1956 v Bratislave, kde v rokoch 1982 - 1987 študoval na Vysoké škole výtvarných umení (doc. Askold Žáčko). Žije v Bratislave a venuje sa najmä sklenenej plastike a brúseným i hutne modelovaným objektom a obrazom, vitráži, sklárskemu dizajnu, ale i sochárskej tvorbe a maľbe.

Benátky - Slniečny karneval na Lide. 2015. Pastel. 100 x 70 cm

MARTIN
KELLENBERGER

Kontakt:
Urbánkova 8, 811 04 Bratislava
m.kellenberger@centrum.sk

DRAHOMÍR
PRIHEL

Kontakt:
Kyjevská 4, 831 02 Bratislava
Tel.: 00421 905 447 410
drahos@prihel.sk

„Každý pobyt vo Francúzsku bol pre mňa veľkou inšpiráciou. Či už to bolo študentské prostredie v Saint-Étienne, alebo rezidenčné pobyty v Cité internationale des arts v Paríži. Vznikla z toho linka, ktorú bolo treba len zachytiť a doplniť, či už v malbe, grafike, plagáte, alebo animácii. A niekedy z toho vypadla aj výtvarná groteska alebo malý vzťahový mikropříbeh. C'est la vie.“

Maliarsky program Nataše Húskovej je naozaj veľmi špecifický. Jej výtvarný jazyk, estetika farieb a tvarov a samozrejme i inšpiračné zázemie, v ktorom sa pohybuje, sú veľmi autentické a výnimočne kontinuálne. V jej tvorbe do popredia vystupuje dynamická a až expresívna kresba, monochrómna farebnosť a minimalizmus tvarov. Evidentne čerpá z popartu a tvarového repertoáru komiksovej kresby, no významovo posúva tieto žánre do nových polôh. Využíva k tomu aj prvky metafory, grotesky a aforizmu, ironizuje medziludské vzťahy odhaľujúc povahu konzumnej spoločnosti mestského typu. Jej ľudské príbehy sa odohrávajú v kaviarňach, na ulici, v bytoch no napriek tomu do vzťahového ľudského kontaktu často vkladá zvierací moment, alebo stručný a lakonický text, čo niekedy dáva jej dielam až príchut absurdity. A tak sa pohoda v kaviarni, či bozk v parku zmení z grotesky na drámu.

Nataša Húsková sa narodila 12. decembra 1979 v Bratislave. V rokoch 2000 – 2005 študovala vo Francúzsku na École régionale des Beaux-Arts v Saint-Étienne na odbore vizuálnej komunikácie. V rámci výmenného pobytu strávila jeden semester v ateliéri plagátu Piotra Kunca na Akadémii výtvarných umení v Krakove a v rokoch 2014 – 2016 absolvovala dvojročný program v ateliéri voľnej grafiky na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave u prof. Roberta Jančoviča. Zúčastnila sa aj na viacerých rezidenčných pobytach v parížskom Cité Internationale des Arts. Žije v Bratislave a venuje sa malbe, kresbe, rozmanitým grafickým technikám i grafickému dizajnu.

„Kam vietor, tam plášť (kam vietor, tam i šál). Nápor vetra, ktorý temer uchmatol môj pruhovaný šál mi pripomenul staré príslovie a ja som si uvedomil, že nič sa nezmenilo. Človek je temer bezmocný voči presile, najmä informácií. Unáša ho dav, s ktorým niekedy nemá nič spoločné a vybočiť nie je možné. Nepomôže ani nenosiť šál.“

Malba a kresba v tvorbe Pavla Teleka sú v dokonalej symbióze a najmä v jeho realistických kompozíciách, ktorým sa venoval celé roky, malujúc hlavne postavy a krajiny, boli dominantné. Autor však v ostatných rokoch našiel nekonečné inšpiračné zdroje v abstraktnej a geometricky štylizovanej tvorbe a jeho výtvarný jazyk dostal nové dimenzie. Zjednodušil kompozíciu i tvary, stlmil dramatický pátos a zmenil paletu na tlmenu a zemitú. Čistá farebná plocha sa stala neoddeliteľnou súčasťou jeho diel a vytvára priestor, v ktorom sa odohrávajú príbehy z iných civilizácií, kde žijú ufóni i mimozemšťania. Je to však ten istý anonymný priestor, kde sa odohrávajú i banálne príhody každodenného života. Paralely medzi nimi sú celkom zrejmé.

Pavol Telek sa narodil 11. marca 1951 v Rimavskej Sobote. V rokoch 1973 – 1978 študoval na Pedagogickej fakulte v Banskej Bystrici odbor výtvarná výchova u doc. Jána Jánošku a Františka Ondra. Po ukončení štúdií vyučoval výtvarnú výchovu na LŠU v Modrom Kameni a v Lučenci. Dnes žije v Lučenci a venuje sa malbe, grafike a kresbe.

NATAŠA HÚSKOVÁ

V tieni. 2024. Kombinovaná technika na plátne. 90 x 80 cm

Šál vo vetre. 2023. Akryl na sololite. 51 x 51 cm

PAVOL TELEK

Kontakt:
M. R. Štefánika 13, 984 01 Lučenec
Tel.: 00421 948 004 449

Kontakt:
Račianska 49, 831 02 Bratislava
Tel.: 00421 90 7655 700
nhuskova@gmail.com
www.natasahuskova.sk

„Intímny vnútorný svet, rozkladajúci sa medzi minulosťou, prítomnosťou a budúcnosťou, medzi snom a realitou.“

Východiskom tvorby Silvie Sekelovej je jej vlastná silná (ženská) intuícia. Autorka vcítením sa do seba postupne odкрýva nepoznané miesta, pocity, skutočnosti a sny. Jej plátna sú seba pozorovaním, výtvarnou transformáciou vnemov, predstáv, spomienok a emócií. Základným prvkom jej tvorivého procesu a vzniku výtvarného diela je asociácia, ktorá je zároveň kľúčovým postupom pri „čítaní“ diela divákmi. Maliarsky výraz je suverénny, skromný na prostriedky, ale nikdy nie je povrchovo zjednodušujúci. Po období introspektívnych maliieb prichádza novšia, naratívnejšia tvorba. Maľby sú formálne aj obsahovo viac uzavreté, jasnejšie formulované. Sú naplnené skúsenosťou. Vrstvenie farebnej hmoty v čase a priestore ukrýva neznáme duševné krajiny, krajiny osobných symbolov, pocitov a vnemov. Obsah a forma sa dopĺňajú v zjednotenom, intímnom výraze, sú znakmi a symbolmi a vyžadujú od pozorovateľa sústredenú pozornosť.

Silvia Sekelová sa narodila 15. júna 1976 v Bratislave. V rokoch 1994 – 2000 študovala na Vysokéj škole výtvarných umení v Bratislave, na Katedre grafiky v ateliéri doc. Vojtecha Kolenčíka. V rokoch 1997 – 1999 absolvovala študijný pobyt na Akademii Sztuk Pięknych v Krakove na oddelení grafiky u prof. A. Pietscha a na oddelení u prof. P. Kunca. Žije v Bratislave a venuje sa maľbe, kresbe a aj pedagogickej činnosti.

SILVIA SEKELOVÁ

Kontakt:
Tel.: 00421 905 137 556
silviasekelova@gmail.com
www.silviasekelova.sk

Noc v pozadí. 2022. Akryl na plátne. 140 x 100 cm

„Hlavnou témou mojej tvorby je nekonečné spektrum ženských charakterov a osobností s dôrazom na surrealistický aspekt. Som fascinovaná svetom našich predkov a aktuálnymi etnologickými objavmi. Hľadám symboly, tradície a mýty vo výtvarných prejavoch ľudového umenia v oblasti Karpatskej kotliny a aplikujem ich do svojej tvorby. Rovnako ma zaujali i polynézske legendy a mýty, no neláka ma len dávna minulosť. Rozmanitosť životných ciest žien v umení je významná a pre mňa inšpirujúca, a tak sa sústreďujem i na portréty ikonických surrealistiek z minulého storočia.“

Noémi Kolčáková je vo svojej maliarskej tvorbe sústredená temer výlučne na krehký, ale zároveň neuveriteľne odolný ženský svet. Svojím typickým razantným a vášnivým rukopisom maľuje krásne a sebavedomé ženy, amazonky moderných čias. Veľkorysosť tvarov a magická farebná škála často posúva jej portréty i figurálne kompozície do polohy magických ideálov. V najnovších projektoch prichádza s diametrálne odlišným poňatím významovej i výrazovej orientácie svojej tvorby. Už to nie je len estetický moment príťažlivosti, krásy, pôvab a elegancia, ale do popredia sa dostáva i zmysluplná myšlienka a širšie kultúrne i spoločensko-sociálne pomery.

Noémi Kolčáková Szakálová sa narodila 24. júna 1976 v Bratislave. Po absolvovaní Školy umeleckého priemyslu Josefa Vydru študovala v rokoch 1995 – 2000 na Vysokéj škole výtvarných umení v Bratislave (doc. Júlia Sabová), kde neskôr pôsobila ako pedagogička. V roku 1998 študovala na Vysokéj škole umeleckého priemyslu v Budapešti. Žije v Bratislave a svoje predstavy realizuje najmä v maľbe, kresbe, ilustrácii, digitálnej kresbe, textilnej tvorbe i v módnom dizajne.

NOÉMII KOLČÁKOVÁ SZAKÁLOVÁ

Kontakt:
Bratislava
Tel.: 00421 903 941 947
noeemi24@yahoo.com
www.noeemi.sk

Mandragora. 2023. Akryl na plátne. 40 x 40 cm

„Farba a tvar sú hodnotami, na báze ktorých projektujem vlastné ciele. Tvorba farebných stôp a línií prebieha v mojom prípade vždy spontánne, bez prípravy, náhle, impulzívne, a je neraz odrazom momentálneho výtvarného naladenia, vizuálnou analógiou môjho subjektívneho vnútorného sveta. Do finálnej podoby obrazu sa prebíjam postupne, na pozadí inšpirácií a myšlienok, vychádzajúcich z reflexie súčasného sveta, jeho pohybu a dynamiky udalostí, v celej jeho rozmanitosti. Obraz vizuálne zhmotňujem prelínaním nepredmetných aj figuratívnych výtvarných foriem.“

Maliarska reč Ladislava Mareša je veľmi autentická a spontánna, prelínajú sa v nej prvky figurálnej maľby i abstrakcie, vzdialene rezonuje estetika komiksu i popartu, a vplyv hudby, ktorej sa intenzívne venuje, je tiež neprehliadnutelný.

Žiarivá farebná škála, uvoľnený štetcový rukopis i dynamická kresba, ktorá vnáša do kompozícií dojem pohybu, to sú základné prvky, vtlačajúce jeho dielam pocit optimizmu a radosti zo samotnej tvorby. Inšpiráciu hľadá v prírode i vo vesmírnom univerze, v hudbe, v športe i v umení, ale najmä sa snaží o interpretáciu širokej škály životných situácií a emócií súčasnej generácie.

Ladislav Mareš sa narodil 26. apríla 1970 v Bratislave, kde v rokoch 1994 - 1998 študoval na Vysokej škole výtvarných umení (prof. Ján Berger). Žije v Bratislave, venuje sa maľbe, ilustrácii, grafickému dizajnu, videu, fotografii i hudbe a vedie vlastné výtvarno-relaxačné centrum.

LADISLAV MAREŠ

Kontakt:
Gaštanová 8, 811 04 Bratislava
Tel.: 00421 905 114 118
maresartstudio@gmail.com
www.maresart.sk

Stratosféra. 2021. Akryl na plátne. 140 x 100 cm

„Obraz Spoznanie je metaforou behu času a všetkých zmien v našom živote. Dominantné sú meniace sa farby dňa, ráno, na poludnie, večer. V mojich predstavách je to zhmotnená metafora farebnosti nášho života.“

Maliarka Ingrid Mária Gábor sa svojou tvorbou radí do prúdu poeticko-meditatívnej maľby. Jej súčasná výtvarná reč vychádza z princípov informelu a abstrakcie a napriek expresívnemu a často razantnému rukopisu má výrazný lyrický akcent. Zotrúva temer výlučne v polohách abstraktnej štylizácie, len s výnimočnými a sporadickými presahmi do sféry predmetného sveta. Inšpiráciu nachádza v žiarivom prostredí divadla, ale zobrazuje i fragmenty prírody, estetiku orientálnych kultúr, zážitky a skúsenosti z ciest, osobné spomienky a túžby a v neposlednej miere reflektuje i pocitový svet súčasného človeka, pretavený do bohatej škály tvarov a farieb.

Ingrid Mária Gábor je opojená jedinečnými vlastnosťami farby. Podmanila si ju svojou jemnosťou, pastóznosťou i vláčnosťou, ale i schopnosťou tvoriť štruktúry a reliéfne vrstvy. Farba je pre ňu dominantným médiom s tajomnou výrazovou silou. Vytvára rozmanité farebné i štruktúralne plochy, ktoré sa vzájomne dopĺňajú v pôsobivej súhre abstraktných tvarov a buduje premyslenú kompozíciu, kde každý dotyk štetca, každý ťah špachtľou, či vrstvenie štruktúr ma svoj význam i zmysel.

Osobitú polohu autorkinej tvorby predstavujú monochrómne diela s reliéfnymi štruktúrami a metalickými efektmi, kde dominujú zlatá a strieborná, zdôrazňujúce tajomné fluidum prchavých okamihov reality.

Ingrid Mária Gábor sa narodila v Bratislave v umeleckej rodine, ktorá bola spätá najmä so svetom divadla. Od detstva kreslila a maľovala, v čom ju usmerňoval otec, známy scénický výtvarník Pavol Mária Gábor. Pred niekoľkými rokmi práve v tejto tvorivej aktivite našla jeden zo zmyslov života. Dnes žije v Bratislave a venuje sa maľbe. Získala viacero ocenení na výstavných podujatiach v Taliansku.

INGRID MÁRIA GÁBOR

Kontakt:
Tel.: 00421 917 564 344
ingridmariagabor.art@gmail.com

Spoznanie. 2023. Kombinovaná technika na plátne. 120 x 80 cm

„Umenie je vždy začať znova.“

(Picasso)

Ivan Patúć veľmi kreatívne naviazal na rodinnú klampiarsku tradíciu, povýšiac pracovné postupy, ktoré s ňou súvisia, na tvorivú prácu. Tvaruje, ohýba a pokrýva rôzne platne, pláty i pruhy z ušľachtilých kovov, najmä z medi, mosadze, bronzu, hliníka, či zinku a aplikuje ich na drevené fragmenty a torzá rozmanitých tvarov, alebo na zvislé drevené platne. Vytvára tak bizarné priestorové objekty, monumentálne pôsobiace voľné plastiky, či závesné obrazy, ktoré prekvapujú výrazovou silou, dramatickým kontrastom materiálov a napodiv i farebnosťou. Drevo i kov skrývajú v sebe magickú silu i vnútorné svetlo a jeho tajomná žiara a dáva týmto často robustným až archetypálnym formám novú výrazovosť i duchovný rozmer, súvisiaci s ich pôvodným prepojením na prírodné prostredie.

Zatiaľ čo v jeho priestorových objektoch je zakódované akési prirodzené genius loci domácej krajiny, závesné reliéfy i reliéfné obrazy sú zväčša figurálne a ich inšpiráciu možno hľadať v literatúre, v mytológii, v športe i v medziľudských vzťahoch. V autorovej tvorbe zohráva symbol i metafora tiež svoju nezastupiteľnú rolu. Sochárske tvaroslovie Ivana Patúća pramení z reality, no nie je mu cudzia ani štylizácia tvarov smerom k abstraktným formám. Sám o tom hovorí: „Testujem tajomstvá a tvárne možnosti kovového materiálu... štylizujem figúry a príbehy z histórie i dneška... Niekedy citujem „starých majstrov“, inokedy stvárnim lyrické alebo epické situácie zo súčasného života.“

Ivan Patúć sa narodil 11. decembra 1968 na Myjave. V rokoch 1991 - 1997 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Jozef Jankovič). Žije v Bratislave a tvorí v oblasti komornej i monumentálnej plastiky a reliéfu. V súčasnosti sa venuje i pedagogickej činnosti.

Dotyk. 2024. Hliník, med'. 125 x 95 cm

„V jednom starom detskom vtipe, ktorý sme si vpravievali na základnej škole, sa spomínal glóbus Záhoria. Povedal som si: „Keď môže existovať glóbus Záhoria, prečo by nemohol byť Glóbus Habury?!“

Na tomto Glóbuse je zobrazených päť základných dominánt Habury. Kostol na samom vrchole s trojramenným krížom. Dedina, ktorá symbolizuje pracovné náradie a mozole ním spôsobené. Družstvo, prekvitajúce v diskoch zo starého stroja, ktorý kedysi oral a bránil družstevné polia. Ďalším prvkom je dobytok pasúci sa na okolitých pasienkoch a divá zver žijúca v lesoch.“

Najnovšia tvorba Ondreja 4 prekvapuje divákov svojimi čistými abstrahovanými tvarmi. Má výrazný metaforický charakter s odkazmi na literatúru, históriu, ale i aktuálne dianie. Ondrejove sochy sú plné tajomstiev, no i nečakaných a prekvapivých odhalení. Ich významy a posolstvá nie sú zakódované iba v líniiach, objemoch a farbách, ale sú často ukryté i v samotných názvoch, ktoré vo forme slovnej hračky dávajú jeho dielam nový zmysel a otvárajú nekonečnú cestu divákovkej fantázií.

Ondrej vo svojich sochách často spodobuje krajinu svojich snov - slovenský vidiek prelínajúci sa s metaforami a symbolmi detstva. Používa na to techniku zváraného železa a výsledkom sú robustné vertikály, či objemové plastiky, do ktorých vkladá nájdené predmety a fragmenty vtlačajúce dielam novú poetiku i obsah.

Ondrej 4. sa narodil 28. augusta 1975 v Bratislave, kde v rokoch 1989 - 1993 študoval na Strednej umelecko-priemyselnej škole (akad. soch. Jozef Hobor a akad. soch. Viliam Loviška) a v rokoch 1993 - 1999 na Vysoké škole výtvarných umení u prof. Petra Rollera a prof. Jána Hoffstädtera a potom v Ateliéri figurálneho sochárstva u prof. Jozefa Jankoviča. V roku 1997 absolvoval semester na University of Newcastle v Spojenom kráľovstve u prof. Henriho Burtona. Dnes žije v Turzovke a venuje sa komornej i monumentálnej sochárskej tvorbe a malbe.

Glóbus Habury. 2021. Žiarovo zinkovaná oceľ. 360 x 250 x 200 cm

IVAN
PATÚĆ

Kontakt:
Beckovská 12, 821 04 Bratislava
Tel.: 00421 905 916 166
ivanpatuc@zoznam.sk

ONDREJ 4.

Kontakt:
atelier@ondrej4.sk
www.ondrej4.sk

„Jej pleť je drapľavá, telo je telom hada bez šupín
belosťou sa vyrovná alabastru, ktorý zakrýva divoké šumenie krvi
ako kliešť vám vycicia vašu, šťastný môžete byť okolnosťou tou
že nie ste jej démona potravou.“

(na vytvorenie sochy malo vplyv dielo Antonia Canovu Venus Victrix)

V sochárskej tvorbe Roberta Szittaya je permanentne prítomný metaforický akcent a autor veľmi často siaha k rozmanitým princípom citácie, interpretácie a najmä parafrázy. Je predovšetkým figuralistom a ľudská postava v rozmanitých podobách od figúry cez hlavu, portrét, akt či fragment je pre neho prostriedkom komunikácie a interpretácie rozmanitých, často veľmi špecifických tém. Venus Victrix je parafrázou známej sochy úspešného talianskeho sochára Antonia Canovu, ktorá vznikla v rokoch 1805 - 1808 a dnes ju môžeme obdivovať v Galérii Borghese v Ríme. Je to polonahá portrétna socha Paoliny Bonaparte, ktorá je zobrazená ako víťazná Venuša držiaca v ruke Paridovo jablko. Socha polonahej krásnej Paoliny vznikla rok po korunovácii Napoleona a vyvolala v rímskych i parížskych salónoch obrovské pobúrenie. Robert Szittay nie po prvýkrát podobným spôsobom pojednal známe dielo talianskeho sochára či maliara v snahe vyjadriť istú veľmi autentickú a obsahovo špecifickú umeleckú víziu. Použitý materiál i rukopis, spôsob modelácie i deštrukcie hmoty, výraz tváre i farebný symbolický akcent nadväzujú na jeho tvorivý program, v ktorom majú svoje prvoradé miesto témy identity, ľudskej i psychickej nahoty, telesnosti a intimity. Sochu prezentuje v podobe digitálne upravenej fotografie.

Robert Szittay sa narodil 13. septembra 1972 v Bratislave. V rokoch 1995 - 2001 študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Jozef Jankovič) a v roku 1998 na Akadémii výtvarných umení v Prahe (prof. Karol Nepraš). Žije v Bratislave a venuje sa figurálnej sochárskej tvorbe a inštaláciám.

Venus Victrix podľa Canovu. 2024. Digitálne upravená fotografia autorskej sochy
Fototlač na plátne. 30 x 45 cm

ROBERT
SZITTAY

Kontakt:
Úprkova 25, 811 04 Bratislava
Tel.: 00421 903 546 526
robert.szittay@chello.sk
www.robertszittay.sk

„Svety vysokých ideálov a nádejí vždy stál v centre mojej pozornosti. To, čo nemôžeme vidieť očami,
no môžeme cítiť srdcom a vnímať akýmsi nadprirodzeným šiestym zmyslom kreatívnej imaginácie
ma vždy lákalo a inšpirovalo.“

Myšlienka vytvoriť cyklus diel projektu BORN TO LOVE vznikla ako prirodzené vyústenie mojej
dlhodobej tvorby, ktorá smerovala k reflexii nášho bytia a duchovných tém. Je to návrat k sebe
samému a vcítenie sa do svojho vnútorného sveta. K podstate, ktorá tvorí človeka. K autenticite
bytia. Tá sa stala nosnou ideou projektu BORN TO LOVE.

Nevnímam lásku ako „klišé“, ale ako metaforu ľudského vnútra a domova, ako najelementárnejšiu
a najpodstatnejšiu súčasť existencie človeka.“

Barbara Prešinská je autorkou niekoľkých maliarskych projektov, ktoré realizovala v sériách komorných
i monumentálnejších obrazov. Inšpiráciou pre tieto diela boli pre ňu cesty do ďalekých krajín, vesmír, dunajské
brehy, významné osobnosti i genius loci slovenskej krajiny, ktorú prepojala so sofistikovaným autoportrétom.

V pozadí týchto diel však vždy rezonoval princíp ženskosti, výrazný poeticko-lyrický, ale i expresívno-dramatický
podtext prejavujúci sa vo výrazovej i významovej rovine. V súčasnosti sa sústreďuje na komornejšie kompozície,
kde vkladá do imaginárneho prostredia vzdialených svetov ikonky ľudských i mýtických okřídlených postáv. Sú to
jej šťastné príbehy, jej súkromné mytológie, cez ktoré nám približuje svoj tajomný duchovný svet.

Barbara Prešinská sa narodila 30. októbra 1986 v Bratislave. V rokoch 2007 - 2012 študovala sociológiu na
Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre a na Univerzite Komenského v Bratislave a v rokoch 2012 - 2014 študovala
maľbu na Nuova Accademia di Belle Arti v Miláne. Žije v Moste pri Bratislave a venuje sa maľbe, ilustrácii i literárnej
tvorbe.

Tanec na Orione. 2024. Akryl na plátne. Ø 50 cm

BARBARA
PREŠINSKÁ

Kontakt:
Trenčianska 44, 820 09 Bratislava
Tel.: 00421 903 252 734
barbara.presinska@gmail.com
www.barbarapresinska.sk

„Moja malba pozostáva z farebnej škvry, z lietajúcich kvapiek, dynamických, nabitých energiou. Ide o akčnú malbu. Tá vychádza z môjho vnútra. Vtedy nerozmyšľam. Nechávam sa iba unášať svojimi predstavami a intuíciou.“

Mojimi obrazmi chcem osviežiť, potešiť, duševne rozohriať, zjemniť a povzniesť dušu človeka, aby sa stal ľudskejším a milším. Fascinujú ma kruhy. Ich prostredníctvom chcem vyjadriť svoje pocity, myšlienky. Kruh je ako nekonečná cesta. Môže veci zatvárať a otvárať cesty do nekonečna. Iba farby hovoria, kde je skrytá pravda.“

Základnou inšpiráciou maliarskej tvorby Gabriely Hornáčkovej je príroda a jej jedinečné fragmenty, ale aj veľkolepé divadlo hviezdnej oblohy a nekonečnosť vesmíru. Autorka obdivuje dynamiku prírody i neustály pohyb jej častíc. Je uchvátená utajenými silami svetla, ale najmä dokonalosťou kruhu. Nevníma ho len ako symbol nekonečna a neustálych návratov, ale i ako kompozičný prvok výnimočnej výrazovej sily. I keď jej tvorba zdanlivo vychádza z farebnej estetiky a maliarskej metódy impresionistov a najmä pointilistov, sama ju nazýva „akčnou“ malbou, spätou s istým pracovným aj emočným rituálom.

Gabriela Hornáčková sa narodila 22. januára 1950 v Boleráze. V rokoch 1973 - 1978 študovala na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Trnave a v rokoch 2001 - 2003 študovala súkromne vo Florencii u maliara prof. Stanislava Dusíka a u maliara a reštaurátora Lorenza Miglioriniho. Žije v Trnave a venuje sa malbe, kresbe, grafike, ilustrácii a zároveň i pedagogickej činnosti.

Vízia lepšej budúcnosti. 2023. Akryl na plátne. 70 x 70 cm

GABRIELA
HORNÁČKOVÁ

Kontakt:
Tulipánová 31, 917 02 Trnava 2
Tel.: 00421 948 009 750
hornackova.gabika@gmail.com

„Už sú to mesiace od návratu z Japonska, no očarenie touto krajinou pretrváva. A tak kreslím elektrickým prúdom do masívu dubového dreva charakteristické siluety stromov, používam kruhové výrezy a najmä symboliku farby ako jedného z nositeľov posolstva krajiny, kde príroda získala všeobecnú úctu a vážnosť.“

Marek Ryboň má bytostný vzťah k drevu. Od detstva vyrastal v prostredí, kde bol tento materiál každodennou realitou a dôverne sa zoznámil so všetkými pracovnými postupmi, ktoré ho dokážu pokoriť. Okrem dreva a jeho komponentov, pilín, prachu, drvín pribral i nekonvenčnejšie materiály, rôzne pigmenty, plasty, polystyrén, s ktorými pracoval veľmi kreatívnym spôsobom. Výsledkom boli sochy a objekty s bizarnými tvarmi, plošné kompozície plné odvážnych línií a štruktúr alebo bodypainting ako výsledok akcie a gesta.

Východiskom mnohých Ryboňových projektov je príroda, najmä tajuplné procesy, ktoré prebiehajú pod povrchom. Sústreďuje sa na spontánne labyrinty chodbičiek a tunelov vytvorených hmyzom, ktoré odkrýva, zdôrazňuje, cítuje, vytvára paralely, alebo transponuje do iných materiálov. V najnovšej tvorbe sa sústreďuje na „kresbu elektrickým prúdom“, ktorá okrem samotnej línie kresby vytvára i špecifickú paletu odtieňov a jemných štruktúr. Vnášanie farebných prvkov a kruhové tvary majú symbolický význam a poukazujú na autorovu inšpiráciu Japonskom, ktoré nedávno navštívil.

Marek Ryboň sa narodil 2. októbra 1979 v Žiline. V rokoch 2000 - 2006 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Robert Jančovič). Žije v Žiline a venuje sa predovšetkým sochárskej tvorbe, objektu, inštaláciám a rozmanitým technikám experimentálneho charakteru, najmä trojrozmernému obrazu, v jeho tvorbe sú však bohato zastúpené i kresby, grafiky, maľby, inštalácie a dizajn.

Prasklina. 2024. Drevo a kresba elektrickým prúdom. 19 x 55 x 14 cm

MAREK
RYBOŇ

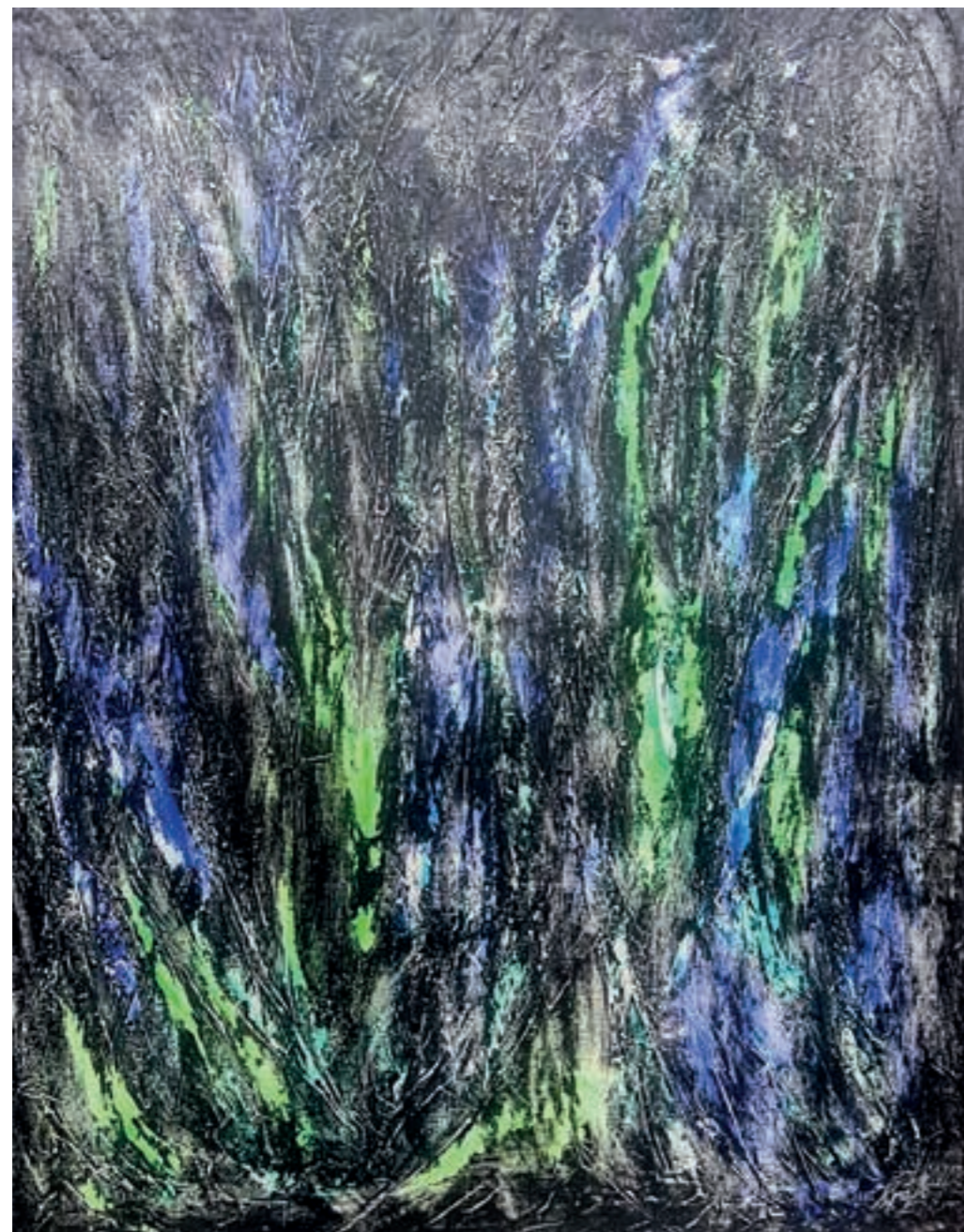
Kontakt:
Pri Rajčianke 48, 010 01 Žilina
Tel.: 00421 907 817 100
marekrybon@post.sk
www.otvorenyatelier013.sk

„Ľudská duša... krehká to nádoba plná lásky, emócií, pocitov a energie, ktorá je napojená na kozmos. Keď zaznie hudba a prvé tóny klavíra rozvibrujú farby noci a mušky svetlušky nás vtiahnu do čarovnej krajiny neznáma, vtedy moja myseľ prejde do sveta inej dimenzie a tancuje na vlnách rozprávok. To je moje NOCTURNO. To je jeden z najkrajších pocitov slobody, šťastia a pokoja.“

Igi Brezo je autorom desiatok, ba stoviek maliarskych diel, ktoré sú emotívnou ódou na okolitý svet. Pozemský i vesmírny, vnímaný najmä v jeho poeticko-lyrických a expresívno-dramatických podobách. Brezova tvorba síce reaguje na predmetný svet, najmä na prírodu, jej rozmanitosť i živly, ktoré ju ovládajú, no vyberá si len isté výseky, fragmenty a okamihy. Tie, ktoré vyhovujú jeho vnútorným predstavám, a predovšetkým jeho osobnému i umeleckému naturelu. A preto, hoci Brezovo maliarske tvaroslovie čerpá z reality, viac ho lákajú možnosti, ktoré prináša nefiguratívny prejav, najmä abstraktný expresionizmus a akčná malba, či európske podoby informelu. Inšpiruje ho sloboda voľby, ktorú abstrakcia prináša, a tak maľuje svoju vlastnú vnútornú víziu krajiny. Krajiny, v ktorej sú utajené magické sily zeme i tajomstvá dávnych príbehov. V jeho farebne decentných kompozíciách tušíme fragmenty lesa, ozvenu mora i šesť motýľích krídel, ale aj rytmus veršov a spevnosť a harmóniu hudobných motívov.

Igi Brezo sa narodil 29. mája 1965 v obci Sihelné na Orave. Už od detstva maľoval a blízke kontakty s maliarom Ignáčom Kolčákom ho nasmerovali k umeniu. Po pokuse o štúdium na Vysoké škole výtvarných umení vyštudoval hotelovú akadémiu. Precestoval temer celý svet a po návrate na Slovensko v roku 2008 začal maľovať. V roku 2015 získal štatút profesionálneho výtvarníka, má ateliér v Prahe i v Los Angeles, no trvalo žije a tvorí v Bratislave a už výlučne sa venuje len maliarskej tvorbe.

Nocturno. 2016. Akryl na plátne. 100 x 80 cm

**IGI
BREZO**

Kontakt:
Tel.: 00421 903 444 388
e-mail: brezo.art@gmail.com

„ORA ET LABORA“. Rovnováha medzi telesným a duchovným sa pre mňa stáva čoraz dôležitejšou. Množstvo vnemov pretransformovaných a zhmotnených vo výsledkoch mojej práce je cestou k poznaniu neznámeho. Voda ako symbol života, jej čistota či kal, berie aj dáva. Snažím sa svoj život prežívať ako ryba vo vode.“

V tvorbe Norberta Kelecsényiho nás okamžite zaujmú monumentálne tvary, smelé línie a dramatické gestá. Je rodený figuralista a ľudská postava, predovšetkým jej torzo alebo len fragment, ho sprevádza po celý život. Najprv tvoril atléto, ktorých antické telá boli často prepojené cez nájdené predmety na svet techniky i mechaniky a iné inšpiračné korene. Neskôr jeho postavy nadobudli expresívnejší výraz. Jeho výraz je drsnejší, tvarová estetika až minimalistická a do popredia sa dostáva chladný racionálny prvok. Inú polohu jeho tvorby predstavujú komorné a subtilné tanečnice a dievčenské postavy. Norbert Kelecsényi pracuje v technike zváraného železa, používa však i bronz, hliník, antikoro a rôzne povrchové úpravy a polychrómiu. Vo svojich plastikách priznáva zväčša zvary, spoje i iné stopy technického zrodu, využívajúc ich nekonvenčnú a drsnú poetiku. V jeho dielach cítime neustály zápas chladného racionálneho uvažovania a emotívnejších až poetizujúcich vyjadrení.

Norbert Kelecsényi sa narodil 9. apríla 1976 v Šali. V rokoch 1998 – 2014 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Juraj Meliš) a v rokoch 2001 – 2002 na Akadémii výtvarných umení v Budapešti. Žije v Bratislave a venuje sa sochárskej tvorbe a maľbe. Je autorom nespočetného množstva komorných plastik, ale i mohutnejších solitérov a sochárskych monumentov.

Ryba. 2022. Zváraný a kolorovaný kov. 80 x 170 x 50 cm
Ruka. 2016. Zváraný a pozinkovaný kov. 320 x 200 x 100 cm

**NORBERT
KELECSÉNYI**

Kontakt:
Hlavná 992, 924 01 Galanta
Tel.: 00421 903 343 226
www.sculptor.sk

„Biodráma je môj poetický pohľad na skutočnosť. Je zatavená v hmote, v rozmanitých tvaroch a kompozíciách a má univerzálnu platnosť v ktoromkoľvek čase.“

Práca na monumentálnych realizáciách vycibрила Vikove konštruktivistické cítenie, zmysel pre uzavretú kompozíciu a tvarovú striedanosť, ktorá bola v kontraste k jeho komornej sochárskej a najmä medailárskej tvorbe. Tu otvoril brány svojej predstavivosti, uplatnil oveľa bohatší sochársky jazyk a v mnohých kompozíciách rozíhral celú škálu mnoho figurálnych motívov. Inú polohu predstavuje jeho reliéfná tvorba, ktorá do istej miery prezrádza jeho tvorivú cestu k abstrakcii. Cyklus komorných, no monumentálne pôsobivých reliéfov Biodráma sa rodil v priebehu sedemdesiatich rokov a celé štyri desaťročia trvalo, kým sa mu ich podarilo realizovať v bronz. V náznakoch figúr a iných fragmentov reality Vika zobrazuje príbeh krajiny a tých, čo v nej žijú.

Alexander Vika sa narodil 10. mája 1933 v Bratislave, kde v rokoch 1949 - 1953 študoval na Vyššej škole umeleckého priemyslu na oddelení keramiky u prof. T. Luga a v rokoch 1953 - 1959 študoval na Vysoké škole výtvarných umení u prof. Rudolfa Pribiša. Žije v Bratislave a venuje sa sochárskej a medailárskej tvorbe, malbe a kresbe. Je autorom mnohých monumentálnych diel do architektúry i do krajiny a dlhé roky pôsobil ako vysokoškolský pedagóg a docent na viacerých vysokých školách umeleckého zamerania. V roku 2011 mu bol udelený titul Doctor honoris causa a v roku 2018 mu bola udelená Cena ministerky kultúry SR.

Biodráma VII - VIII. 1973 - 2022. Bronz. 15 x 24 cm

ALEXANDER
VIKA

Kontakt:
Drotárska 28, 811 04 Bratislava
Tel.: 00421 904 964 267
alexandravika@gmail.com

„V mojich kresbách, malbách, grafikách a litografiách ma fascinujú geometrické formy, s ktorými experimentujem, a snažím sa vytvárať vizuálne prvky čo vyjadrujú moje toky myšlienok a pocitov prostredníctvom jednoduchých, ale zároveň mocných tvarov v kompozícii. Snažím sa využívať vlastné vzory, vizuálne pôsobivé farebné škály a efekty. Tie pretavujem v rôznych variabilných usporiadaniach až do polôh abstrakcie a niekedy aj minimalizmu. Svojou kompozíciou „BLOCKS“ reagujem a poukazujem na zmeny v spoločnosti, keď je prirodzená úloha človeka postupne blokovaná, preberajú ju nové technológie a prichádza nová epocha zdigitalizovania ľudstva.“

Priestor, hmota a čas, to sú základné veličiny, ktoré zohrávajú svoju nemennú rolu v maliarskom programe Martina Korkoša. Jeho tvorivý proces je výsledkom premysleného a precízne spracovaného projektu, ktorého východiskom je analýza a výsledkom sugestivná interpretácia vzájomných vzťahov mikro a makrosvetu prírody a ľudského intelektu. Reflexiou týchto zložitých vzťahov je zdanlivo nekonečný labyrint vzájomne prepojených drobných prvkov a farebných častí, vyvolávajúcich zrakovú ilúziu pohybu. Cítiť tu náznak procesov, ktoré už idú mimo nás a ľudský faktor akoby stráca l svoj pôvodný význam.

Martin Korkoš sa narodil 7. októbra 1973 v Bratislave, kde v rokoch 1988 - 1991 študoval na Strednej škole umeleckého priemyslu (prof. Jozef Hobor, prof. Michal Gavula, prof. Viliam Loviška). V rokoch 1994 - 1998 študoval na Vysoké škole umeleckého priemyslu v Prahe (prof. Kurt Gebauer a prof. Václav Šerák) a v rokoch 2000 - 2002 na Excelsior Art School v Sydney, kde zároveň spolupracoval na výtvarnom projekte otváracieho i záverečného ceremoniálu Letných olympijských hier 2000.

Žije vo Svätom Jure a venuje sa sochárstvu, malbe, kresbe, grafike, performanciam a textárskej a hudobnej tvorbe, kde spolupracuje s bratom Marekom. Podieľal sa na viacerých výtvarno-architektonických projektoch v Číne, Hongkongu i v Thajsku.

Blocks. 2019. Kombinovaná technika na plátne. 76 x 98 cm

MARTIN
KORKOŠ

Kontakt:
korkosmartin@gmail.com

„Moja tvorba je inšpirovaná prírodou, farbami, čistými líniami, mojimi tromi deťmi a ženským potenciálom samotným. Dá sa rozdeliť do troch línii, ktoré sa navzájom prelinajú. Spoločnú majú najmä výraznú farebnosť a čistotu línii. Súčasťou mojej tvorby je citlivé vnímanie a zmysel pre vycizelovaný dekoratívny detail, ornamentiku a kombinovanie rozmanitých vzorov. Jednou z mojich tvorivých línii je práca v prepojení s nevinnou detskou kresbou. Nezasahujem do nej, ale dotváram ju svojimi farebnými ornamentmi a vytvorenou kompozíciou. Druhou líniou je voľná tvorba, kde sa venujem témam, s množstvom symboliky a odkazov. Svoje diela realizujem umeleckou Fine Art tlačou na bavlnených, ručných papieroch. Často ich ešte dotváram ručne, akrylovými fixkami s metalickými odtieňmi, čím diela pôsobia autentickjšie, živšie a stávajú sa originálom. Tretou líniou je môj projekt YONISPHERE, ktorý prináša esenciu ženy prostredníctvom umenia. Prostredníctvom osobnej výpovede sa snaží napomôcť odtabuizovať témy, akými sú intimita, sexualita, či prijatie vlastného tela.“

Veronika Fodorová vo svojej ranej tvorbe vychádzala z úzkeho prepojenia pôvodnej detskej kresby a vlastnej tvorivej invencie realizovanej kresbovými technikami. Sporadicky v tom pokračuje, no jej najnovšia tvorba sa už nesústreďuje na detský svet, ale predovšetkým na prírodu, jej bohatú farebnosť a nekonečné variácie tvarov a línii. Očarila ju najmä exotika vzdialených krajín so svojou tajomnou atmosférou. Niektoré prvky vnáša i do svojho aktuálneho programu, ktorý chce formou umenia a jej osobnej výpovede nadviazať na aktuálne trendy otvoreného prístupu k ľudskej sexualite, ktorá je úzko previazaná so všetkými aspektami ľudského života a výrazne ho ovplyvňuje.

Veronika Fodorová sa narodila 6. novembra 1980 v Bratislave. V rokoch 1998 - 2001 študovala na Universität für angewandte Kunst vo Viedni odbor grafický dizajn a v rokoch 2000 - 2006 na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave na katedre sochy. Žije v Kittsee a venuje sa umeleckej digitálnej grafike v kombinácii s ručným dotvorením, kresbe a iným kombinovaným technikám.

Srdce v rozkvetu - Prales. 2024. Ručne dotvorená Fine Art tlač na bavlnenom papieri. 70 x 50 cm

„Hnev a láska patria k sebe ako chlieb a soľ. Inšpiroval ma sám život, pretože aj v ňom sa vyskytuje láska, ale aj hádky a hnev. Kedže všetky moje diela sú inšpirované prežitým, i tým ešte neprežitým životom, pokúsil som sa takúto situáciu zvečniť v dialógu dvoch postáv. Farba, ktorú som použil, má symbolický význam a umocňuje expresívny výraz postáv.“

Peter Žanony sa v súčasnosti venuje maľbe a sochárskej tvorbe. Jeho maliarsky prejav je charakteristický svojou žiarivou farebnosťou, tvarovou skratkou, zvýrazňovaním detailov i drobných dekoratívnych prvkov, ale najmä tematickou orientáciou na svet mestského prostredia, ikonických postáv, či bizarných zvieracích a prírodných prvkov. Naznačuje to vzdialené prepojenie na tvarovú estetiku popartu a vplyvy mestskej i masovej kultúry. Žanonyho sochárska tvorba sa sústreďuje na drevo ako dominantný materiál. I tu prevažuje expresívno-dramatický výraz, veľkorysá štylizácia archetypálnych, či z kubistickej typológie odvodených tvarov. Časté je i využitie žiarivej polychrómie, čo umocňuje robustnosť a rudimentálnu pôsobivosť jeho diel.

Peter Žanony sa narodil 27. apríla 1962 v Bratislave. V rokoch 1978 - 1982 študoval na Škole umeleckého priemyslu v Bratislave, odbor rezbárstvo. V roku 1982 opustil rodisko a emigroval do Nemecka, kde sa usadil v meste Bayreuth. Tu začal pracovať ako reklamný grafik i ako reštaurátor na Bayreuthskej univerzite. Stal sa členom umeleckej výtvarnej skupiny Art Schmiede a koncom deväťdesiatych rokov začal vystavovať. Po presídlení do Mníchova navštevoval Akadémiu Wildner a orientoval sa na tvorbu s využívaním rozmanitých grafických programov. V roku 2018 sa vrátil na Slovensko a žije vo svojom rodisku v Devíne, kde si vybudoval ateliér. Venuje sa maľbe, kresbovým technikám i sochárskej tvorbe.

Talking Heads. 2024. Drevo a akryl. 70 x 70 x 60 cm

VERONIKA
FODOROVÁ

Kontakt:
Tel.: 00421 948 860 388
0043 6707 032 220
veronika@fodorova.art
www.fodorova.art

PETER
ŽANONY

Kontakt:
Kozíčov 1/B, 841 01 Bratislava
Tel. 0049 17682208303
zanony@web.de
artgallery-peterzanony.com

Narodila sa 18. januára 1951 v Modrom Kameni. V rokoch 1969 - 1974 študovala dejiny umenia na Filozofickej fakulte Univerzity J. A. Komenského v Bratislave. V rokoch 1974 - 1982 a 1990 - 1993 pracovala v Slovenskej národnej galérii. V rokoch 1982 - 1990 bola riaditeľkou Galérie mladých. V roku 1990 zakladá a celé tri desaťročia vedie agentúru ARS TOUR, ktorá sa orientuje na prípravu odborných študijných ciest v oblasti výtvarného umenia a architektúry, a ktorá umožnila mnohým umelcom i architektom bezprostredný kontakt s európskym umením a kultúrou.

V roku 1994 sa stala tajomníčkou novozaloženého Spolku výtvarníkov Slovenska a až do súčasnosti organizuje činnosť tohto združenia ako kurátorka výstav a programová manažérka. V rokoch 1995 - 1997 ako riaditeľka Nadácie Mikuláša Galandu spolu s kolegami zo Spolku výtvarníkov Slovenska zakladá a dodnes vedie ateliér slovenských umelcov v Cité internationale des arts v Paríži (výstavné prezentácie 2000, 2005, 2011, 2016). V roku 2024 bola zvolená za podpredsedníčku SVS.

Žije v Bratislave. V rokoch 1974 - 2022 kurátorsky pripravila niekoľko stoviek výstav na Slovensku i v zahraničí. Bola kurátorkou slovenskej kolekcie na Bienále umenia v Benátkach (1997) a kurátorkou i koordinátorkou veľkých výstavných projektov v Moskve, Londýne, Paríži, Mníchove. V roku 2023 realizovala vlajkový projekt MZV SR, výstavu Colour & Form / Ten Slovak Artists v Soule a v Tokiu. Je členkou Rady Fondu výtvarných umení a v súčasnosti je aj kurátorkou Ružinovskej galérie, členkou poroty Krištáľového krídla a Ceny Ľudovíta Fullu. Je autorkou mnohých katalógov, odborných štúdií i viacerých monografií.

Za výstavy, aktivity i publikácie v roku 1985 získala Cenu Martina Benku, v roku 1998 Cenu Ministra kultúry Slovenskej republiky, v roku 2010 Prémium M. T. Mitrovského, v roku 2013 Cenu Mariána Várossa a v roku 2016 Cenu Imra Weinera Kráľa.

Kontakt:
Tel.: 00421 905 128 073
maria_horvathova@nexta.sk
www.spokoytvarnikov.sk

MÁRIA HORVÁTHOVÁ

návrat pod pyramídu

členská výstava Spolku výtvarníkov Slovenska

Galéria Slovenského rozhlasu, Mýtna 1, Bratislava
3. december 2024 - 28. február 2025

Kurátorka výstavy: Mária Horváthová
Text: Mária Horváthová a vystavujúci autori
Jazyková úprava: Jitka Madarásová
Fotografie: archív autorov, Anton Fiala, Róbert Kucmen
Grafická úprava: Jarka Zdráhalová
Tlač: FO ART s. r. o., Bratislava

Pre Spolok výtvarníkov Slovenska vydal FO ART s.r.o., Bratislava

Obálka: Milina Zimková
Magické zrkadlo. 2024. Akryl, tempera na plátne. 150 x 100 cm

ISBN 978-80-8209-050-8